DE DIEBUS
CONTIONUM ORDINARIARUM
APUD ATHENIENSES.

AD SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES

AB AMPLISSIMO

PHILOSOPHORUM ORDINE

ACADEMIAE WILHELMAE ARGENTINENSIS

RITE IMPETRANDOS

SCRIPSIT

ADAM REUSCH

NASSOVIUS.

ARGENTORATI.

APUD CAROLUM I. TRUEBNER.

MDCCCLXXX.

Buchdruckerei von G. Otto in Darmstadt.

Herrn Prof. Dr. Dittenberger
mit vorzüglicher Hochachtung

der Verfasser.

RUDOLFO SCHOELLIO

MODERATORI

STUDIORUM SUORUM

D.

AUCTOR.

De contionum ordinariarum apud Athenienses diebus egerunt:

- I. I. Scaliger: De emendatione temporum. Paris. 1583 (Col. Allobr. 1629).
- D. Petavius: Doctrina temporum. Lut. 1627; ed. Harduin Veronae 1734.
- S. Petitus: De anno Attico (in operibus eius miscellaneis).
- G. F. Schoemann: De comitiis Atheniensium (Gryphisw. 1819).

Atque Schoemannus cum optime meritus sit de „statis comitiorum diebus" (cap. II) explorandis, idem et multa vitiosa protulit, quia usus est falsis illis documentis, quae leguntur in Demosthenis oratione de corona, et verum intellegere tum temporis non potuit, quia nondum prodierat copia illa titulorum, quae nunc ab Ulrico Koehlero collecta exstat in corporis inscriptionum Atticarum volumine altero. Quibus subsidiis uberrimis usus rem denuo tractandam suscepi.

Cap. I.

Decreta senatus et populi Atheniensium collecta in CIA II 1, quorum praescripta praeter temporum notas insignia sunt additamento *ἐκκλησία κυρία*, haec sunt.

A. Notatio *κυρία* vel clare legitur vel ex vestigiis reliquiisve litterarum certo restituitur:

n. 191 *ἐκκλησία κ[υρία* (ol. 115,1 = 320/19)
n. 230 *ἐκκλησ]ία κυρία* (ol. 118,2 = 307/6)
n. 238 *ἐκκλησία κυ[ρία* (ol. 118,2 = 307/6)
n. 262 *ἐκκλησί]α κυρία*
n. 278 *ἐκκλησία κ[υρία*
n. 301 *ἐκκλησία κυ]ρία*
n. 303 *ἐκ'κλη]σία κ[υ]ρί[α*
n. 304 *ἐκκ]λ[η]σία κυρία*
n. 308 *ἐκκλησία κυρία*
n. 314 *ἐκκλησία κυρ[ί]α* (ol. 124,1 = 284/3)
n. 317 *ἐκκλησία κυρία*
n. 320b *ἐκκλησία] κυρία*
n. 332 *ἐκκλησία κυρία*
n. 336 *ἐκκλ[ησία κυρ]ία*
n. 352b *ἐκκλησία κυρία*
n. 371 *ἐκκλησία κυρία*
n. 377 *ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θ[εάτρωι*
n. 403 *ἐκκλη]|σία κυρία ἐν τῶι θεάτ[ρ]ωι*
n. 408 *ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι*
n. 421,19 *ἐκκ[λησία] κυ[ρία ἐν τῶι θεάτρωι*
n. 435 *ἐκκλησία κυρία ἐ[ν τ]ῶι θεάτρωι*
n. 436 *ἐκ]κλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι*

n. 439 ἐκκλησία [κυρία] ἐν τῶι θεάτρωι
n. 454 ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θ[εάτ]ρωι
n. 467,3 ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι
n. 467,68 ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι
n. 468 ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θε[άτρωι
n. 469 ἐκκλησία κ[υ]ρία ἐν τῶι θεάτρωι
n. 470,2 ἐκκλησία κυρία [ἐν τῶι θεάτρωι
n. 470,32 ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτ[ρ]ωι
n. 470,63 ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι
n. 471,1 ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι
n. 471,51 ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι.

B. Notationem κυρία in tabulis scriptam fuisse coniectura probabili efficitur:

n. 177 ἐκκλη[σία] κυρία· τῶν προ]έ[δρων (ol. 112,3 = 330/29)
n. 182 ἐκκλησί[α] κυρία· τῶν προέδ]ρων (ol. 114,2 = 323/2)
n. 183,6 [-ἐκκλησία κυρία· τῶ]ν πρ]οέδρων (ol. 112,1 = 332/1)
n. 183,23 [-ἐκκλησία κυρία· τῶ]ν προέδρ]ω[ν (ol. 114,2 = 323/2)
n. 231 [-ἐκκλησία κυρία· τῶν προέ]δρων
n. 236 ἐκκλη[σία κυρία· τῶν προέδρων- -] (ol. 116,4 = 313/2)
n. 245 [-ἐκκλησία κυρία· τῶν προέδρων-]
n. 255 ἐκκλησ|[ία κυρία· τῶν προέδρων-] (ol. 119,1 = 304/3)
n. 257 ἐκ[κ]λ[ησία κυρία· τῶν προέδρων-] (ol. 119,1 = 304/3)
n. 300 ἐκκλ[η]σί|[α κυρία· τῶν προ]έδρων (ol. 121,2 = 295/4)
n. 306 [-ἐκκλησία κυρία· τῶν προέδρων-]
n. 319 [-ἐκκλησία κυρία· τῶ]ν προέδρων
n. 322 [-ἐκκλησία κυρία· τῶν πρ]οέδρων (ol. 125,4 (?) = 277/6)
n. 325 [.... ἐκκλησία κυρία· τῶν προέδρων-]
n. 373 [-ἐκκλησία κυρία· τῶν προέδρων-]
n. 373b [-ἐκκλησία κυρία· τῶν προέδρων....]
n. 373b,30 ἐκκλησία κυρία· τῶν προέδρων
n. 385 ἐ[κκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι· τῶν-]
n. 390 ἐκ[κ]λ[ησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι· τῶν-]
n. 430 ἐκκλησ[ία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι· τῶν-]
n. 477 [ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι· τῶν-]
n. 492 [.ἐκ]κλησία κυρία· τῶν]

Priusquam autem adgrediar ad ipsam rem, quam tractandam mihi proposui, pauca praemonenda sunt de hac for-

mula ipsa similibusque, quae in praescriptis decretorum obviam fiunt, additis.

Antiquissimus eorum titulorum, qui insignes sunt notatione contionis, est CIA II1 n. 173 (ol. 112,1 = 332/1) ubi legitur *ἐκκλησία* [ἐ]ν [Διονύσου] (vide pg. 10.); *ἐκκλησία κυρία* primum occurrit n. 177 (ol. 112,3 = 330/29); *ἐκκλησία* primum n. 186 (ol. 114,3 = 322/1)[1]. Omnes autem tituli, qui ol. 112,1 = 332/1 antiquiores sunt, nullam contionis significationem praebent, pauci etiam eorum, qui paulo recentiores sunt. Sunt autem hi: n. 174 (ol. 112,1 = 332/1); n. 176 (ol. 112,3 = 330/29); n. 178 (ol. 112,4 = 329/8); n. 181 (ol. 114,2 = 323/2). Accedunt n. 180, qui titulus ol. 114 recentior non est habendus; nn. 190 et 193, quorum annus non adparet. In omnibus deinceps titulis, qui post ol. 114 compositi sunt — excepto tantum n. 323, Polyeucti anno, ol. 125,4 = 277/6 conscripto — semper addita est aliqua significatio contionis. Atque cum supra habeas recensum decretorum, in quibus *ἐκκλησία κυρία* exstat, hoc loco addo ea decreta, in quibus legitur tantum *ἐκκλησία*.

CIA II1 nn. 120; 186; 188; 201; 230; 234; 237; 238b; 244; 247; 249b; 252b; 256b; 259; 260; 263; 264; 269; 270; 280; 297; 299; 302; 305; 311; 312; 313; 315; 316; 330; 334; 343; 345b; 384; 493; *Ἀθήν.* VI 134; 271 n. 4; 386 n. 4 (summa 38).

Titulus n. 330 exaratus est Cimone archonte i. e. ca. ol. 125 = 280 (cf. quae de aetate tituli adnotat Koehler). n. 344 Diomedonte archonte, cuius annus nondum definitus est; n. 343 archontis nomen non praebet, sed bello Chremonideo antiquior esse Koehlero visus est: quod ultimum est huius significationis exemplum, cuius tempus aliqua probabilitate definiri possit. Itaque constat solam contionis notationem scriptam esse inde ab ol. 112 = 332 usque ad medium fere saec. III.

---

[1] n. 175 ea de causa praeterii, quia nec de tempore satis constat neque verba ullo modo certo restitui posse videntur. Vide quae adnotavi ad hunc tit. pg. 11.

Inde ab hoc tempore in praescriptis titulorum post *ἐκκλησία* vel *ἐκκλησία κυρία* semper additur significatio loci, quo quaeque contio habita sit. Atque omnes contiones *κύριαι* habitae sunt *ἐν τῷ θεάτρῳ* (cf. catalogum pg. 1—2 inde a n. 377). Iam adscribam significationes locorum eorum titulorum, in quibus *ἐκκλησία* non diserte dicitur *κυρία*.

1) *ἐκκλησία ἐν τῷ θεάτρῳ*:
nn. 299b; 392; 399; 432; 437; 459; 460; 463; 465_{28}; 469_{50}; 477b; 494; cf. etiam 280b (summa: 12).

n. 392 saeculo III exeunte non multo antiquior visus est Koehlero; n. 399 caret temporis nota. De tit. n. 299b vide infra.

2) *ἐκκλησία ἐμ Πειραιεῖ*:
nn. 401; 406; 407; 417; 433; *Ἀθήν.* V 522; VI 489; cf. Dem. 19 § 60; CIA II 1 n. 459: *ἐκκλησία ἐν τῶι] θεάτρωι ἡ μεταχθεῖ‖[σα] ἐκ Πειραιέως κατὰ τὸ ψήφισμα* etc.

ἐμ Πειραιεῖ exaratum est nn. 401; 406; 417; 433; *Ἀθήν.* VI 489; restitutum CIA II 1 n. 407. *Ἀθήν.* V 522 ex Cumanudis transcriptione datur *ἐν Πειραιεῖ*; de n. 173 vide pg. 10.

3) *ἐκκλησία ἐν Διονύσου*:
nn. 307 bis; 420 bis; cf. n. 114 B v. 6; Aesch. II 61, III 68; Dem. 21 §§ 8 et 9; vide CIA II 1 n. 173.

De hoc additamento non eadem valent, quae de praecedentibus; agitur enim de sollemni contione post Dionysia habita, cui contioni semper additum esse adparet locum in praescriptis *(ἐκκλησία ἐν Διονύσου)*, etiam iis temporibus, quibus loci significationes contionibus adici nondum solebant. Etenim n. 307 exaratus est ol. fere 122 = 290.[1]

4) *ἐκκλησία ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν Διονύσου*:
n. 470_{74}.

Habita est haec contio Thargelionis die XVI, Aristarcho archonte, inter annos fere 69 et 62 a. C. Agitur de Dionysii pompa.

---

[1] Contiones *ἐν Διονύσου* inde a saec. III initio habitae sunt omnes Elaphebolionis die XXI. Saec. IV nonnullis diebus ante XXI habebantur: cf. Aesch. II 61; CIA II_1 n. 173. vide infra ad Thuc. IV 118.

5) ἐκκλησία (σύγκλητος) κατὰ ψήφισμα, ὁ ὁ δεῖνα εἶπεν:
n. 381: ἐκκλησί[α ἐν] τῶι θεάτρ[ωι σύγκλητος κατὰ ψήφισμα, ὁ [...-]|σίας Θορ[ίκιος εἶπεν·
n. 389: ἐκκλησία ἐ[ν τῶι θεάτρωι κατὰ ψήφισμα, ὁ ...σ]τρατος Ἐρχιεὺς εἶπεν.
n. 434: ἐκκ[λησία ἐν τῶι θεάτρωι κατὰ ψήφισμα, ὁ ....— εἶπεν — —]. Vide tamen infra ad n. 434. Cf. Aesch. II 61; III 67; CIA II1 n. 439.

Appendicis loco adiungo eos titulos, qui exhibent formulam βουλὴ ἐν (vel ἐμ) βουλευτηρίωι: n. 179 (ol. 113,4 = 325/4); nn. 390₂₈; 391; 440; 461; 475; 489b; infuit etiam praescriptis titulorum nn. 258; 329; 393; 394; 404; 535; βουλὴ ἐν τῶι Ἐλευσινίωι, quae formula legitur nn. 431₃₀ et 472, similitudinem quandam habet cum illa: ἐκκλησία ἐν Διονύσου. n. 481 legitur: ἐ]ν τῶι Θησε[ίωι βουλή. n. 482: β]ουλὴ ἐν τῶι θεάτρωι ἡ [μεταχ]θεῖσα ἐκ τοῦ Πα[ναθ|η]ναϊκοῦ σταδίου cf. n. 459.

Cap. II.

Quoniam proposui omnium titulorum praescripta, quae significationem contionis exhibent, nunc videndum est, quibus diebus habitae sint singulae horum titulorum contiones. Qua in re pauca praemonenda sunt de ea ratione qua Athenienses soliti sint tempora contionum exprimere ita, ut certa notaque traderent memoriae.[1]

Atque et ante Euclidem et proximis temporibus post Euclidem Athenienses decretis praescripserunt nomina prytaniae, scribae, epistatae, rogatoris, nonnumquam etiam archontis. Inde ab ol. 100 fere (= 380) addebant saepius, quota prytania regnante decretum esset datum; inde ab ol. fere 104 etiam, quo prytaniae die. Atque dies prytaniae notatus est nn. 54 (104,2 = 363/2); 58 (caret temp. nota); 62 (105/4 = 357/6); 70 (106,2 = 355/4); 111 (108,4 =

[1] Cf. de his rebus quas breviter attigisse satis habeo, praeclarum librum Hartelii ‚Studien über attisches Staatsrecht und Urkundenwesen' Wien 1878; qui liber absoluta demum hac dissertatione in manus meas pervenit.

345/4); 116 (109,4 = 341/0); 117 (110,1 = 340/39); 222 (caret temp. nota). Mensis autem dies non legitur ante ol. 110,3 = 338/7 n. 121. (Nam n. 120 non pertinet ad ol. 110,1: vide quae adnotavi ad hunc titulum).

Inde ab hoc tempore et mensis et prytaniae dies decretis praescripti sunt exceptis nonnullis, in quibus antiquior modus servatus est: nn. 124 (ol. 110,4 = 337/6); 126; 127; 128; 168 (ol. 111,4 = 333/2); paucissimis decretis solus mensis dies praescribitur: n. 238; 244; 315; cf. n. 162 frg. a b v. 14.

Iam adgrediar ad singulos titulos tractandos. Quae disquisitio inprimis versabitur in investigandis diebus tam prytaniarum quam mensium, quibus quaeque habitae sint contiones. Atque quos recte sine dubio titulos restituit Koehler hoc loco par est praetermittere — conspectum autem eorum egi in tabulis huic commentationi additis —, eos tantum retractaturus, quos ille aut omnino non attigit aut non plane mihi restituisse visus est. Ordinem numerorum corporis inscriptionum Atticarum servavi.[1]

n. 109.

Hanc contionem eodem die habitam esse atque eam, quae nuper innotuit ex *Ἀθήν.* VI 152, nomen epistatae, qui idem est in utroque titulo *(Θεόφιλος Ἁλιμούσιος)*, demonstrat. Utramque autem contionem habitam esse aliquot diebus ante Elaphebolionis diem XVIII sequitur ex tituli citati v. 55 sq.

n. 120.

Koehler hunc titulum pertinere putat ad ol. 110,1, praescriptorum forma permotus. Quod num recte fecerit videndum.

In primo versu et secundo si nomina prytaniae et numerum, quo quota munere functa sit indicatur, inserueris ea, quae plurimis constant litteris, veluti *Ἱπποθωντίδος* (12 lit.) et *τετάρ*]*της* (8 litt.), summa versuum longitudo efficitur 37 litt. Iam si ad v. 3 accedis, post vocabulum *πρυτα*[*νείας* spatium

---

[1] Textus titulorum quatenus restituere conatus sum, in fine commentationis scriptos exhibui.

explendum esset summum 12 litterarum. Quod Koehler dubitanter proposuit ἔδοξεν τῶι δήμωι, duabus de causis ferri non potest: et duabus litteris spatium summum supergreditur neque haec notatio hoc loco umquam legitur, sed semper post proëdrorum nomina. Hoc ipso autem loco, si aliquid, notatio contionis requiritur. Atque cum ἐκκλησία κυρία (13 litt.) spatium maximum una littera supergrediatur, aptum est solum ἐκκλησία.

Vera versuum amplitudo hoc modo definita est 33 litterarum. Relinquuntur igitur restitutioni nominis mensis et numerorum mensis prytaniaeque 22 litterae. At licet vocabula ponas ea, quae paucissimis constent litteris, veluti Γαμηλιῶνος εἰκοστῆι, ἕκτηι (23 litt.), amplitudo versuum superatur. Solito igitur modo haec expressa fuisse non videntur. Propterea verisimile est hic latere idem lapicidae peccatum, quod commissum est nn. 181; 493; 477b: equidem proposuerim Ἑκατομβαιῶνος ἑνδεκάτηι, quae restitutio spatium adcurate explet. Scribere enim debebat lapicida Ἑκατομβαιῶνος ἑνδεκάτηι, ἑνδεκάτηι τῆς πρυτανείας.

Quae si recte restituta sunt, titulus non pertinet ad ol. 110,1. Nam eo tempore nondum addita est significatio contionis (prima occurrit n. 175, ol. ca. 112; ipsa mensis notatio prima n. 121, ol. 110,3.). Revocandus igitur titulus ad ol. 116,4 = 313/2. Quem ad annum quominus Koehler titulum revocaret, hoc obstitisse videtur, quod non inveniebat symproëdros illos, qui inde ab ol. 115 (vel 115,2) semper in praescriptis comparent. Videntur autem fragmenta litterarum, quae in ultimo versu leguntur, non fuisse *ΟΣΜ* sed potius *ΟΕΔ* = συμπρ]οεδ[ροι. Eiusdem anni est n. 236. Prytania fuit aut Erechtheïs aut Cecropis aut Antiochis prima. Scribae nomen non exaratum fuit.[1]

n. 121.

Restitutioni dierum mensis et prytaniae datae sunt 22 litterae. Hi tantum numeri in lapide fuisse possunt:

ὀγδόηι μετ᾽ εἰκάδας, ὀγδόη]ι
ἐνάτηι μετ᾽ εἰκάδας, ἐνάτη]ι

---

[1] al. Hartel l. c. p. 45.

ἐνάτηι μετ᾽ εἰκάδας, ὀγδόη]ι
ἕκτηι μετ᾽ εἰκάδας, πέμπτη]ι.

Alios dies, qui minus apti sint, missos facio, quia verum diem invenisse me ex Aeschine spero. Ibi enim III 27 legitur: ἐπὶ γὰρ Χαιρώνδου ἄρχοντος Θαργηλιῶνος δευτέρᾳ φθίνοντος ἐκκλησίας οὔσης ἔγραψε Δημοσθένης ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν Σκιροφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσταμένου καὶ τρίτῃ. Hic titulus ad eundem mensem eiusdem anni spectat; δευτέρα φθίνοντος est dies XXIX, si mensi erant 30 dies. Adparet igitur hoc decretum eodem die factum esse, quo Demosthenem illud rogasse Aeschines narrat, i. e. Thargelionis die XXIX. Unum quaeri potest, utrum exstiterit ἐνάτηι μετ᾽ εἰκάδας an δευτέραι φθίνοντος; nam semel tantum in toto CIA II 1 legi φθίνοντος: n. 180 (vide adn. ad tit. n. 230). Propterea etiam in hoc titulo, qui omnium primus exhibet notationem mensis, idem exstitisse potest. Pendet autem iudicium e restitutione diei prytaniae. Si scribitur δευτέραι φθίνοντος (17 litt.), relinquuntur diei prytaniae 5 litterae, quod spatium solo expletur vocabulo ἕκτηι. Atque cum dies XXIX Thargelionis, si 5 menses erant cavi, 5 solidi, sit 324us totius anni, praecedentium prytaniarum sex quidem habuerant 35 dies, tres 36 [35 . 6 (= 210) + 36 . 3 (= 108) = 318 + 6 = 324]. Ipsa deinde prytania decima habere debebat 36 dies. Quodsi scribimus ἐνάτηι μετ᾽ εἰκάδας (16 litt.), spatium, quod relinquitur diei prytaniae, continebat 6 litteras, suppleri potest ὀγδόηι vel ἐνάτηι. Si ὀγδόηι suppletur, una prytania habebat 36 dies, octo 35; decima ipsa 38 dies; si ἐνάτηι, omnes priores prytaniae 35 dies, decima 39. Magis igitur inclino in supplementum δευτέραι φθίνοντος. [1]

n. 123.

Prytania fuit sexta, quia ἕκτης solum spatiis sufficit. Annus ol. 110,4 = 337/6 fuit communis (v. n. 125); anno autem communi prytania sexta administrabat fere inde a

---

[1] Annus ol. 110,3 = 338/7 fuit communis; v. tab. annorum.

Posideonis die 28 usque ad Anthesterionis diem primum. Anthesterion scribi non potest; nam si v. 5 numerum paucissimis litteris constantem ponas i. e. ἕκτ]ηι, tamen spatium post ἐγραμμάτευεν, 12 litt. complectens, Ἀνθεστηριῶνος (13 litt.) recipere non potest. Nec magis scribi potest Ποσιδεῶνος, quia dies ultimi 28, 29, (30) ita exprimi non possunt, ut cum spatiis congruant et desinant in -ηι. Propterea mensis fuit Gamelion; dies fuisse possunt hi:

δεκάτ]ηι [ἱσταμένου (sed hoc die Lenaea celebrabantur)
δεκάτ]ηι [ὑστέραι
πέμπτ]ηι [ἱσταμένου s. ἐπὶ δέκα s. μετ' εἰκάδας.

n. 132.

Singulos versus continere 25 litteras ex v. 5/6 adparet, qui certo restituti sunt. Ἑ[κατομβαιῶνος scribi non potest quia dies mensis prytaniaeque iidem non sunt: unum igitur relinquitur Ἐ[λαφηβολιῶνος. Iam inter hoc vocabulum et εἰκοστῆι spatium est 13 litterarum, quod cum totam diei significationem continere non possit, AI v. 5. fuisse κ]αὶ cum Koehlero sumendum est. Quae si recte se habent, neque alii numeri quam quos posui per spatia excogitari possunt et ipsi numeri optime consentiunt cum temporum ratione anni intercalaris (5 . 30 + 4 . 29 + 20 = 150 + 116 + 20 = 286; 6 . 38 + 37 + 21 = 228 + 37 + 21 = 286). Decretum factum esse ante ol. 114 contionis significatio non addita (cf. p. 3), idem factum esse post ol. 110,2 mensis notatio docet (cf. p. 5). Per quod tempus anni intercalarii erant ol. 110,3 (Chaerondae); 111,1 (Pythodemi); 111,4 (Nicocratis); 112,3 (Aristophontis); olympiadis sequentis anni intercalarii non constant, cf. adn. ad n. 492 et Ἀθήν. VI 134/5. Propter scribae nomen quod in hoc de quo agitur titulo 11 litteras comprehendit anni ol. 110,3; 111,4; 112,3 excludendi sunt; relinquuntur ol. 111,1 et anni intercalarii ol. 113. Videtur tamen hic titulus ad eundem annum non pertinere, quo decreta Ἀθήν. VI 134/5 et CIA II1 n. 180 facta sunt, propter scribae nomen.

n. 169.

Parum recte scripsit Koehler: ἐν|άτηι κα]ὶ δ[εκάτηι τῆς πρυτανείας. Quod si recte se haberet necesse esset aut primam prytaniam 37 dies tantum administrasse, cum 38 deberet, quia Nicocratis annus est intercalaris, aut diem aliquem esse intercalatum; quorum neutrum est verisimile. Scribendum igitur: ὀγ|δόηι κα]ὶ δ[εκάτηι, quo modo Hecatombaeoni dantur 30 dies, primae prytaniae autem 38, quot par est (30 + 26 = 56; 38 + 18 = 56).

n. 173.

Koehler scripsit v. 5/6: ἐ]ν [Πειραιεῖ]. Primum autem monendum est, hanc loci significationem occurrere altero demum a. C. n. saeculo; quo tempore hic titulus exaratus est, eiusmodi loci significationes omnino nullae dum leguntur (v. pg. 3). Deinde non ἐν Πειραιεῖ scribi solet, sed ἐμ Πειραιεῖ: nn. 401; 406; 417; 433; Ἀθήν. VI 489. Uno tantum loco, siquidem recte dedit Cumanudis, ἐν Πειραιεῖ exstat Ἀθήν. V 522. His causis permotus falsam hanc lectionem esse credidi posuique ἐ]ν [Διονύσου]. Hanc enim loci significationem antiquiorem esse ceteris supra vidimus pg. 4 n. 3. Dies fuit XIX Elaphebolionis anni ol. 112,1 = 332/1; eadem contio anno ol. 108,3 = 346/5 habita est Elaphebolionis die fere XVII, certe ante diem XVIII (Aesch. II 61); posterioribus temporibus semper ut videtur die XXI.

In hac contione agebatur de rebus sacris Dionysiorum magnorum. cf. Dem. 21,8 (lex) et 9: ἐν δὲ ταύτῃ (scil. ἐκκλησίᾳ ἐν Διονύσου), ἐπειδὰν χρηματίσωσιν οἱ πρόεδροι περὶ ὧν διῴκηκεν ὁ ἄρχων, χρηματίζειν καὶ περὶ ὧν ἄν τις ἠδικηκὼς ᾖ τὴν ἑορτὴν ἢ παρανενομηκώς. Agitur in hoc decreto de honoribus conferendis homini Plataeensi; rogationem tulerat Lycurgus Lycophronis f. Butades, cuius cura rerum sacrarum nota est. Propterea Plataeensem illum honoribus adfectum esse conicio, quia aliquid contulisset ad Dionysiorum festum ornatius celebrandum.

n. 175.

Quae restituit vv. 4, 5, 6 Koehler, necessaria omnino esse videntur. Longitudo versuum erat 34 litterarum. Sed qui fuit mensis? Fragmentum versus 3 litterae ultimae indicat aut E, aut P, aut Π, aut A; cf. Koehleri vv. ll. De P et H non cogitandum, quia mensis ab his litteris nullus incipit. Atque cum propter spatia necessarium sit mensem 11 litteris constare, in censum veniunt *Ἑκατομβαιών, Ἀνθεστηριών, Ἐλαφηβολιών*, fortasse *Σκιροφοριών*. Hecatombaeon non fuit, quia non pares sunt dies mensis et prytaniae. Si Anthesterionem ponis, eius dies ultimus omni modo incidit in prytaniam septimam (*ἑβδόμης*); sed cum v. 2 numerus ante prytaniam desinat in — *της*, et septima prytania et Anthesterion abiciendi sunt. Elaphebolionis dies ultimus incidit in prytaniam octavam (*ὀγδόης*). Itaque eadem de causa ne hanc quidem prytaniam nec hunc mensem ponere licet. Nec magis *Σκιροφοριῶνος* poni potest, quia eius mensis diei ultimo respondere non potest prytaniae ultimae dies XXV (v. 4/5). Videtur igitur mendum aliquo loco latere aut ipsius lapicidae aut eorum, qui titulum exscripserunt. Atque si prima littera v. 2 = T recte se habet, mendum latet v. 5; si v. 5 recte, mendum v. 2 initio. Scriptum igitur esse potest:

1) v. 2: *ἑβδόμ]ης πρυτανείας*
   v. 3/4: *Ἀ[νθεστηριῶνος*
   v. 4/5: *πέμ[πτηι καὶ εἰκοστῆι*

2) v. 2: *δεκά]της πρυτανείας*
   v. 3/4: *Σ[κιροφοριῶνος*
   v. 4/5: *πέμ[πτηι καὶ εἰκοστῆι*, lapicidae errore pro *τριακοστῆι*.

Quomodo autem lacunis recte mederi possim, non video.

n. 188.

Temporum ratio satis mira est. Nam licet pro *Θαργηλιῶνος* recte *Σκιροφοριῶνος* ponas, quomodo explices numerum dierum prytaniae? CIA II 1 n. 186 Thargelionis dies II respondet diei 23 prytaniae, quod nisi anno intercalari evenire

non potuit. Etenim si 6 menses solidi, 5 cavi fuerunt, Thargelionis d. II erat 327us anni (6 . 30 (= 180) + 5 . 29 (= 145) + 2 = 327). Prytaniae nonae dies 23 item est 327us anni, si praecedentes octo prytaniae administraverant 8 . 38 = 304 dies (304 + 23 = 327). Faciamus numerum dierum Thargelionis et Scirophorionis fuisse 59; tum prytaniae nona et decima administrabant 80 (59 + 21) dies et 21 dies praefuerat iam nona prytania mense Munichione: ex hoc autem de quo agitur titulo adparet prytaniam decimam non plus quam 39 dies munere functam esse (v. 6: *κ]αὶ τριακοστῆι*). Ergo nona prytania plus quam 40 dies administraverat. Atque si v. 5/6 ea restituis, quae per spatia sola apta sunt, haec X prytania ne legitimos quidem 38 dies habebat. Sed satis habeo difficultates indicasse, quibus explicandis par non sum.

n. 230 frg. a.

Proficiscendum est a versibus tertio et quarto, quorum certa emendatio docet longitudinem singulorum versuum fuisse 31 litt. Post *Μαιμακτηριῶνος* igitur desunt 14 litterae. Rangabis Ant. hell. II n. 426 pg. 99 supplevit *Μαιμακτηριῶν[ος ἑβδόμηι, πρώτη]ι καὶ εἰκοστῆι* — vel — *Μαιμακτηριῶν[ος δεκάτηι, τρίτη]ι καὶ εἰκοστῆι*, utrumque parum recte. Quod priori loco posuit tribus de causis reiciendum est. Primum enim Athenienses, si mensium dies numerabant, primae decadis numeris semper addebant: *ἱσταμένου.*[1] Deinde prytaniae dies XXI

[1] Quia saepius recurrendum erit ad usum Atheniensium dies mensium numerandi, hoc loco, quae de ea re collegi, exponam.

I decas		II decas		III decas	
1		*ἑνδεκάτηι*		*δεκάτηι ὑστέραι*	
2 *δευτέραι*		*δωδεκάτηι*			
3 *τρίτηι*					
4 *τετράδι*					
5 *πέμπτηι*					
6 *ἕκτηι*	*ἱσταμένου*		*ἐπὶ δέκα*		*μετ' εἰκάδας*
7 *ἑβδόμηι*					
8 *ὀγδόηι*					
9 *ἐνάτηι*					
10 *δεκάτηι*		. . . .		*ἕνηι καὶ νέαι*	

in titulis nunquam audit: *πρώτη καὶ εἰκοστή*, sed semper *μία καὶ εἰκοστή*, cf. CIA II₁ nn. 180; 236; 263; 264; 270; 297; 303; 320; 407; *Ἀθήν.* VI 158 etc. Postremo rarissime decreta obviam fiunt, quae facta sint die alicuius decadis septimo; cf. A. Mommsen Heortologie pg. 94 et 295; vide tamen CIA II₁ n. 260; n. 280, ubi clare legitur *ἑβδόμει ἐπ[ὶ δέκα.* Altera autem Rangabis coniectura laborat eo, quod *δεκάτηι* dixit pro *δεκάτηι ἱσταμένου.*

Restat unum quod cum spatiis et ratione conveniat supplementum, ut scribamus: *Μαιμακτηριῶν[ος ἑνδεκάτηι, μιᾶ]ι καὶ εἰκοστῆι τῆς πρ.*

Nam *δωδεκάτηι,* quod per spatia scribere licet, eo mihi minus placet, quod si in lapide fuisset, uni prytaniae 37 dies attribuere cogeremur, quod accidisse haud verisimile est (2 . 30 + 2 . 29 + 12 = 60 + 58 + 12 = 130; 2 . 36 + 37 + 21 = 72 + 37 + 21 = 130). Prytania functa est Hippothontis, quod adparet ex v. 21; cf. quae adnotavi ad n. 309.

Titulus exaratus est post ol. 112,1, quia exstat in v. 3/4 *ἐκκλησία κυρία* (cf. pg. 3) et ante ol. 115,2, quia symproëdri nondum nominati sunt. Annus, quo decretum factum est, fuit communis; anni autem communes inter ol. 112,1 et 115,2 fuerunt (cf. tab. annorum):

ol. 112,2; arch. Aristophanes; scriba ignotus.
ol. 113,2; arch. Hegemon; „ „
ol. 114,1; arch. Hegesias; „ „
ol. 114,4; arch. Archippus; „ „

Videtur autem titulus pertinere ad ol. 114,4, quia scribae demoticon per compendium scriptum est, quod factum esse ante ol. 115 non inveni [cf. Hartel l. c. p. 40 sqq].

Primus dies mensis varie expressus est; CIA II_1 n. 176: *ἑ[-- . . . . .]ηι*; cf. ind. CIG. Dies XX n. 303: *εἰκοστῆι*; cf. n. 132, ubi fortasse [*εἰκάδι*]? Falso igitur Koehler n. 381: *ἐνάτηι καὶ δεκάτηι*, qui numerus audit *ἐνάτηι ἐπὶ δέκα.* In III decade semel *φθίνοντος* legitur n. 180; cf. tamen, quae de n. 121 exposui. Inde ab altera parte saeculi IV semper legitur *μετ' εἰκάδας*; falso igitur Koehler n. 135c *ἕκ[τηι καὶ εἰκοστῆι*, et n. 431 v. 29 adn. [*ἑβδόμει φθίνοντος.* Quod tradidit auctor Lex. Cantab. s. v. *ἕνη καὶ νέα* hinc corrigendum est.

n. 230 frg. b.

„Ex praescriptorum forma et litteraturae specie“ iam Koehler conclusit „hoc decretum et monumentum ipsum ol. 115 vix esse recentius“. Atque cum annus sit intercalaris, non potest titulus non pertinere ad ol. 115,4 (arch. Demogenes), qui annus hac Olympiade solus est intercalaris.

n. 231.

Koehlerum secutus, qui nomen archontis recte restituisse videtur, cetera ut edidi supplenda esse censeo. V. 3 quae Koehler et Velsen legerunt, *πρώτηι καὶ δεκάτηι* fuisse videntur. Sed *πρώτηι καὶ δεκάτηι* pro *ἑνδεκάτηι* vix ab Atheniensibus in inscriptione publica dictum est (V. tamen n. 183, ubi Koehler supplevit: *δευτ[έραι ἐπὶ δέκα - -)*. Propterea rectius videtur legisse Rangabis, qui praebet *τρίτηι καὶ δεκάτηι*. Cum versuum longitudo sit 50 litt., restant restitutioni mensis eiusque diei 22 litt. Atque Archippi annus erat communis (cf. tab. annorum). Propterea menses eorumque dies, qui et lacunam adcurate explent et respondent diei prytaniae alicuius decimo tertio, sunt aut *Πυανοψιῶνος ἕνει καὶ νέαι*, cui diei respondet prytaniae quartae dies XIII (2 . 30 + 2 . 29 = 60 + 58 = 118; 3 . 35 + 13 = 105 + 13 = 118) aut *Μουνιχιῶνος ἕνει καὶ νέαι*, cui quidem diei respondet prytaniae nonae dies XIII (5 . 30 + 5 . 29 = 150 + 145 = 295; 2 . 36 + 6 . 35 + 13 = 72 + 210 + 13 = 295). Uter fuerit diiudicari non potest.

n. 236.

Koehler restituit diem prytaniae: *μιᾶι καὶ τριακοστῆι*, ea sane de causa, quod littera ultima versus quarti ei visa est K eoque modo evasit annus intercalaris, qui nullo modo ferri potest. Nam et secundum cyclum tum temporis usitatum annus ol. 116,4 est communis neque Athenienses, si opus fuisset totum mensem intercalare, ita intercalassent, ut duo anni intercalares sese exciperent. Nam ol. 116,3 certo est

intercalaris. Accedit quod anni sequentes optime ad cyclum quadrant (v. tab. annorum). Propterea omni modo hunc annum communem fuisse oportet. Atque optime etiam dies prytaniae ita restitui potest, ut annus evadat communis, si scribimus Velseni apographum secuti: *πέμπτει μαὶ δεκάτει τῆς πϱ.* (3 . 30 + 3 . 29 + 16 = 90 + 87 + 16 = 193; 3 . 36 + 2 . 35 + 15 = 108 + 70 + 15 = 193).

n. 238.

Certa est lectio et mensis Posideonis et contionis; dies fuit aut V aut X (propter spatia); septimus non fuit, ut docui ad n. 230. Quae adnotavit in addendis Koehler de scriba non omni ex parte recte se habent (cf. ad n. 238b).

n. 238b.

Koehler hunc titulum ad ol. 118,2 = 307/6 revocavit; parum recte. Nam scribae eius, qui ol. 118,2 senatui adfuit, nomen cum patronymico et demotico continet 28 litteras, huius 23 tantum. Qua ex re sola adparet titulum non spectare ad Anaxicratem, qui 118,2 archon erat, sed ad eum Anaxicratem, qui ol. 125,2 eo munere functus est (cf. n. 320b), cuius anni scribae nomen totidem fere complectitur litteras: *Λυσίας Ποθεἰνου Διομεεύς* (22 litt.). Nec offendit quod in v. 3 huius de quo agitur tituli demoticon scribae exit in — *ιεύς*: etenim demoticon hoc erat et *Διομεεύς* et *Διομειεύς* derivatum a *Διόμεια* (cf. n. 493, qui titulus ad eundem annum spectat). Atque si scribitur *Λυσίας Ποθείνου Διομειεύς*, spatium totum ad litteram expletur. Hoc igitur titulo non comprobatur, id quod Koehler in addendis ad n. 238 putavit, demoticon scribae ol. 118,2 fuisse *Παιανιεύς*; etsi spatia flagitant hoc demoticon, cum *Ποτάμιος* lacunam non expleat.

Is qui rogationem tulerat fuit Stratocles Euthydemi f. Diomeeus; idem commemoratur CIA II 1 nn. 240 (ol. 118,2 = 307/6); 247; 263; 264 (ol. 119,2 = 303/2); 265; 266; 267; (268?); 302 (ol. 121,4 = 293/2); *Ἀθήν.* V 522 n. 6.

Menses fuerunt aut Munichion aut Thargelion aut Scirophorion, quia prytania erat aut δε]κάτη aut ἐνδε]κάτη aut δωδε]κάτη. Post ἱσταμένου v. 4 suppleri debere videtur ἐ[νάτηι. Dies mensis qui fuerit non exputo, cum de huius aetatis ratione temporum non satis constet: cf. n. 320b.

n. 245.

Koehlerum secutus, qui titulum ante ol. 118,2 conceptum esse putat, cetera restituere temptavi (cf. apographum). Unius versus longitudo definitur eis supplementis, quae in v. 3/4 posui; hic enim sive Scirophorionem sive alium scribis mensem efficitur versus 33 – 37 litterarum. Si κυρία non reciperetur, versus esset 31 litterarum, quod non pateretur v. 3/4; recepto vero vocabulo κυρία versus efficiuntur 36 litterarum, qua re quomodo reliqui versus emendandi sint indicatur. Litterarum vestigia v. 2 legi possunt ἐν]άτη[ς vel δεκ]άτη[ς. Itaque mensis fuit aut Thargelion aut Scirophorion aut forte Munichion; nona enim prytania anno communi incipit Munichionis die fere XV, anno intercalari Munichionis die fere IX. Dies mensis est certo XXI (δε]κάτηι ὑ[στέραι). Itaque Munichion scribi non potest, quia ii dies prytaniae, qui respondent diei XXI, omnes spatium post ὑστέραι usque ad τῆς πρυτανείας non explent (18 litt.). Fuerunt enim anno communi prytaniae nonae dies 3—7 (7 litt.), anno intercalari 9 – 13 (16 litt.). Thargelion si scribitur spatium unius litterae in v. 3 relinquitur vacuum et prytaniae dies solus aptus est ἕκτηι καὶ τριακοστῆι (18 litt.). Octo priores prytaniae tum administrassent 8 . 35 = 280 dies; ipsa nona 36, si praecedentium mensium quinque erant solidi, quinque cavi (280 + 36 = 316; 5 . 30 + 5 . 29 + 21 = 150 + 145 + 21 = 316); restarent decimae prytaniae dies 38 (316 + 38 = 354). Quae quidem dierum divisio quamquam non inaudita, at insolita est. Si vero Scirophorion scribitur, una littera superflua est in v. 3; dies tum solus aptus est spatiis ἑβδόμηι καὶ εἰκοστῆι (18 litt.) ita, ut illi quattuor dies, quibus annus dierum prytaniarum numerum legitimum superabat prioribus prytaniis

attributi fuerint (6 . 30 + 5 . 29 + 21 = 180 + 145 + 21 = 346; 4 . 36 + 5 . 35 + 27 = 144 + 175 + 27 = 346). Quae divisio multo saepius occurrit quam illa. Accedit quod eodem die Scirophorionis XXI aliae tres contiones habitae sunt; de quo vide tabulam.

Annus igitur fuit communis. Titulus et post ol. 115,2 exaratus et ante ol. 118,2, ut ex additamento *καὶ συμπρόεδροι* et ex ordine proëdrorum sequitur. Archon latet. Scriba ex pago *Θόραι* adhuc ignotus.

n. 252b.

In v. 5/6 certa est restitutio *τριακοσ[τῆι τῆς πρυτανείας· ἐκκλησία· τῶν] προέδρων* etc. Litterae adcurate *στοιχηδόν* dispositae sunt excepto v. 8. Ergo inter *ἐγραμμάτευεν* et *ἕνει καὶ νέαι* spatium est 12 litterarum, quod solo Boëdromionis nomine apte expletur. Recipiendum igitur in v. 1: *τρίτης πρυτανείας*. Scribae nomen posui e. g. [*Αὐτόλυκ*]*ος Λύκου Ἀλωπεκῆθεν*. Ad eundem annum pertinet etiam titulus, quem edidit Cumanudis in *Ἀθήν.* VI 386 n. 4. Titulus exaratus est ante saeculum III medium, quia nec locus contionis significatus est et Antigonis et Demetrias etiamtum exstant. Ceterum proëdri nominatim enumerati sunt etiam CIA II 1 nn. 230; 236; 244; 245; 336; 371; *Ἀθήν.* VI 271 n. 4.

n. 256.

Lacuna a *Ποσιδεῶν[ος* v. 4 usque ad *καὶ* v. 5 complectitur 24 litteras; cum annus fuerit communis (cf. nn. 255; 257), iure exspectas in hoc titulo ut in nn. 255 et 257 diem prytaniae eundem esse atque mensis. Quodsi re vera fuit, scribi tantum potest: *πέμπτηι μετ' εἰκάδας, πέμπτηι καὶ εἰκοστῆι τῆς πρυτανείας* (v. autem 256b).

n. 256b.

Ad eundem annum spectant nn. 255; 256; 257; denique 258, cuius tituli praescripta perierunt. Qui tituli omnes ita

restituti sunt, ut evadat annus communis et mensis dies adcurate respondeat eidem diei prytaniae. Quomodo iam huius tituli temporum ratio diversa est explicanda? Ante diem primum Gamelionis mensis septima prytania iam septem dies expleverat; incipiebat, si Posideon solidus erat, die XXIV Posideonis. Quod si fuit, n. 256 scribi oporteret: *Ποσιδεῶνος δευτέραι μετ' εἰκάδας, ἐνάτηι καὶ εἰκοστῆι τῆς πρ.,* quod quidem spatiis non convenit. Sed quomodocumque scripseris, putare necesse est post Pyanopsionis diem XVIII (n. 255 v. 3/4) intercalatos esse sex vel septem dies; n. 257 autem, quod decretum Thargelione factum est, praebet dierum sortitionem solitam et ordinariam. Rursus igitur eundem numerum dierum demptum esse confitendum esset. Quod absurde factum esse, si modo esset factum, adparet. Propterea in hoc de quo agitur titulo errorem statuere magis placet, quam tale quid accidisse putare. Quamquam ubi lateat error dicere nequeo.

n. 257.

Thargelionis dies XXV fuit nefastus; Plut. Alc. cap. 34: *ἐν ταῖς μάλιστα τῶν ἀποφράδων τὴν ἡμέραν ταύτην* (scil. *ἕκτην φθίνοντος Θαργηλιῶνος*) *ἄπρακτον οἱ Ἀθηναῖοι νομίζουσιν* (vide A. Mommsen Heortologie pg. 427. Schömann de com. pg. 50). Nec tamen alius mensis exstare potest neque alius dies. Nisi igitur putamus re vera Plynteriorum die hoc decretum esse confectum, statuamus necesse est aut Plynteria tempore procedente sedem mutasse aut Thargelioni fuisse 29 dies, ita ut *ἕκτη φθίνοντος,* quo die Plynteria celebrabantur, incidisse in Thargelionis d. XXIV, postero deinde die habita esse haec contio putanda sit.

n. 260.

Koehler v. 4 supplevit *ἑβδόμει ἐπὶ δ]έκα,* quod spatiis non convenit, nisi putas duas litteras in unius spatium computatas esse. Praeterea autem vide adn. ad n. 230 frg. a. Tamen titulus n. 259 flagitare videtur, ut hoc loco scribatur *ἑβδόμει ἐπὶ δέκα;* ibi enim Anthesterionis dies VIII respondet prytaniae diei XX. En tabulam:

8 — 20	
9 — 21	
10 — 22	
11 — 23	
12 — 24	
13 — 25	
14 — 26	
15 — 27	
16 — 28	
17 — 29	

Nisi igitur forte dicamus latere errorem vel lapicidae vel eius, qui titulum composuit, amplectenda erit ea ratio quam Koehler iniit: id quod facere minime dubito. Contio fuit ultima prytaniae octavae; annus intercalaris.

n. 263.

Cum de diebus dubitatio non sit, pauca tamen addere placet de ratione anni. In hoc decreto et proxime sequenti legitur: *ἔνηι καὶ νέαι προτέραι* = die ultimo priori (n. 389 exstat: — *δε]κάτηι προτέραι;* vide quae ad hunc titulum adnotavi). Quid hac dictione significatum sit dubium. Annus Leostrati archontis fuit intercalaris, ut adparet ex ceteris titulis eiusdem anni; unaquaeque prytania regnabat 32 dies. Huic diei *ἔνηι καὶ νέαι προτέραι* respondet prytaniae duodecimae dies XXXI; itaque illam *ἔνην καὶ νέαν προτέραν* sequebatur unus dies, qui respondebat prytaniae diei XXXII. Concluditur autem ex n. 262, ubi Scirophorionis diei XXI respondet prytaniae d. XXIII, *ἔνην καὶ νέαν προτέραν* fuisse diem XXIX mensis. En tabulam:

21 — 23	
22 — 24	
23 — 25	
24 — 26	
25 — 27	
26 — 28	
27 — 29	
28 — 30	
29 — 31	
30 — 32	

Sequens ille dies XXX fuit *ἐμβόλιμος*. Etenim ex ratione calendarii Scirophorion continere debebat 29 tantum dies; ipse 29[us] nominandus erat *ἔνη καὶ νέα,* dies ultimus. Sed cum necessarium videretur anno unum diem addere eique sedes daretur post diem ultimum, ipse ultimus vocabatur *προτέρα,* quia ultimus erat ex ratione primaria.

Dies intercalati occurrunt etiam:

n. 175: — — *ἔνηι καὶ ν]έαι ἐμβολίμωι*

n. 247: *Μουνιχιῶνος ἕνηι καὶ νέαι ἐμβολίμωι*
n. 320b: *Γαμηλιῶνος δευτ[έ]ραι ἐ[μ]βολίμωι, ὀγδόε[ι] μετ' εἰκάδας ἡμερολεγδόν.*
n. 324: *Ἐλαφηβολιῶνος ἕνει καὶ νέαι ἐμ[βολίμωι.*
n. 381: *Μεταγειτνιῶνος ἐνάτ[ηι μετ' εἰκάδας δ]ευτέραι ἐμβολίμωι* (pro *Μεταγειτνιῶνος* suspicatur Koehler: *Βοηδρομιῶνος*).
n. 471 (= 472): *Βοηδρομιῶνος ὀγδόει ἱσταμένου ἐμβολίμωι κατ' ἄρχοντα, κατὰ θεὸν δὲ ἐνάτει ἱσταμένου.*

Videmus igitur sedem certam huic diei neutiquam fuisse, dies mensis autem ita numeratos esse, ut idem numerus bis poneretur, priori loco addito *προτέραι*, altero *ἐμβολίμωι*.

Quomodo autem fieri potuit, ut anno intercalari Athenienses unum diem insuper intercalarent? Nonne hoc modo annus efficiebatur 385 dierum? Effici quidem necesse non erat, si menses cavi et solidi hoc modo dispositi erant: (adscripsi etiam dies prytaniarum respondentes)

Hecatombaeon	29	=	29	prytaniae	I
Metagitnion	30	=	27	„	II
Boëdromion	29	=	24	„	III
Pyanopsion	30	=	22	„	IV
Maemacterion	29	=	19	„	V
Posideon I	30	=	17	„	VI
Posideon II	29	=	14	„	VII
Gamelion	30	=	12	„	VIII
Anthesterion	29	=	9	„	IX
Elaphebolion	30	=	7	„	X
Munichion	29	=	4	„	XI
Thargelion	30	=	2	„	XII
Scirophorion	**30**	=	32	„	XII

Insequentis autem anni primus mensis rursus erat solidus; cf. Unger in Ber. d. k. bair. Acad. d. W. 1875 II 58.

n. 278.

Versuum longitudo concluditur ex v. 5/6, quorum certa est restitutio. Atque si pari longitudine erant versus, dies

prytaniae in v. 4/5 fuit τετάρ[τηι καὶ δεκάτηι. Koehler, qui lapidem vidit, titulum XII tribuum aetati attribuit, unde mensis aliquo modo definiri potest. Etenim cum dies mensis qui fuit tertiae decadis (— μετ' εἰκάδας) responderet diei prytaniae XIV, annus omni modo fuit intercalaris. Dies autem XIV alicuius prytaniae III decadi alicuius mensis non respondet nisi Pyanopsione, Maemacterione, Posideone (I), Posideone II. Nomen mensis et numerus ante μετ' εἰκάδας continebant 19 litteras; propterea Ποσιδεῶνος δευτέρου (18 litt.) vel Ποσιδεῶνος ὑστέρου (17 litt.) in lapide non fuit, quia spatium non sufficit numero ante μετ' εἰκάδας. Posideon I, qui non appellabatur Ποσιδεὼν πρότερος vel πρῶτος, sed tantum Ποσιδεών (cf. n. 436), aptus non est, quia spatium ante μετ' εἰκάδας amplius est quam quod numero aliquo totum expleatur. Si Maemacterion scribitur, solus aptus est dies XXVI (5 litt. aute μετ' εἰκάδας). Sed huic diei non respondet dies prytaniae (2 . 30 + 2 . 29 + 26 = 60 + 58 + 26 = 144; 4 . 32 + 14 = 128 + 14 = 142). Propterea Maemacterion non fuit in lapide. Restat Pyanopsion, cuius solus aptus est dies XXII (δευτέραι (8 litt.) μετ' εἰκάδας). Atque hic dies consentit cum divisione dierum, si duo menses priores erant cavi (2 . 29 + 30 + 22 = 58 + 30 + 22 = 110; 3 . 32 + 14 = 96 + 14 = 110).

Quodsi versus fuerunt impares, quid exstiterit dici nequit.

n. 280 b.

Quae posui pro certis non vendo; sed formam lapidis et praescriptorum talem fuisse qualem dedi constare puto. Atque quia scriptum erat ἐκκλησία ἐν τῶι θεάτρωι, titulus recentior est quam videtur Koehlero.

n. 299.

Munichionis die XVI celebrata esse Munichia docet A. Mommsen Heortol. 403. Atqui cum duo decreta hoc die facta sint (cf. n. 435), dubia res esse videtur his quidem temporibus. Ceterum de archonte qui dicitur ὕστερον ἄρξας ad-

stipulor Droyseno Gesch. d. Hell. II[2] pg. 395 et C. Schaefero de scribis senatus populique Ath. pg. 34.

n. 299 b.

Propter *ἀναγραφέως* mentionem Koehler dubitanter hunc titulum ca. ol. 115 exaratum esse suspicatus est; C. Schaefer l. l. pg. 33 certo anno ol. 115,2 (Appollodorus arch.) attribuit. Quod suo iure fecisse videntur. Tamen insunt in hoc de quo agitur titulo, quae recentiorem aetatem testentur. Etenim litteratura eiusmodi est, qualis nunquam occurrit ol. 115, sed saeculo demum III (*I* pro *P*, *Ε* pro *E*, *O* pro *Ω*) cf. nn. 317; 318; 320; 437; 438 etc. Gravissimum vero est, quod legitur *ἐκκλησία ἐν τῶι θεάτρωι*, quae formula ante saec. III medium non occurrit. Difficultates ita fortasse solvuntur, ut decretum factum quidem esse putemus ol. 115, lapidi vero incisum saec. III fere exeunte. De decreti argumento tabula undique fracta nihil nos docet.

Inter *Μουνιχιῶνος* et *τῆς πρυτανείας* v. 5. spatium est 13 litterarum, quod continuit numeros dierum mensis et prytaniae. Uterque igitur numerus 5—8 litteris constabat. Atque dies mensis fuit aut *εἰκάδι* (6 litt.), tum dies prytaniae *πέμπτηι*, *ἑβδόμηι*, *δεκάτηι* (7 litt.) — aut *εἰκοστῆι* (8 litt.), tum d. pr. fuit *ἕκτηι* (5 litt.). Omni igitur modo fuit Munichionis dies XX. *Εἰκάδι* restituendum esse videtur n. 132, *εἰκοστῆι* n. 303.

n. 302.

Koehler v. 3/4 dubitanter restituit *τῆι δευτέρ]αι*, quod licet spatiis conveniat parum respondet usui numerandi; dies enim secundus solet *δευτέρα ἱσταμένου* dici omisso articulo. Annus Olympiodori, sive is ol. 121,3 sive 121,4 archon fuit, est communis; cf. tab. annorum. Propterea prytaniae decimae diei primo respondere debent aut Elaphebolionis dies 28—30 aut Munichionis dies 1—3. Elaphebolion si scribitur, dies fuisse non potest nisi *ἕνει καὶ νέ]αι* (ceteri enim dies exeunt in — *εἰκάδας*), quod spatiis non convenit. Munichionis autem

dies 2 et 3 scripti non fuerunt, quia deest *ἱσταμένου*. Propterea mensis diem fuisse primum veri simile est, qui tamen quomodo expressus fuerit nescio: *νουμηνίαι* enim spatium 11 litterarum non explet. n. 176 significatio diei primi erat *ε*[. . ?| . . . . .]*ηι* (10 fere litt.).

n. 303.

Koehler restituit *Β*]*ο*[*ηδρομιῶνος εἰκοστ*]*ε͂ι*; Boëdromionis autem diebus XX et XXI Eleusinia celebrabantur. Atque cum pro *εἰκοστε͂ι* vix alius numerus inveniri possit, alius mensis ponendus est. Cum secunda mensis littera sit *ο*, remoto Boëdromione restant *Ποσιδεῶνος* et *Μουνιχιῶνος*. *Ποσιδεῶνος* si ponitur, v. 3 una vel duabus litteris minus habet quam ceteri; idem accidit in v. 2, ubi *ἕκτης πρυτανείας* restituendum esset. Propterea v. 3 restitui *Μ*]*ο*[*υνιχιῶνος εἰκοστ*]*ε͂ι,* v. 1/2 *δεκάτης πρυτανείας*. Annus igitur Antimachi fuit communis.

n. 306.

Titulus multifariam admittit restitutionem mensis et prytaniae dierum. Adposui autem titulum quo adpareret contionem fuisse *κυρίαν,* annum intercalarem. Nullo enim modo sic restitui potest, ut numeri dierum mensis et prytaniae sint iidem.

n. 307.

De diebus vix dubitari potest. Quomodo autem prytaniae nonae dies XXIX respondere potest Elaphebolionis diei XXI? Annum fuisse communem adparet. Elaphebolionis igitur dies XXI fuit 286us anni, si mensium praecedentium quinque erant cavi, quattuor solidi (5 . 29 + 4 . 30 + 21 = 145 + 120 + 21 = 286). Prytaniae nonae autem dies XXIX 285us, si priorum prytaniarum unaquaeque 32 dies habuit (8 . 32 + 29 = 256 + 29 = 285). Propterea unam prytaniam habuisse 33 dies necesse fere est (de diebus prytaniarum cf. Boeckh epigr. chronol. St. pg. 75).

n. 309.

Praescripta quidem non exstant, sed insunt quae tempus clare indicent. Est enim formula: *τοὺς δὲ πρυτάνεις, οἳ ἂν τυγχάνωσιν πρυτανεύοντες, δοῦναι τὴν ψῆφον περὶ τῆς δωρεᾶς, ἐπειδὰν ἐπικυρωθῆι, εἰσαγαγεῖν δέ* etc. Quae formula ut recte intellegatur, totius decreti rationem persequi necesse est. Verba quae leguntur sunt probuleumatis; decretum autem esse populi indicatur formula praescripta: *ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι.*[1] Sed ipsa formula, quam supra adscripsi, variat secundum tempus, quo senatus consultum fiebat.

1) Si senatus consultum ante paenultimam contionem prytaniae factum est, formula usurpatur:

a. *τοὺς δὲ πρυτάνεις δοῦναι περὶ αὐτοῦ τὴν ψῆφον εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν*: nn. 115b; 154; 223; 228; 229; 273b; 288; 300 (populiscitum die XV pryt. IX factum); 318; 320; 397.

b. *τοὺς δὲ πρυτάνεις τῆς δεῖνα πρυτανείας δοῦναι περὶ αὐτοῦ* etc.: nn. 51; 187; 230 (populiscitum die XXI pryt. IV factum); 272.

2) Si senatus consultum ante ultimam contionem novem (X trib. aet.) vel undecim (XII trib. aet.) priorum prytaniarum factum est, formula est:

a. *τοὺς δὲ πρυτάνεις τοὺς μετὰ τὴν δεῖνα πρυτανεύοντας δοῦναι* etc.: nn. 16; 54 frg. b v. 16.

b. *τοὺς δὲ πρυτάνεις τοὺς τὴν ἐπιοῦσαν πρυτανείαν* (vel *εἰσιοῦσαν ἐκκλησίαν) πρυτανεύοντας δοῦναι* etc.: nn. 243; 273.

3) Si senatus consultum ante ultimam contionem prytaniae ultimae factum est, formula est:

τοὺς πρυτάνεις, οἳ ἂν πρῶτον λάχωσιν πρυτανεύειν δοῦναι etc.: n. 312, populiscitum quidem, factum

---

[1] Aliter rem explicat Hartel Demosth. Stud. II. pg. 56 sqq.

prytaniae XII die XXV, i. e. in ultima contione; probuleuma igitur ante hunc diem factum erat.[1]

Dicebatur autem: *τοὺς πρυτάνεις, οἳ ἂν λάχωσιν πρυτανεύειν* ea scilicet de causa, quia, quae tribus prima prytania functura esset, sciri nondum poterat. Atque cum eadem fere formula etiam in hoc de quo agitur decreto occurrat, iure contendere videor etiam hoc decretum factum esse in ultima anni contione. Contio autem in qua suffragia dabantur, fuit prima anni insequentis.

n. 320 b.

Post Gamelionis diem XXVI duo dies intercalati sunt, quorum prior legitime nominandus erat *ἕκτη μετ' εἰκάδας (πρώτη) ἐμβόλιμος*, alter *ἕκτη μετ' εἰκάδας δευτέρα ἐμβόλιμος* ita ut esset prior re vera dies XXVII, alter dies XXVIII Gamelionis (*ἡμερολεγδόν*). Ratio autem neque ad annum communem neque ad intercalarem recte quadrat. Gamelionis enim dies XXVIII est 205us anni (anno communi; $3 . 30 + 3 . 29 + 28 = 90 + 87 + 28 = 205$); prytaniae septimae dies XXI, licet priorum sex prytaniarum unaquaeque habuerit 30 dies, dies demum 201us ($6 . 30 + 21 = 180 + 21 = 201$): differentia quattuor dierum. Annus autem intercalaris: $3 . 30 + 4 . 29 + 28 = 90 + 116 + 28 = 234$; $6 . 32 + 21 = 213$ nullo modo aptus est. Ratio constat, si *μιᾶι καὶ εἰκοστῆι* scriptum esse credis pro *μιᾶι καὶ τριακοστῆι* hac condicione: $3 . 30 + 3 . 29 + 28 = 90 + 87 + 28 = 205$; $6 . 29 + 31 = 174 + 31 = 205$. Nec tamen audeo cogitare de errore lapicidae.

n. 325.

Κυρία v. 4 recte insertum est, quia si singuli versus essent breviores, primus versus nomen prytaniae non caperet

---

[1] Posteriore tempore brevius dicitur: *δεδόσθαι δὲ αὐτῶι καὶ πολιτείαν δοκιμασθέντι ἐν τῶι δικαστηρίωι κατὰ τοὺς νόμους*: nn. 377; 395; 396; 401; 402; 429. Nunquam autem deest huiusmodi formula; n. 328 enim a Lenormantio fictus esse videtur, certe lapis nusquam adparuit; cf. quibus permotus causis iam Koehler titulum damnaverit. Adde [Dem.] 59, 89.

(cf. etiam ceteros versus inde ab octavo, quos Koehler restituit). Prytaniae eiusque numeri restitutioni spatium datum est 14 litterarum. Quod ita tantum recte se habet, ut Leontis vel Aeantis (9 litt.) sexta (5) prytania functa esse ponatur, aut Aegeis vel Oeneis (8) prima vel tertia vel octava vel nona (6 litt.) Hi igitur menses soli in censum veniunt: si ἕκτης πρυτανείας scribitur, Posideon (vel Posideon II a. interc.); si πρώτης, Hecatombaeon (vel Metagitnionis dies 1—3 a. interc.); si τρίτης, Boëdromion (vel Pyanopsionis dies 1—8 a. interc.); si ὀγδόης, Anthesterion (vel Gamelionis dies 18—30 a. interc.); si ἐνάτης, Elaphebolion (vel Anthesterionis dies 20—29 a. interc.). Posteriores quattuor prytaniae omnes reiciendae sunt, quia respondentes mensium dies cum spatiis (28 litt.) nullo modo consentiunt, eademque de causa Posideonem II ponere non licet. Solus igitur aptus est qui ponatur Posideon, dies autem fuit ἑνδεκάτῃ aut δωδεκάτῃ; prytania Leontis aut Aeantis sexta; annus communis. Qua re confirmatur, quod Koehler iam aliis de causis suspicatus erat, v. 1 nomen archontis non fuisse Καλλιμήδης, cuius annus erat intercalaris.

n. 344.

In v. 4 sine dubio Ἐλ[αφηβολιῶνος et v. 2 δ]εκάτης restituendum est; v. 5 ἱσταμέν]ου. Spatium inter Ἐλαφηβολιῶνος et ἱσταμένου angustius esse non potest 5 litt. (ἕκτῃ enim numerus brevissimus est) neque amplius 6 litteris, absque quo in v. 2 sedes una vacua relicta esset (Ἱπποθωντίδος enim nomen plurimas litteras continet). Demoticon scribae igitur per compendium scriptum erat duabus vel tribus litteris constans. Primae decadi Elaphebolionis mensis respondet anno communi dies 1—10 prytaniae nonae, anno intercalari 11—20 prytaniae nonae. Itaque aut titulus non recte exscriptus est (-εκάτης v. 2 pro ἐνάτης), quod vix sumendum, aut temporum ratio non fuit solita et ordinaria. Quamquam si cyclus Metonis in usu erat, quonam modo fieri potuerit, ut temporum ratio adeo perturbaretur, iure quaerimus.

n. 345.

Mensis certus est. Spatium inter *Πυανοψιῶνος* et *ἱσταμένου* nec plus continebat octo litteris (*δευτέραι* plurimis litteris constat) neque minus quam septem propter nomen prytaniae. Brevissimum enim nomen prytaniae constat 8 litteris (*Οἰνηίδος, Αἰγηίδος*). Quod si probas, v. 5 spatium relinquetur 7 litterarum. Mensis igitur dies fuit *δευτέραι* (8) aut *πέμπτηι* (7) aut *δεκάτηι* (7) *ἱσταμένου*; *ἑβδόμηι* (7) non fuit: vide ad n. 230.

n. 373.

Mensis dies v. 3 fuit aut *ἕκ[τηι ἱσταμένου* aut *ἕκ[τηι ἐπὶ δέκα* aut *ἕκ[τηι μετ' εἰκάδας*; prytaniae dies cum desinat in — *άτηι*, fuit aut *ἐν]άτηι* aut *δεκ]άτηι* aut secundae decadis — — *καὶ δεκ]άτηι*. Si exstabat *ἕκτηι ἱσταμένου* annusque erat communis, respondebat prytaniae dies 5—7 et versuum longitudo erat 32 litt. Ex v. 4/5 autem adparet longitudinem singulorum versuum fuisse aut 35 litt. (si exstabat: *ἐκκλησία*) aut 40 litt. (si *ἐκκλησία κυρία*). Anno intercalari respondebat Pyanopsionis diei VI prytaniae tertiae dies XXXI, quo longitudo versuum efficitur 42 litterarum. Si exstabat *ἕκτηι ἐπὶ δέκα*, anno communi dies prytaniae erat 15—17, longitudo versuum 40 litt.; anno intercalari d. pryt. erat 9us, longitudo versuum 29 litt. Si exstabat *ἕκτηι μετ' εἰκάδας*, annus communis non fuit, quia dies prytaniae fuisset — *καὶ εἰκοστῆι*, quod obstat v. 4 — *άτηι*; anno intercalari dies prytaniae erat *ἐνάτηι καὶ δεκάτηι*, longitudo 42 litt. — Nulla igitur restitutio tam apta est quam *Πυανοψιῶνος ἕκ[τηι ἐπὶ δέκα, πέμπτηι* (vel *ἑβδόμηι*) *καὶ δεκάτηι τῆς πρ*. In versu primo tum exstabat *τετάρτης]|πρυτανείας*; annus erat communis.

n. 381.

In versu 4 restituit Koehler *ἐνάτ[ηι καὶ δεκάτηι δ]ευτέραι ἐμβολί|μωι*; dies autem XIX audit *ἐνάτηι ἐπὶ δέκα*; cf. ad n. 230. Propterea hoc loco scribendum *ἐνάτ[ηι μετ' εἰκάδας*

δ]ευτέραι ἐμβολί[μωι qui est dies XXXI. Id tamen neque ad anni communis neque ad intercalaris rationem quadrat, licet *Μεταγειτνιῶνος* v. 3/4 errore scriptum esse pro *Βοηδρομιῶνος* concedas (ann. comm.: 29 + 30 + 31 = 90; 29 + 30 + 20 = 79; ann. interc.: 29 + 30 + 31 = 90; 2 . 32 + 20 = 84). Temporum igitur ratio iam Ergochare archonte (i. e. intra annos 247—222 vel 222—205 secundum Koehlerum) perturbata fuisse videtur; cf. quae adnotavit Koehler ad n. 408.

n. 382.

Versum octavum non recte intellexisse mihi videtur Koehler. Ego quomodo restituendum esse titulum existimem, indicat apographum. cf. nn. 309; 318; 331; *Ἀθήν.* VI 135 n. 10; 136 n. 11.

n. 385.

Septimae prytaniae dies undecimus (v. 3) incidere debebat aut in mensem Gamelionem anni communis aut in Posideonem II a. intercalaris. Atque anno intercalari diei XI prytaniae septimae respondebat Posideonis II dies 25—27, ut hoc fere modo scribendum esset: *Ποσιδεῶνος δευτέρου ἕκτηι μετ' εἰκάδας*. Sed cum tali restitutione minime spatia conveniunt versuum ceterorum. Qua de causa annus non est intercalaris, sed communis, atque scribendum: *Γαμηλιῶνος ἑνδεκάτηι* (vel *δωδεκάτηι*).

n. 389.

Versus quot fere litteras comprehenderint — nam neque constanter adcurate *στοιχηδόν* exaratae erant litterae neque versus sub finem pares fuisse videntur —, cognoscitur ex versibus 4, 5, 11, qui certo restituti sunt. Post —]άτει *προτέραι* v. 2 usque ad *τῆς πρυτανείας* spatium est 17—19 litterarum. Numerus quo diem prytaniae expressum fuisse oportet incipiebat ab ε-; verba *εἰκοστεῖ* (8 litt.), *ἕκτει καὶ δεκάτει* (15 litt.), *ἐνάτει καὶ δεκάτει* (16 litt.) spatium non ex-

plent; conveniunt spatiis: ἑβδόμει καὶ δεκάτει (17 litt.), ἑβδόμει καὶ εἰκοστεῖ (18 litt.), ἐνάτει καὶ εἰκοστεῖ (17 litt.). De prytaniae autem die tum demum iudicari potest, ubi exploratum erit et quid significet δεκ]άτει προτέραι et quo mense hoc decretum factum sit.

De δεκάτης προτέρας notione duae sententiae prolatae sunt. Atque Meier (comm. epigr. II p. 111) et Rangabis (Antiq. hell. II p. 982 n. 2303) illum diem esse vicesimum mensis contendunt appellatumque esse δεκάτην προτέραν, quia dies esset πρὸ τῆς δεκάτης ὑστέρας = d. XXI; eoque modo dies prytaniae et mensis optime congruere.

Quibus oblocutus est Boeckh epigr. chronol. St. (1856), p. 88 sqq., qui et diem ante d. XXI recte dici: ἡ προτεραία τῆς δεκάτης ὑστέρας, numquam simpliciter δεκάτη προτέρα dici posse, et diem XX constanter atque legitime audire εἰκάς sive εἰκάδες[1] affirmat, ipse autem diem esse decimum mensis statuit, ut δεκάτη προτέρα dictum sit pro δεκάτη ἱσταμένου et hoc loco et apud Diog. Laërt. X 18, ubi legitur τὴν εἰθισμένην γενέθλιον ἡμέραν (scil. Epicuri) ἑκάστου ἔτους τῇ προτέρᾳ δεκάτῃ τοῦ Γαμηλιῶνος. Hunc enim diem diversum esse a vicesimo mensis die diserte indicari, quia statim additur diebus vicesimis (ταῖς εἰκάσιν) mensis cuiusque conventus discipulorum Epicuri haberi. Plinium autem diem natalem Epicuri cum conventus diebus confudisse (N. H. XXXV 2). Denique Hesychii glossam δεκάτη προτέρα ἡ πρὸ εἰκάδος ὡς ὑστέρα ἡ μετ' εἰκάδα brevitate obscuram ita interpretatur, ut ἡ δεκάτη προτέρα illa sit δεκάτη, quae diem vicesimum antecedit aeque ut ἡ δεκάτη ὑστέρα illa, quae vicesimum diem sequitur diebus scilicet a fine mensis numeratis. Nec vero persuasit Boeckhius A. Mommseno, qui Heortol. p. 335* (cf. Petersen Geb. Feier. p. 310) diem XX intellegendum esse novo argumento probasse sibi videtur vocabulum εἰκάς ratus non usurpatum esse de diebus profanis.

Mihi quidem Meieri rationes recte refutasse videtur

---

[1] De singularis et pluralis usu cf. quae disputat A. Mommsen Heortol. p. 228.

Boeckh (cf. Koehler in adn. ad n. 389), nec Rangabis argumentum ex diebus adcurate respondentibus petitum magni esse momenti puto, quoniam cuius generis fuerit is de quo agitur annus et num ratio temporum ordinaria fuerit, non constat. Quod vero protulit A. Mommsen de usu vocis *εἰκάς* speciem veri non habet: ipse p. 228* *τῇ* [*εἰκά*]*δ*[*ι* in titulo quodam Ceo CIG II n. 2360 indagasse sibi visus est, eademque notatio coniectura probabili restituta est CIA II1 n. 132. Aliis etiam locis *εἰκάς* vocabulum usurpatur de diebus profanis; cf. Dem. XIX 59. Contra Boeckhii argumenta gravia et probabilia esse concedendum. Quibus aliud addi potest ex Hesiodo petitum; apud quem legitur Opp. v. 785: *οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃ τε γενέσθαι* — et v. 811: *πρωτίστη δ' εἰνὰς ἀναπήμων ἀνθρώποισιν,* ubi *ἡ πρώτη ἕκτη* et *πρωτίστη εἰνάς* dictum est pro *ἕκτη ἱσταμένου, ἐνάτη ἱστάμενου.* Propterea apud Diog. L. X 18 *δεκάτη προτέρα* dictum esse pro *δεκάτη ἱσταμένου* et discrepantias de die natali Epicuri facile solvi plane persuadet Boeckh.

Inde autem non sequitur etiam in eo de quo agitur titulo restituendum esse *δεκάτῃ προτέρᾳ.* Etenim in lapide non dispiciuntur nisi syllabae -]*άτει προτέραι* quae suppleri possunt *ἐνάτει, δεκάτει, ἐνδεκάτει, δωδεκάτει προτέραι.* Viri docti autem quod statim elegerunt *δεκάτην προτέραν* dierumque ceterorum, quorum copia est, ne mentionem quidem fecerunt, parum caute egisse videntur. Proficiscendum autem est a certa et constanti titulorum dictione neque vero a vulgari hominum privatorum dicendi usu. Atqui vidimus p. 12 omnibus primae decadis diebus addi solere genetivum *ἱσταμένου,* neque ad hunc usque diem inventus est lapis, qui aliam praeberet notationem: ipsa denique notio *δεκάτῃ ἱσταμένου* legitur n. 175 b et 469. Propterea illud supplementum *δεκ*]*άτει προτέραι* ita demum recte agnoscere videmur, nisi alia supplendi copia probabilis datur. Qualis, ni fallor, in promptu est. Nam ad n. 263 significatione *ἡμέρᾳ τῇ δεῖνι προτέρᾳ* diem notari solere vidimus, qui antecedat diem intercalatum. Idem quominus de huius quoque tituli die statuamus nihil impedit, usus vocabuli *προτέρας,* si quidem constans

fuit ut similium notionum, etiam flagitare videtur. Quod si recte conieci, iam qui dies eligendus sit videndum.

Atque cum n. 471 et 472 exstet *ὀγδόηι ἱσταμένου ἐμβολίμωι,* hoc quoque loco si dies fuisset IX vel X, potius scriptum fuisse *ἐνάτει* vel *δεκάτει ἱσταμένου προτέραι* credo. Videtur igitur in lapide fuisse aut *ἑνδεκ]άτει* aut *δωδεκ]άτει προτέραι*: ut sequeretur dies intercalatus aut *ἑνδεκάτη* aut *δωδεκάτη ἐμβόλιμος.*[1]

Menses autem quorum dies XI vel XII respondeat prytaniae alicuius diebus XVII, XXVII, XXIX (quos dies solos aptos esse per spatia ostendimus) nulli sunt anno communi; anni intercalaris in censum veniunt menses Posideon II, cuius dies XI respondet prytaniae sextae diei XXVII, Gamelion cuius d. XII respondet prytaniae septimae diei XXVII, Thargelion cuius d. XII respondet prytaniae undecimae diei XVII. Iam *Ποσιδεῶνος ὑστέρου (δευτέρου)* significatio spatia transgreditur: utrum Gamelion an Thargelion exstiterit diiudicari nequit.

Contio num habita sit *ἐν τῷ θεάτρῳ* an *ἐμ Πειραιεῖ* (nam contiones *ἐν Διονύσου* non fuerunt nisi mense Elaphebolione), incertum; cum praesertim de aetate tituli non constet; magis tamen placet *ἐν τῶι θεάτρωι.* Demoticon v. 5 *Συ[βρίδης* magis quam *Συ[παλήττιος* spatiis commendatur.

n. 390.

De mense Posideone altero dubitari non potest, quia prytania septima in Posideonem priorem incidere nullo modo potest. — *εκάτηι* v. 3 docet diem prytaniae fuisse vel decimum vel unum e sequentibus quinque; nam dies XV (vel XIV) prytaniae septimae respondet Posideonis II diei ultimo. Posideonis igitur dies in censum veniunt XXV—XXX (XXIX); spatiis tantum convenit dies XXVI (*ἕκτηι μετ' εἰκάδας, ἑνδεκάτηι τῆς πρ.*). 3 . 30 + 3 . 29 + 26 = 90 + 87 + 26 = 203; 6 . 32 + 11 = 192 + 11 = 203.

---

[1] Quomodo explicandum sit ut anno intercalari dies intercalatus occurrat, v. ad. n. 263.

n. 399.

In v. 5 suppleri potest aut *ἐκκλησία ἐν τῶι θεάτρωι* aut *ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι; κυρία* si scribitur, versus primus longior efficitur, quam qui nomini prytaniae capiendo sufficiat. Exstitisse igitur veri simile est *ἐκκλησία ἐν τῶι θεάτρωι.* Prytaniae nomen tum comprehendebat 9 fere litteras, singuli versus 40—41. Restant 24—25 litterae numeris dierum mensis et prytaniae. Quoscumque autem dies secundae vel tertiae decadis excogitabis, omnes spatium superabunt, veluti brevissima significatio: *ἕκτηι ἐπὶ δέκα, ἕκτηι καὶ δεκάτηι* (27 litt.): nam *δεκάτηι ὑστέραι, εἰκοστῆι,* quod per spatia ponere licet, per Eleusinia non licet. Dies igitur mensis fuit primae decadis, veluti *πέμπτηι ἱσταμένου, πέμπτηι τῆς πρ.*

n. 403.

Lacuna v. 8 secundum spatium optime expletur verbis: *ἕκτηι ἐπὶ δέκα* aut *ἕνηι καὶ νέαι;* aliud quod aptius sit vix invenies. Sed quaeritur, quomodo prytaniae sextae dies XVI incidere potuerit in mensem Maemacterionem. Koehler putat: „sine dubio scribam hoc loco illam temporis rationem secutum esse, quae esset *κατ' ἄρχοντα.*" Dubitari tamen hoc loco posse censeo. Sextae enim prytaniae dies XVI respondet anno intercalari Posideonis diei ultimo (*ἕνηι καὶ νέαι*), anno communi Posideonis diei XVI (*ἕκτηι ἐπὶ δέκα*) i. e. illis ipsis diebus, quos lacunam solos optime explere vidimus. Propterea veri simile est scribam errore ductum *Μαιμακτηριῶνος* scripsisse pro *Ποσιδεῶνος.* Similes errores invenies nn. 188 et 381. Utrum autem communis an intercalaris fuerit annus non patet.

n. 430 = 495.

Titulum bis exhibet Koehler et hic et n. 495; *στοιχηδόν* exaratus non est. Adposui eum, quo intellegatur scriptum fuisse *ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι.* Cetera exempli tantum gratia explevi. Menses fuisse possunt Maemacterion, Anthesterion, Scirophorion; dies: *ἐνάτει ἱσταμένου, ἐνάτει τῆς πρυ-*

τανείας; ἕνει καὶ νέαι, τριακοστεῖ τῆς πρ.; alii non fuerunt. Annus igitur communis; scriba ignotus (Hagnotheus quidam archon invenitur n. 458).

n. 431.

Progrediendum erit ab altero lapidis decreto, cuius vestigia litterarum v. 29 non ἑβδόμηι scribi, sed potius ἐνάτηι μετ' εἰκάδας iubere videntur: nam φθίνοντος, quod coniecit Koehler, iam removi pg. 13 not. Prytaniae dies est sine dubio: τρίτει τῆς πρυτανείας.

In priori decreto prytaniae dies desinit in ε]ἰκοστεῖ; fuisse igitur possunt dies 20—29us; respondent his Boëdromionis dies 17—26us, si tertiae prytaniae erant 29 dies, 16—26us, si 30 dies.

Prius decretum continet laudationem tribus Leontidis. Videndum igitur quibus temporibus cetera decreta eiusdem argumenti fieri solita sint. (Titulos qui huc spectant congessit Koehler Herm. V 231 sq.). Sunt autem prytaniarum laudes decretae

I initio prytaniae nn. 390; 408; 472.

II exeunte prytania nn. 392; 417; 432; 459.

III incerta res est nn. 425; 426; 391; item in fragmentis nn. 329; 393; 394; 440; 441; 457; 487.[1])

---

[1]) Addo praeterea: 1) in praescriptis decretorum in honorem prytanum factorum semper legi: ἔδοξεν τῶι δήμωι, nunquam τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι.

2) propterea non magis apparere formulam: τοὺς (δὲ) προέδρους, οἳ ἂν etc.

3) in praescriptis decretorum in honorem quaestorum, scribarum etc., quae semper priora decreta sequuntur, semel inveniri: ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι n. 454; ceteris locis constanter: ἔδοξεν τῆι βουλῆι. Cf. n. 190. Nam titulus n. 221 genuinus non est.

4) Haec decreta in honorem quaestorum, scribarum etc. semper facta esse primis diebus eius prytaniae, quae subsequebatur eam, cuius ministri illi fuerant.

Atque si exeunte prytania tale decretum factum est, semper ipsa prytania laudatur, quae etiamtum munere fungitur; si initio prytaniae, semper laudatur prytania praecedens. Itaque cum in hoc decreto dies prytaniae desinat in *εἰκοστεῖ*, adparet et in v. 1 restituendum esse *Λεωντίδος* et diem contionis, in qua decretum factum est, fuisse unum ex ultimis prytaniae. Atque et spatiis et rei aptissimus est Boëdromionis dies XXVI, prytaniae XXIX (ultimus). His igitur diebus Boëdromionis respondebant dies prytaniae: d. 26 = 29 pryt. III; d. 27 = 1 pryt. IV; d. 29 = 3 pryt. IV. Quam rationem cum nullo modo sit ordinaria, *κατ' ἄρχοντα* esse suspicor. Significatio contionis plus decem litteris non continebat: suppleri igitur potest *ἐμ Πειραιεῖ* (cf. 417; 459).

n. 434.

Versus quot fere litteras comprehenderint cognoscitur ex versibus 18–21, qui formulam continent sollemnem: *ἀγαθεῖ τύχει δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ* etc. Atque cum Koehler totam formulam restituere dubitaverit, ipsius autem formulae varietate sola saepissime cognosci possit, cui quisque titulus tempori adscribendus sit, pauca addere de huius formulae usu atque varietate haud abs re videtur.

1) *ἐψηφίσθαι τῆι βουλῆι* constanter scribitur usque ad ol. fere 115 = 320. cf. nn. 40, 47, 50, 54, 55, 66, 73, 76, 126, 141, 168, 180, 186, 190, 206, 212 (ubi falso Koehler *δεδόχθαι*). N. 87 *δεδόχθαι* certum videtur: de tempore decreti non constat.

2) *δεδόχθαι τῆι βουλῆι* etc. semper scribitur ab ol. fere 119 (a. 304): cf. nn. 231, 252, 253, 254, 287, 315, 316 etc.; idem n. 319 restituendum.

Aliter res se habet in formula *ἐψηφίσθαι* vel *δεδόχθαι τῶι δήμωι*; quae formulae promiscue scribuntur eodem tempore; cf. nn. 14, 17, 30, 39, 52, 57, 65, 72 etc. Praeterea verbo moneo ubicunque formula integra: *ἐψηφίσθαι* vel *δεδόχθαι τῆι βουλῆι τοὺς προέδρους, οἳ ἂν λάχωσι* etc. occurrat, semper legi *ἐψηφίσθαι* vel *δεδόχθαι τῆι βουλῆι* (nunquam

τῶι δήμωι) τοὺς προέδρους etc., quod neglexit aliquotiens Koehler (nn. 348, 359, 386, 421, 440 et Cumanudis Ἀθήν. VI 133 n. 7.

3) οἳ et οἵτινες promiscue usurpantur omnibus temporibus; ὅσοι exstat Ἀθήν. VI 136 n. 11 v. 3; οἵτινες restituendum Ἀθήν. VI 271 n. 4 v. 32.

4) οἳ ἂν τυγχάνωσι προεδρεύοντες legitur usque ad ol. fere 107 = 350; cf. nn. 50, 66, 73, 76, 97; οἳ ἂν τύχωσι προεδρεύοντες in lege apud Dem. 24, 21, in titulis nunquam.

5) οἳ ἂν λάχωσι (et λάχωσιν) προεδρεύειν promiscue cum praecedenti formula inde ab ol. 107—112 fere (350—330). cf. nn. 52c, 54, 87, 141, 168, Ἀθήν. VI 152, sola deinde usque ad saec. III medium; cf. 382, 386, 388, 397, 409. Οἳ ἂν προεδρεύωσι est 115b, 273b, 316; n. 107 supplevit Koehler: [οἵτινες προεδρεύουσι ἐν τῶ]ι δήμωι.

6) τοὺς λαχόντας προέδρους promiscue cum praecedenti tertio saeculo usque ad saec. II; cf. nn. 334, 341, 380, 383, 387 etc.; sola deinde constanter: n. 401 etc. Quae formula sub finem saec. II et saeculo I saepius indicatur tantum, non tota perscribitur; cf. nn. 466_{39}; 467_{45}; 467_{96}.

7) εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν sola dictio est usque ad ol. fere 118 = 306; deinde promiscue cum sequenti; cf. nn. 252, 253, 254, 320, 325, 359.

8) εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν sola usurpatur inde a medio saec. III cf. n. 335 etc. In oratoris verbis ea formula exstat [Dem.] 59, 89.[1]

Iam redeamus ad titulum, de quo agitur. Adparet scribendum esse: ἀγαθεῖ τ]ύχει δεδόχθαι τ[εῖ βουλεῖ τοὺς λαχόντας προέδρους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκ]κλησίαν χρηματίσαι περὶ

---

[1] De his formulis earumque vi ac pondere nuper copiosissime et scitissime egit Hartelius ‚Studien über attisches Staatsrecht' p. 59 etc., 167 etc.

τούτων, γνώμην δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆ]ς εἰς τὸν δῆμ[ον, ὅτι δοκεῖ τεῖ βουλεῖ etc. Singuli versus continebant 56 fere litteras. Notandum tamen nec litteras *στοιχηδόν* esse dispositas et versus impari longitudine esse potuisse. Post *ἐκκλησία* (v. 3) usque ad *τῶν προέδρων* (v. 4) spatium est 36 fere litterarum, quod solitis formulis expleri nequit. Propterea contionem fuisse extraordinarium veri simile est. Atque cum saec. II semper contioni addatur significatio loci, etiam hic post *ἐκκλησία* scriptum fuisse aut *ἐν τῶι θεάτρωι* aut *ἐμ Πειραιεῖ* conicimus; *σύγκλητος* autem exaratum non fuisse putandum est, quo recepto spatia non sufficerent ad nomen rogatoris recipiendum; cf. n. 389.

Post *Μουν[ιχιῶνος* (v. 2) usque ad *τῆς πρυτανείας* (v. 3) spatium exstat 34 fere litterarum, quod explendum est numeris dierum mensis et prytaniae. Longissima tantum vocabula apta sunt veluti *πέμπτει μετ' εἰκάδας, πέμπτει καὶ εἰκοστεῖ* (35 litt.) vel similia: certi quicquam de diebus statui nequit.

n. 435.

Cum certa sit lectio *ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι,* quaeritur tantum quo mense habita sit contio. Adparet fuisse Munichionem. Illud N enim in v. 4 medio Fourmont aut qui eum exscripsit, non prorsus recte posuisse videtur; ponendum esse puto in sede proxime sequenti. Mensis enim, cuius tertia littera sit N, nullus est. Scribendum igitur [*Μου*]*ν*[*ιχ*]*ι-ῶ*[*νος*]. Dies fuit vel *ἕ*[*κ*]*τει* [*ἐπι*] *δ*[*έκα* (ita Boeckh) vel *ἐ(ν)άτει* [*ἐπὶ*] *δ*[*έκα*. Prytaniae dies fuit idem fere: [*ἕκτει*] vel [*ἐνάτει*] *καὶ δεκάτει.* Annus igitur communis.

n. 436.

Dies prytaniae sine dubio fuit *ἐ*[*νάτηι.* Dies enim XXII Posideonis fuit 169us totius anni, si duo menses erant solidi, tres cavi ($2 \cdot 30 + 3 \cdot 29 + 22 = 60 + 87 + 22 = 169$); prytaniae sextae autem dies IX ipse quoque dies 169us anno intercalari ($5 \cdot 32 + 9 = 169$). Hi igitur menses fuerunt cavi et solidi: 29, 30, 29, 30, 29, 30, 29, 30, 29, 30, 29, 30,

29 = 383. Propterea necesse erat unum cavum mensem solidum efficere, ut dies intercalatus sit; cf. 263, 389. Adparet etiam ex hoc titulo Posideonem I anno intercalari non vocatum esse *Ποσιδεῶνα πρότερον* vel *πρῶτον*, sed simpliciter *Ποσιδεῶνα*.

n. 437.

Longitudo versuum elucet ex certa restitutione v. 5/6: *ἐκκλησία [ἐν τῶι θεάτρωι· τῶν] προέδρων* etc. (32 fere litt.). Unde adparet mensis nomini relicta esse spatia non plus decem, quae explentur voce *Ποσιδεῶνος* vel *Γαμηλιῶνος*.

n. 477.

Rettuli titulum, quo adpareret scriptum fuisse *ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι*; cetera incerta.

n. 492.

Quot litteras singuli versus continuerint cognoscitur ex versibus 7/8 et 8/9. Sequitur inde contionem fuisse *κυρίαν*; mensem fuisse oportet Maemacterionem, nam v. 5/6 propter spatium nisi [ἑ|νδεκάτηι] vel [δ|ωδεκάτηι] restitui nequit. Prytaniae autem alicuius dies XI vel XII decem tribuum aetate[1] respondere undecimo diei mensis alicuius ea condicione tantum potest, si mensis fuit Hecatombaeon aut Maemacterion anno intercalari (2 . 30 + 2 . 29 + 11 = 60 + 58 + 11 = 129; 3 . 39 + 12 = 117 + 12 = 129) aut Gamelion anno communi (3 . 30 + 3 . 29 + 11 = 90 + 87 + 11 = 188; 3 . 35 + 2 . 36 + 11 = 105 + 72 + 11 = 188) aut Elaphebolion anno intercalari (5 . 30 + 4 . 29 + 11 = 150

---

[1] Huius aetatis fuisse titulum docet formula: *τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν ὁ δεῖνα*, cui nondum additum est *καὶ συμπρόεδροι*, quod additamentum post ol. 115,1 = 320/19 usu venit. Deest etiam patronymicon eius, qui populum in suffragia mittebat, quod semper omittitur ante ol. 116,3 = 314/3; cf. nn. 234, 236, 237, 238, 244, 245 etc. et 186, 188, 190, 191. [Nam n. 230 paullo recentior est quam statuit Koehler].

+ 116 + 11 = 277; 7 . 38 + 11 = 266 + 11 = 277). *Γαμηλιῶνος* scribi non potest, quia 4 spatia vacua relinquerentur; si *Ἑκατομβαιῶνος* aut *Ἐλαφηβολιῶνος* scribitur, unius litterae spatium vacuum manet. Propterea *Μαιμακτηριῶνος* scribendum est, quod versum adcurate explet. Dies prytaniae tum notabatur *δωδεκάτηι*. Titulus ol. 112,1 = 332/1 antiquior non est propter contionis significationem additam (cf. pg. 3). Inter 112,1 et 115,2 anni intercalares titulis comprobati sunt 112,3 = 330/39 nn. 176, 177 (arch. Aristophon); 114,3 = 322/1 nn. 185, 186, 188 (arch. Philocles); 115,1 = 320/19 n. 191 (arch. Neaechmus). Ad hos igitur non pertinet titulus de quo agitur. Inter annos 112,3 et 114,3, quorum finibus continetur, duo anni fuerunt intercalares, probabiliter 113,1 = 328/7 et 113,3 = 326/5; ad quorum alterum utrum revocandus est. Vide tab. annorum et n. 180; *Ἀθήν*. VI 134/5 p. seq.

n. 493.

In restituendo titulo tuto proficiscimur a versibus 5/6 et 6/7; ibi *ὀγδόει καὶ ε[ἰκοστεῖ* certum est; nam *τριακοστεῖ* scribi non potest, quia tum v. 7 duarum litterarum spatia vacua essent; *ὀγδόει καὶ δεκάτει* scribi et fragmentum ultimae litterae vetat (I, non /) et eadem spatia, quia tum unius litterae v. 6 locus esset vacuus. Continent igitur versus singuli 29 litteras. Iam demoticon scribae *Δι]ομειεύς* me adduxit, ut restituerem nomen archontis [*Ἀναξικράτους*] eiusque scribae *Λυσίας Ποθείνου Δι]ομειεύς*; cf. 320 b; 238 b. Quod si probabile est, decretum factum est ol. 125,2 = 279/8. Lapicidae autem errore excidisse dies mensis putandus est, ea scilicet de causa, quia ille, cum scribere deberet *ὀγδόει ἱσταμένου* (vel *ἐπὶ δέκα* vel *μετ' εἰκάδας*: neque enim de ratione huius anni constat; cf. 320 b) *ὀγδόει καὶ* ..., aberravit a priori *ὀγδόει* ad alterum (similia vid. nn. 181; 477 b). Mensis nomen continebat 11 litteras: quot litteris constant *Πυανοψιῶνος, Μουνιχιῶνος, Θαργηλιῶνος*. Ol. 125,2 secundum Metonem erat intercalaris. Si igitur *Μουνιχιῶνος* scribas, prytania est *ἑνδεκάτη*,

si *Θαργηλιῶνος, δωδεκάτῃ*; quos numeros si in v. 2 recipis, nomini prytaniae locus non est. Propterea removendi esse videntur scribendumque *Πυανοψιῶνος*. Sed cum temporis rationem ol. 125,2 perturbatam fuisse titulus n. 320b ostendat, satius erit de mensis die utrum fuerit VIII an XVIII an XXVIII, nihil audacius affirmare.

n. 495 = 430.

Vide supra pg. 31.

His titulis corp. inscr. Att. absolutis breviter tangam nonnullas earum inscriptionum, quas post editum vol. II CIA publici iuris fecit Cumanudis. Quamquam adcuratius eas pertractare et in integrum restituere plerumque non licet, quia litteris tantum minusculis quae dicuntur editae sunt, quare nisi forte quid diserte monuit editor, qualis fuerit forma habitusque lapidum intellegi non potest. Propterea ea tantum enoto quae et necessario pertinent ad quaestionem nostram et omnino mentione digna videntur.

Ἀθήν. V 522 n. 6.

Hagnotheus archon legitur CIA II$_1$ n. 458, qui titulus spectat ad saec. II medium. Ad idem fere tempus alter titulus revocandus est, cum exstet in v. 2 *ἐν Πειραιεῖ* (vide pg. 4 et 10): ut ad eundem annum utrumque pertinere veri simile sit. Praeterea memorari adtinet hoc loco solo legi *ἐν Πειραιεῖ* pro *ἐμ Πειραιεῖ*.

Ἀθήν. VI 134/5.

Titulus quia symproedri nondum nominantur ol. 115,2 antiquior habendus est. Idem cum iam addita sit significatio contionis v. 5/6 *ἐκκλησία*, recentior est ol. 112,1. Non pertinet ad ol. 112,1 (arch. Nicetas); 112,2 (Aristophanes); 112,3 (Aristophon); 112,4 (Cephisophon); 113,4 (Anticles); 114,2 (Cephisodorus); 114,3 (Philocles); 115,1 (Neaechmus), ut qui ad hos annos pertinent tituli (nn. 173—191), docent.

Restant igitur anni ol. 113,1 (Euthycritus); 113,2 (Hegemon); 113,3 (Chremes); 114,1 (Hegesias); 114,4 (Archippus). Per spatia non videtur licere scribere nisi ἐπ' Εὐθυκρίτου, si quidem litterae adcurate στοιχηδόν erant exaratae. In v. 2/3 restituit Cumanudis ὀγ[δόης πρυτανείας; in v. 4/5 Γ[αμηλιῶνος, ἕκτ]ηι τῆς πρ. Quomodo autem prytaniae octavae dies VI potuit respondere Gamelionis diei ultimo? Anno communi respondebat Gamelionis diei XXX prytaniae sextae dies fere 32[us] (3 . 30 + 3 . 29 + 30 = 90 + 87 + 30 = 207; 5 . 35 + 32 = 175 + 32 = 207); anno intercalari prytaniae septimae dies fere 8[us] (4 . 30 + 3 . 29 + 29 = 120 + 87 + 29 = 236 vel 3 . 30 + 4 . 29 + 30 = 90 + 116 + 30 = 236; 6 . 38 + 8 = 228 + 8 = 236). Atque si v. 4/5 re vera Γ[αμηλιῶνος restituendum est, dies prytaniae non fuit sextus — ἕκτ]ηι enim cum spatiis non convenit — sed octavus (ὀγδό]ηι). Nisi igitur error latet, explicare titulum non possumus. Si vero ὀγδόης (v. 2/3) errore scriptum est pro ἑβδόμης, annus fuit intercalaris. Atque cum inter ol. 113,1 et 114,1 duo anni sint intercalares, ad unum hic titulus, ad alterum n. 492 revocandus est. Ad unum ex his duobus annis intercalaribus pertinet etiam n. 180. Atque cum scribae nomen n. 180, omisso patronymico, totidem litteras comprehenderit atque scribae huius de quo agitur tituli, haec duo decreta ad eundem annum quadrare censeo. Ordo autem annorum intercalarium licet incertus sit hic fuisse potest:

annus cycli	anni genus.				olymp.	archontes.
8	B	B	B	B	112,3	Aristophon
9	A	A	A	A	4	Cephisophon
10	a	b	a	b	113,1	Euthycritus
11	b	a	a	a	2	Hegemon
12	a	b	b	a	3	Chremes
13	A	A	A	A	4	Anticles
14	b	a	b	b	114,1	Hegesias
15	A	A	A	A	2	Cephisodorus.

A = annus communis, B = annus intercalaris titulis comprobati (vide tab. annorum).

Ἀθήν. VI 152.[1]

Decretum, quod continet lapis, factum est archonte Themistocle ol. 108,2 = 347/6, Aegeïde octava prytania. Durabat prytania VIII anno communi inde ab Elaphebolionis die fere X usque ad Munichionis diem fere XIV (vel XVIII), anno intercalari inde ab Elaphebolionis die fere I usque ad Munichionis diem VIII (vel XII). Tempus adcuratius definitur v. 55/6: *τοὺς προέδρους, οἳ ἂν λάχωσι προεδρεύειν ἐν τῶι δήμωι τῆι ὀγδόηι ἐπὶ δέκα* etc. Sine dubio intellegendus est dies XVIII Elaphebolionis, quo die ut contio haberetur Demosthenes rogaverat (vide Aesch. II 61). Contio igitur, in qua hoc decretum factum est, fuit ea, quae proxime praecedebat illam contionem die XVIII habitam. Die XVII habita est contio *ἐν Διονύσου* (Aesch. II 61. Schäfer Demosth. II p. 90). Hanc contionem praecedebant dies festi Dionysiorum, quibus contionem habitam esse vix verisimile. Die VIII Elaphebolionis erat contio extraordinaria rogante Demosthene (Aesch. III 67). Itaque hoc die et hoc decretum factum esse puto et illud, quod exstat CIA II 1 n. 109. Contio ordinaria, in qua Demosthenes rogaverat, ut die VIII Elaphebolionis contio extraordinaria haberetur, fuit fortasse Elaphebolionis die V; cf. n. 300. Contiones igitur quae habebantur ol. 108,2 mense Elaphebolione fuisse videntur hae:

(V.) contio ordinaria: in qua rogavit Demosthenes, ut die VIII contio extraordinaria haberetur.

VIII. contio extraordinaria: in qua et Demosthenes rogavit ut diebus XVIII et XIX contiones haberentur (Aesch. II 61; III 67), et actum est de renovando foedere cum Mytilenaeis (n. 109) deque honoribus pro filiis Leuconis. *Ἀθήν.* VI 152.

XVII. *ἐκκλησία ἐν Διονύσου.* Aesch. II 61. III 68.

XVIII. contio extraordinaria: *Ἀθήν.* VI 152 v. 55. Aesch. l. l.

[1] De hoc titulo nuper docte egit A. Schäferus in Mus. rhen. XXXIII p. 418 ff.

XIX. contio extraordinaria: in qua actum est de pace Philocratea (Aesch. III 68).
XXV. contio: in qua de Cersoblepte actum est (Aesch. III 73; Dem. 19, 58).

Ceterum Themistoclis annus fuit intercalaris (Boeckh Mondcycl. p. 27); cf. Euthycriti annus, qui idem est cycli.

Ἀϑήν. VI 271 n. 3.

Mensis sine dubio erat Hecatombaeon, quia prytania erat prima (πρώτης v. 2). De contionis significatione vide infra.

Ἀϑήν. VI 386 n. 3.

Latet fortasse ratio κατ' ἄρχοντα et κατὰ ϑεόν, quantum quidem ex reliquiis v. 2 adparet.

Ἀϑήν. VI 386 n. 4.

Titulum ad eundem annum pertinere atque CIA II 1 n. 252 b manifestum est. Mensis fuit Metagitnion, ut docet v. 1/2 δευ[τ]έρας πρυτανείας; annus communis; dies prytaniae XXI. Cetera vide ad n. 252 b.

Ἀϑήν. VI 387 n. 6.

Archontes noti, de quibus cogitari possit, sunt Διότιμος nn. 311, 312, 313 (scriba Λυσίστρατος Ἀριστομάχου Παιανιεύς), quem restituere spatia quidem non vetant; Πειϑίδημος n. 332; Θεόφημος n. 373. Quamquam nescio an alius fuerit archon adhuc ignotus. Prytaniae dies scriptus non erat.

Cap. III.

Iam pertractatis titulis videamus de eis contionibus, quae memorantur apud scriptores antiquos cum historicos tum oratores. Quorum testimonia ita recensebo ut ab antiquioribus profectus seriem annorum percurram usque ad

Alexandri aetatem. Omnes tamen contiones, quae a scriptoribus memorantur, congerere supervacaneum existimavi: eas tantum adscripsi, quae cum quaestione nostra aliquo modo cohaereant.

Unum praemitto decretum de Antiphonte sociisque eius perduellionis reis anni ol. 92, 2 = 411 quod ex tabulario publico Atheniensium Craterus, ex Crateri collectione Caecilius, ex Caecilio Ps. Plutarchus v. X or. p. 833de hausit ita traditum: *Ἔδοξε τῇ βουλῇ, κα' τῆς πρυτανείας, Δημόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἐγραμμάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπεστάτει, Ἄνδρων εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν οἳ κτλ.* Quae praescripta et plura continent quam solent habere tituli lapidibus inscripti illius aetatis die prytaniae et demoticis additis, et eadem mire mutilata sunt populi et ipsius prytaniae notatione omissa — neque enim senatus decretum, sed contionis psephisma tenemus: ut ex die prytaniae memorato non multum proficiamus.

Thuc. III 36.

Agitur de supplicio Mytilenaeorum. Placuit Atheniensibus (*ἔδοξεν αὐτοῖς*): *οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας Μυτιληναίους ὅσοι ἡβῶσι, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι* etc. — — *καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς.* — — — *ὡς δ' ᾔσθοντο τοῦτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ξυμπράττοντες παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὖθις γνώμας προθεῖναι* — — *καταστάσης δ' εὐθὺς ἐκκλησίας ἄλλαι τε γνῶμαι ἀφ' ἑκάστων ἐλέγοντο καὶ Κλέων* etc. Contio sine dubio fuit extraordinaria unius diei spatio intermisso convocata ol. 88,1 = 428/7 anno fere exeunte.

Thuc. IV 118.

Devictis Atheniensibus ad Delium atque Brasida secunda fortuna in Chalcidica res gerente Athenienses ol. 89,1 = 424/3 indutias cum Lacedaemoniis fecerunt. Quarum indutiarum ubi condiciones et argumenta enarravit pergit Thucydides: *καὶ ὡμολόγησαν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἐκεχειρίαν εἶναι ἐνιαυτόν.*

ἄρχειν δὲ τήνδε τὴν ἡμέραν, τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἰόντας πρὸς ἀλλήλους πρέσβεις καὶ κήρυκας ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, καθ' ὅ τι ἔσται ἡ κατάλυσις τοῦ πολέμου. ἐκκλησίαν δὲ ποιήσαντας τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς πρυτάνεις πρῶτον περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσασθαι Ἀθηναίους etc. Elaphebolionis dies XIV, quo die contio habita est, fuit ultimus Dionysiorum magnorum, quo die Pandia celebrata esse dicuntur (cf. A. Mommsen Heortol. p. 389 sq., qui hoc ipso die habitam esse contionem in Dionysi theatro contendit, in qua actum esse de rebus ad ipsa Dionysia spectantibus tradit Dem. 21, 8 et 9: sed. vid. supra p. 10 et 41): itaque si re vera in hac contione indutiae factae sunt, putandum est aut extra ordinem hoc factum esse aut absolutis rebus legitimis alias quoque res in contione sollemni tractare licuisse.

Animadvertendum etiam praeter prytanes strategos quoque iuberi contionem de pace habere: de quo dixi in extrema parte commentationis.

Thuc. V 19.

Pugna ad Amphipolim commissa (V 10) Niciae quae dicitur pax est facta ol. 89,3 = 422/1. Pacis condicionibus expositis (V 18) Thucydides V 19 tempus definit his verbis: *Ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας, Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτῃ* (scrib. *τετράδι*) *φθίνοντος, ἐν δὲ Ἀθήναις ἄρχων Ἀλκαῖος, Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος* — — V 20: *αὗται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστικῶν αὐτόδεκα ἐτῶν διελθόντων καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν ἢ ὡς τὸ πρῶτον ἡ ἐσβολὴ ἡ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο.*

Initium quidem cepit pax inde ab Elaphebolionis die XXIV (vel XXV, si Elaphebolion erat solidus). Contio autem, in qua pax est facta, videtur aliquot diebus antea habita esse (statim post Dionysia magna) eodem fere tempore, quo ol. 89,1 = 424/3 contio de indutiis (plenilunii tempore sec. A. Mommsen l. l.) habita erat.

Thuc. VI 8.

Ol. 91,1 = 416/5 aestate ineunte legati Atheniensium reverterant ex Sicilia. Athenienses duas contiones fecerunt

quinque dierum intervallo diremptas, in quibus auxilium ferre Siculis decreverunt; quas res his verbis narrat Thucydides: *καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκκλησίαν ποιήσαντες — — ἐψηφίσαντο ναῦς ἑξήκοντα πέμπειν* etc. — *μετὰ δὲ τοῦτο ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἐκκλησία αὖθις ἐγίγνετο, καθ' ὅ τι χρὴ τὴν παρασκευὴν ταῖς ναυσὶ τάχιστα γίγνεσθαι καὶ τοῖς στρατηγοῖς* etc.

Droysen (Mus. Rh. 1835 p. 164 sqq.) has contiones diebus XIX et XXIV Martii mensis attribuit, i. e. cum ipse Elaphebolionis diem I respondentem faciat Martii diei XIII, Elaphebolionis diebus VII et XII. Quae recte se habere non posse adparet duabus ex causis; etenim et supra vidimus die VII mensis ullius contiones habere solitos non esse Athenienses et dies Elaph. XII festissimus erat Dionysiorum.

Atque de diebus vix certa proferri possunt. Recte quidem Droysen conclusisse videtur ex Aristophane [1] et Plutarcho [2] contionem alteram habitam esse eo die, quo Adonia Athenis celebrata essent; in definiendo autem Adoniorum die satis ille audacter egisse mihi videtur. [3] Neque enim diem, quo Macrobio teste [4] Adonia ab Asiae gentibus celebrabantur, eundem fuisse atque Athenis constat nec si constaret demon-

---

[1] Lys. v. 387 ed. Bergk: *ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ*
χὠ τυμπανισμὸς χοἱ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὑπὶ τῶν τεγῶν,
οὗ 'γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τἠκκλησίᾳ;
ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν εἰς Σικελίαν· ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,
αἰαῖ Ἄδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων etc.

[2] Alc. VIII: *Ἀντειπόντος δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ κρατήσαντος ἔγραψε τῶν ῥητόρων Δημόστρατος καὶ εἶπεν ὡς χρὴ τοὺς στρατηγοὺς αὐτοκράτορας εἶναι καὶ τῆς παρασκευῆς καὶ τοῦ πολέμου παντός. Ἐψηφισαμένου δὲ τοῦ δήμου καὶ γενομένων ἑτοίμων πάντων πρὸς τὸν ἔκπλουν οὐ χρηστὰ παρῆν οὐδὲ τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀδωνίων γὰρ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας καθηκόντων εἴδωλα πολλαχοῦ νεκροῖς ἐκκομιζομένοις ὅμοια προὔκειντο ταῖς γυναιξὶ καὶ ταφὰς ἐμιμοῦντο κοπτόμεναι καὶ θρήνους ᾖδον.* Cf. Nic. XIII: *Ἀδώνια γὰρ εἶχον αἱ γυναῖκες τότε καὶ προὔκειτο πολλαχόθι τῆς πόλεως εἴδωλα καὶ ταφαὶ περὶ αὐτὰ καὶ κοπετοὶ γυναικῶν ἦσαν* etc.

[3] Nihil de Adoniis protulit A. Mommsen in Heortologia.

[4] Sat. I 21: a. d. VIII Kal. Apr.

stratum esset diem XIII Martii respondere Elaphebolionis diei primo. Ceterum vix opus est monere eam inscriptionem, quam attulit Droysen ad confirmandam opinionem suam, non pertinere ad ol. 91,1 = 416/5, sed ad ol. 91,2 = 415/4; cf. CIA I n. 183.

Quaeri potest contiones utrum ordinariae an extraordinariae fuerint. Atque alteram utram fuisse extraordinariam credi possit, quia cum unaquaeque prytania quattuor contiones ordinarias habuerit easque paribus intervallis septem vel octo dierum distare par sit, contionum quinque dierum intervallo diremptarum utramque fuisse aut ordinariam aut extraordinariam veri simile non est. At certi quid statuere nolim propter ipsum quinque dierum intervallum, de quo v. infra. (Cf. etiam contiones Demosthene rogante convocatas pg. 41.) Ceterum decreti quod in priori contione factum est fragmenta tenemus CIA I 55.

Aliae contiones memorantur Thuc. I 31; I 44; IV 29; V 45, 46; VI 29; VIII 67, 93, 97.

Xenoph. Hell. I 4 20.

Alcibiades ol. 93,1 = 408/7 redierat, cum Athenienses Plynteria celebrarent (I 4 12: *κατέπλευσεν ἐς τὸν Πειραιᾶ ἡμέρᾳ ᾗ Πλυντήρια ἦγεν ἡ πόλις*). Plynteria autem celebrata sunt *Θαργηλιῶνος ἕκτῃ φθίνοντος* (Plut. Alc. 34) i. e. die XXIV (aut XXV; vid. pg. 18). Deinde *᾿Αλκιβιάδης δὲ πρὸς τὴν γῆν ὁρμισθεὶς ἀπέβαινε μὲν οὐκ εὐθέως φοβούμενος τοὺς ἐχθρούς — — — κατιδὼν δὲ Εὐρυπτόλεμον — τότε ἀποβὰς ἀναβαίνει ἐς τὴν πόλιν — — ἐν δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπολογησάμενος, ὡς οὐκ ἠσεβήκει* etc. Quae exeunte Thargelione facta esse statuendum, cum haud multum temporis moratum esse, sed statim senatum populumque adiisse Alcibiadem probabile sit. Exempla contionum Thargelione post diem XXIV habitarum sunt n. 257 (ol. 113,4 = 325/4; Tharg. die XXV); n. 121 = Aesch. III 27 (ol. 110,3 = 338/7; *Θαργ. δευτέρᾳ φθίνοντος*). Itaque parum adcurate in proximis Xenophon: *καὶ μετὰ τὸν κατάπλουν τρίτῳ μηνὶ ἀνήχθη ἐπ᾿ ῎Ανδρον.* Profectus

enim est Alcibiades Mysteriis iam peractis mense Boëdromione qui erat post reditum mensis quartus.

Xenoph. Hell. I 7 4.

Post pugnam ad Arginussas contio habita est *ἐν ᾗ τῶν στρατηγῶν κατηγόρουν ἄλλοι τε καὶ Θηραμένης μάλιστα·* strategi se defendunt. *τοιαῦτα λέγοντες ἔπειθον τὸν δῆμον. ἐβούλοντο δὲ πολλοὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐγγυᾶσθαι ἀνιστάμενοι. ἔδοξε δὲ ἀναβαλέσθαι ἐς ἑτέραν ἐκκλησίαν· τότε γὰρ ὀψὲ ἦν καὶ τὰς χεῖρας οὐκ ἂν καθεώρων· τὴν δὲ βουλὴν προβουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν ὅτῳ τρόπῳ οἱ ἄνδρες κρίνοιντο.* 8. *Μετὰ δὲ ταῦτα ἐγένετο Ἀπατούρια.* — — Post Apaturia: 9. *ἐκκλησίαν ἐποίουν, ἐς ἣν ἡ βουλὴ εἰσήνεγκε τὴν ἑαυτῆς γνώμην Καλλιξένου εἰπόντος τήνδε* etc.

Quarum contionum prior proxime praecessit, altera proxime secuta est Apaturia. Ipsa autem Apaturia celebrabantur Pyanopsionis diebus fere 26—28 (vel 27–29, si Pyanopsion erat solidus): cf. A. Mommsen Heort. p. 302 sqq. Dies certi erui non possunt; moneo autem Pyanopsionis die ultimo celebrata esse Chalcia (cf. A. Mommsen l. l.); quamquam hoc ipso die decretum factum est n. 178 (ol. 112,4 = 329/8).

Aliae contiones apud Xenophontem: Hell. I 1 32, 33; II 2 4, 12; VI 5 33.

Andoc. I 83—84.

Tisameni psephisma factum est ol. 94,2 = 403/2. Populare imperium restitutum est Boëdromionis die XII (Plut. de glor. Ath. p. 379). Atque primum decrevit populus legibus uti Solonis et Dracontis (And. I 82; Xen. Hell. II 4 42); pergit And. I 82: *ἐπειδὴ δὲ βουλὴν ἀπεκληρώσατε νομοθέτας τε εἵλεσθε, εὑρίσκοντες τῶν νόμων τῶν τε Σόλωνος καὶ τῶν Δράκοντος πολλοὺς ὄντας οἷς πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἔνοχοι ἦσαν τῶν πρότερον ἕνεκα γενομένων, ἐκκλησίαν ποιήσαντες ἐβουλεύσασθε περὶ αὐτῶν καὶ ἐψηφίσασθε.* Sequitur psephisma Tisameni. Factum igitur est hoc decretum aliquanto post Boëdromionis diem XII Pyanopsione ut videtur ineunte (cf. § 83:

καὶ παραδιδόντων ταῖς ἀρχαῖς ἐν τῷδε τῷ μηνί). Ceterum annus ol. 94,2 = 403/2 erat communis; cf. Unger in Ber. d. k. bayr. Acad. d. W. 1875 B II.

Aliae contiones memorantur I 11 (cf. Thuc. VI 28); I 27; 71; 77; 96; II 23. Lysias contionum meminit or. XII 68 sqq.; XIII 8 sqq.; 50; 55 (de quibus nuper disseruit H. Luckenbach de ordine rerum a pugna apud Aegospot. commissa etc. Argentor. 1878); XXVIII 9; XXXIV etc.

Lycurgus. § 36.

Factum est decretum de quo agitur rogante Hyperide post pugnam apud Chaeroneam commissam. Etenim ad idem decretum pertinet § 16 ubi legitur: *Γεγενημένης γὰρ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης καὶ συνδραμόντων ἁπάντων ὑμῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐψηφίσατο ὁ δῆμος* etc.; cf. § 41 et 53.[1] Contio igitur statim habita est cum nuntius pugnae Athenas adlatus esset i. e. mense Metagitnione, paucis diebus post diem VII, quo die pugna est facta. Contio quin extraordinaria fuerit vix dubitari potest.

Alia decreta §§ 113; 117—118; 120; 122; 124 127 coll. Andoc. I 96—98 et Dem. 20, 159.

Contiones ab Aeschine memoratae praeter illas, quas p. 41 (Aesch. II 53—68 cf. III 63—72) et p. 8 (III 27) citavi, hac quoque notandae sunt: II 13, 14 (cf. III 62); 18 (cf. III 63); 47; 82—90 (cf. III 73, 74); II 92, 110; 170; III 76; 100, 125.

Dem. XIX 58—60.

Agitur de anni ol. 108,2 ultimis diebus; cf. pg. 41. Legati, qui pace facta (Elapheb. XIX) ad Philippum missi erant, reverterant Scirophorionis die XIII: *ἥκομεν δὲ δεῦρο*

---

[1] De decreti argumento cf. [Dem.] adv. Aristog. II 11; vv. X oratt. p. 849a. — Dem. de cor. 248; Kiessling comm. tres de Hyp. p. 190.

τρίτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιροφοριῶνος μηνός — ἡ δ' ἐκκλησία μετὰ ταῦτα, ἐν ᾗ πάντα τὰ πράγματ' ἀπώλεσαν οὗτοι ψευσάμενοι καὶ φενακίσαντες ὑμᾶς, τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα ἐγίγνετο τοῦ Σκιροφοριῶνος. 59: *ἀπὸ τοίνυν ταύτης πεμπταῖα λογίζομεν — οὐκοῦν εἰκάς — ὑστέρα τοίνυν δεκάτῃ, ἐνάτῃ, ὀγδόῃ. ταύτῃ ἐγίγνονθ' αἱ σπονδαὶ καὶ πάντα τἀκεῖ πράγματ' ἀπωλώλει καὶ τέλος εἶχεν. τῷ τοῦτο δῆλον; τῇ τετράδι φθίνοντος ἠκκλησιάζετε μὲν τόθ' ὑμεῖς ἐν Πειραιεῖ περὶ τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις* etc.

Reliqua decreta quae permulta laudat Demosthenes cum in orationibus publicis tum in forensibus adscribere omnia et longum et inutile est, potiorum tamen quae in iudicialibus orationibus memorantur habes conspectum: XVIII 25—29 (contio Elaphebolione post pacem Philocrateam habita); 37 (cf. Dem. XIX 58 sqq. 86, 125; Aesch. II 139; III 80); 56; 73 (ol. 110,2); 83; 115; 118; 169 (contio extraord. ol. 110,2); 222; XX 35 (de Leucone; cf. *Ἀθήν.* VI 152); 44 (cf. CIA II 1 n. 85; *Ἀθήν.* VI 480); 54; 63; 70; 84—86; 115; 159 (cf. Andoc. I 96—98; Lyc. 124—127); XXI 8, 9; XXII 20 etc.; XXIV 11; [Dem.] XLVII 20; L 4; 13; LI 4; [Dem.] LIX 2; 4; 104—105. De publicis Demosthenis orationibus in contione habitis post A. Schaeferum aliosque nuper optime egit G. Hartel ‚Demosthenische Anträge' in Commentt. in honorem Mommseni scriptis a. 1877 p. 518 sqq. et ‚Demosthenische Studien' I. Vindob. 1877. Paucas contiones ab aliis memoratas in tabulis suo quamque loco notavi.

Cap. IV.

1) De numero contionum.

Iam absoluta de locis singulis disputatione priusquam videamus, quidnam de diebus, quibus contiones habitae sint, statui possit, primum paucis, quot contiones ordinariae fuerint disquirendum est.

Atque Aeschinis loco II 72: *ἐκκλησίας συγκλήτους πλείους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων* docemur, quot contiones essent habendae legibus fuisse constitutum. Numerus autem ipse contionum a grammaticis tra-

ditur, quorum locos, ad quos saepius mihi recurrendum erit, integros exscribam.

1. Harpocration s. v. *κυρία ἐκκλησία* p. 188 ed. Dind.

Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου ξενίας, εἰ γνήσιος. τίνες δὲ αἱ κύριαι ἐκκλησίαι, Ἀριστοτέλης δεδήλωκεν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, λέγων τοὺς πρυτάνεις συνάγειν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ, τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. "προγράφουσι δέ" φησι "καὶ κυρίαν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἳ δοκοῦσι μὴ καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ φυλακῆς δὲ τῆς χώρας". καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαί φησι, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ab Harpocratione vel potius eius epitomatore pendent Photius et Suidas s. v. *κυρίας ἐκκλησίας* [1]

Οἱ πρυτάνεις συνῆγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν [2] *βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ, τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. ἐν δὲ τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἳ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἄρχειν. καὶ περὶ φυλακῆς δὲ τῆς χώρας. καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ* (*τῇ* om. Photius) *ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο.*

2. Pollux VIII 95.[3]

πρυτάνεις· οὗτοι τὴν βουλὴν συνάγουσιν ὁσημέραι πλὴν ἄν τις ᾖ ἄφετος, τὸν δὲ δῆμον τετράκις ἑκάστης πρυτανείας. καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς καὶ πρὸ τῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. τῶν δ' ἐκκλησιῶν ἡ μὲν κυρία, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονοῦσιν εἴπερ καλῶς ἄρχουσιν ἢ ἀποχειροτονοῦσιν· ἐν ᾗ καὶ τὰς εἰσαγγελίας ὁ βουλόμενος εἰσαγγέλλει καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκουσιν οἱ πρὸς ταῖς δίκαις, καὶ τὰς λήξεις τῶν κλήρων. ἡ δὲ δευτέρα ἐκκλησία ἀνεῖται τοῖς βουλομένοις ἱκετηρίαν θεμένοις λέγειν ἀδεῶς περί τε τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων. ἡ δὲ τρίτη κήρυξι καὶ πρεσβείαις ἀξιοῖ χρηματίζειν, οὓς δεῖ πρότερον τοῖς

---

[1] Sic auctore Bernhardyo scripsit I. Bekker; *κυρία ἐκκλησίας* ep. Harpocrationis, Photius, Suidas. Nimirum lemma lexicorum desumptum est ex Aristophanis Ach. 19: *ὡς νῦν, ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας ἑωθινῆς ἔρημος ἡ Πνὺξ αὑτηί.*

[2] *τὴν μὲν* pro *ἢ τὴν* recte I. Bekker.

[3] Quem cum vitiis pluribus descripsit schol. ad Aesch. (I 104) p. 28,18 nota Dind. codicis Q.

πρυτάνεσιν ἀποδοῦναι τὰ γράμματα. ἡ δὲ τετάρτη περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων.

3. Photius lex. s. v. *κυρία ἐκκλησία.*

ἐν ᾗ τοὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν, οἷον στρατηγούς, ἱππάρχους καὶ τοὺς τοιούτους. ἄλλοι δέ φασιν καθ' ἕκαστον μῆνα ἐκκλησίας εἶναι τρεῖς, αἳ κύριαι προς σύγκρισιν ἐλέγοντο τῶν συγκλήτων. Ad glossae partem priorem cf. lex. Seguer. p. 274,19.

4. Schol. ad Demosth. (XXIV, 20) p. 742,19 Dind.

Ἰστέον γὰρ ὅτι κατὰ μῆνα τρεῖς ἐκκλησίας ἐποιοῦντο, βουλευόμενοι περὶ τῶν ἐν τῇ πόλει πραγμάτων, πλὴν εἰ μὴ ἄρα ἀνάγκη τις κατέλαβε πολέμου, ὥστε καὶ περὶ ἐκείνου ἄλλην ἐκκλησίαν ποιῆσαι πλέον τῶν ὡρισμένων. καὶ ἐγίνετο ἡ πρώτη ἑνδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἡ δὲ δευτέρα περὶ τὴν εἰκάδα (*εἰκοστὴν* T. C. V.), *ἡ δὲ τρίτη περὶ τὴν τριακοστήν.* A. R. T. C. V.[1]

5. Schol. ad Aristoph. Ach. 19 (et Suidas s. v. *ἐκκλησία κυρία*).

κυρίας ἐκκλησίας] (*οὕτω λέγεται κυρία*[2] Suid.) *ἐν ᾗ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. εἰσὶ δὲ νόμιμοι ἐκκλησίαι αἱ λεγόμεναι κύριαι τρεῖς τοῦ μηνὸς Ἀθήνησιν, ἡ πρώτη καὶ ἡ δεκάτη καὶ ἡ τριακάς. εἰσὶ δὲ καὶ πρόσκλητοι συναγόμεναι κατά τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὡρισμέναι ἐκκλησίαι* (*ἐκκλησίαι* om. Suid.) *κύριαι λέγονται, αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον συναγόμεναι σύγκλητοι.*

6. a. Schol. ad Aesch. (I, 60) p. 21,2 Dind.

γίνονται δὲ ἐκκλησίαι τρεῖς τοῦ μηνὸς αἱ λεγόμεναι κύριαι, ἃς ἐκ τῶν νόμων ἔχουσιν ἀναγκαίως τελεῖν. ἐπὰν δὲ αἰφνίδιόν τι προσπέσῃ, ἐκκλησιάζουσι μέν, καλεῖται δὲ σύγκλητος, εἰ δ' ἄρα καὶ ἐκκλησία, οὐ κυρία. M.

b. Schol. ad Dem. (XVIII, 73) p. 289,19 Dind.

σύγκλητος ἐκκλησία λέγεται ἡ γενομένη διά τι ἐξαίφνης κατεπεῖγον. τρεῖς γὰρ ἐκκλησίαι τοῦ μηνὸς γίνονται ὡρισμέναι,

---

[1] Litterae sunt codicum Dindorfianae.

[2] *κυρία* recte delevit I. Bekker iubente Bernhardyo.

ἡ δὲ σύγκλητος οὐχ ὡρισμένη. *P.* Eadem fere schol. ad XIX, 123 p. 397,16 Dind.

c. Schol. ad Aesch. (III, 24) p. 83,8 Dind.

τρεῖς γὰρ ἐκκλησίαι κατὰ μῆνα ἐγένοντο. F.

Idem fere Schol. ad Dem. (XX, 94) p. 500,3 Dind. Adde Schol. ad Dem. (XIX, 154) p. 410,4 Dind.

ἐκ τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν λέγει τῶν ὡρισμένων, ὡς ἤδη ἐκείνων προαναλωθεισῶν τῶν τριῶν. A. T.

Adparet grammaticorum alteram partem docere quaternas contiones singulis prytaniis habitas esse Athenis, alteram ternas singulis mensibus. Atque prioris sententiaelo cupletissimus auctor adfertur Aristoteles in rep. Ath. (1), cui Pollucem quoque (2) sua debere ex verborum similitudine satis adparet.[1] Altera pars grammaticorum (3, 4, 5, 6), qui ternas contiones singulis mensibus habitas esse docent, unum et ipsi auctorem sequuntur, qui quis fuerit dubium est.

Conciliare autem has discrepantias ita studuit Schoemann,[2] ut Photium et scholiastas (3—6) diceret „respexisse tempora post ol. 118,2, cum in duodecim tribus distributa civitate prytaniae quoque erant duodecim, singulorum mensium spatia complexae“, — glossas autem Harpocrationis (1) et Pollucis (2) „pertinere ad antiquiora tempora eamque reipublicae formam, quam Aristoteles viderat“. Quam Schoemanni sententiam repetitam ab ipso in libris de antiqu. iur. publ. p. 227 et antiqu. Gr. publ. p. 403 compositis viri docti qui his de rebus egerunt omnes probasse videntur.[3]

Iam titulis quos supra examinavi haec opinio neque comprobatur neque refutatur, quia ne unius quidem prytaniae

---

[1] cf. V. Rose Aristot. pseudepigr. p 436 sqq.; F. v. Stojentin de Iulii Pollucis auctoritate p. 15 et 88 sqq., qui quos per rivulos doctrina Aristotelis ad illos homines manarit, explicare studet. De ceteris quae grammatici tradunt, quid ad Aristotelem redeat, infra suo quidque loco exponendum erit.

[2] de comitiis Ath. p. 32 et 43 sq.

[3] cf. Boeckh Staatsh. I 326; A. Westermann Abh. d. k. saechs. Ges. d. W. 1850 II 10; Hermann Staatsalterth. I[5] § 128 2, 3.

neque ex decem neque ex duodecim tribuum tempore contiones omnes notae sunt. Servata autem est duarum eiusdem prytaniae contionum mentio quinquies: n. 49 et Ἀθήν. VI 269; nn. 168,25 et 169; nn. 176 et 177; nn. 259 et 260; nn. 262 et 263, 264; trium semel: nn. 124, 125 et 126, 127.[1]

Quod igitur ad tempora X tribuum attinet in Aristotelis de quattuor contionibus testimonio tuto acquiescere licet. Idem autem confirmari videtur lege in Demosthenis Timocratea servata § 21: *τοὺς πρυτάνεις, ἐφ' ὧν ἂν ἡ ἐπιχειροτονία γένηται, ποιεῖν περὶ τῶν ἀποχειροτονηθέντων τὴν τελευταίαν τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν* collatis oratoris verbis § 25: *καὶ πρῶτον μὲν ἐφ' ὑμῖν ἐποίησαν διαχειροτονίαν, πότερον εἰσοιστέος ἐστὶ νόμος καινὸς ἢ δοκοῦσιν ἀρκεῖν οἱ κείμενοι. μετὰ ταῦτα δ' ἂν χειροτονήσητε εἰσφέρειν, οὐκ εὐθὺς τιθέναι προσέταξαν, ἀλλὰ τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν, καὶ οὐδ' ἐν ταύτῃ τιθέναι δεδώκασιν, ἀλλὰ σκέψασθαι καθ' ὅ τι τοὺς νομοθέτας καθιεῖτε.* Quamquam Westermann qui legem illam omnino fictam esse arbitratur, ex his quoque verbis: *τὴν τελευταίαν τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν,* quam nulla fides sit grammatico qui legem composuerit, adparere statuit.[2] Demosthenem enim verbis *τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν* significasse putat non tertiam contionem post primam, sed tertiam anni contionem prima comprehensa idemque intellexisse etiam legis inventorem, sed ex suae aetatis exemplo pro tertia ultimam posuisse trium contionum per prytaniam habendarum, quot habitae essent XII tribuum tempore. Verum id neque in Demosthenem valet neque in legis auctorem quisquis fuit. Nam si bene respicis oratoris verba *μετὰ ταῦτα δὲ* (i. e. post *διαχειροτονίαν* in prima contione habendam) — *τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν,* quin Demosthenes ipse significarit tertiam contionem post primam illam legitimam vix ac ne vix quidem dubitari potest. Notum autem est ex Dem. Lept. § 94 (*τῷ γραμματεῖ παραδοῦναι, τοῦτον δ' ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀναγιγνώσκειν*)[3] novas

[1] Contiones Elaphebolione ol. 108,2 habitae (vid. p. 41) in censum non veniunt quia plures sunt extraordinariae.

[2] l. c. p. 20.

[3] cf. Din. I 42.

leges in compluribus contionibus, minimum duabus, recitari oportuisse, ut unusquisque cum videret, quantus esset numerus legum ferendarum, de nomothetis instituendis consilium recte iniret. In ea autem contione quae *ἡ τελευταία τῶν τριῶν* vocatur, secundum legem illam recitari leges novae non iam potuerunt, quia ex eadem lege *πρῶτον μετὰ τὰ ἱερά* agendum est de nomothetis instituendis. Itaque neque Demosthenes neque is qui legem composuisse dicitur intellexit tertiam anni contionem, sed tertiam post primam, ultimam ex tribus post primam reliquis, i. e. quartam contionem et anni et prytaniae primae.

Iam de XII tribuum aetate quae Schoemann statuit habere aliquam commendationem ex ipsa rei simplicitate concedendum est: certius tum demum diiudicari potest, si quae fides sit ceteris quae eidem grammatici (3—6) tradunt experti erimus. Ad quam rem inquirendam iam accedimus.

2) De diebus contionum.

De certis comitiorum diebus ii grammatici, qui ex Aristotelis loco de quattuor contionibus hauserunt, nihil tradunt. Ex iis autem, qui de tribus contionibus referunt, quorum quidem notationes ad XII tribuum tempus pertinere putantur, Scholiasta ad Dem. Tim. (4) docet primam habitam esse mensis die undecimo, secundam circa diem vicesimum, tertiam circa tricesimum; Schol. ad Ar. Ach. 19 (5) dies comitiorum notat primum, decimum, tricesimum. Quae dicta inter se pugnare iam dudum viderunt viri docti.[1] Atque prior opinio rationi quidem sufficit, altera autem (Schol. ad Ar. Ach.) aut corrupta est aut plane insulsa docet. Numquam enim credi potest contiones habitas esse mensis die X, deinde 19 dierum spatio intermisso die XXX, denique nullo intermisso spatio die proxime sequenti. Sed error manifestus est, ortus ille, ni fallor, non ex litteris numeralibus, „ut rescribendum sit *ἡ ἑνδεκάτη καὶ ἡ εἰκὰς καὶ ἡ τριακάς*,“ quod placuit Petito (cf. Schoemann l. l.), verum inde quod auctor huius glossae

[1] v. Schoemann de com. p. 43; Dind. adnot. ad Schol. ad Ar. Ach. 19.

male intellexit festinanterque exscripsit glossam, qualis est apud Schol. ad Dem., cum ἡ πρώτη καὶ ἡ δεκάτη daret pro ἡ πρώτη ἑνδεκάτη, εἰκοστήν plane omitteret.

Iam quod de contionibus et die XI et circa XX et XXX mensis diem habitis grammatici illi testantur, quin ad XII tribuum aetatem pertineat Schoemann l. l. p. 44 non dubitat. „Nam post ol. 118 ternas singulis prytaniis vel quod perinde est mensibus ecclesias habitas esse iis ferme diebus qui ab Ulpiano“ (i. e. Schol. ad Dem.) „designantur, non est quod dubitemus, dum ne quid de comitialibus diebus nimis certo et immutabiliter statutum esse arbitremur, quod vel ipsius Ulpiani verba vetant, cum indefinite dicat: περὶ τὴν εἰκοστήν, περὶ τὴν τριακοστήν“. Idem p. 47: „quae si quis putet ita fuisse ordinata, ut aequalibus fere dierum intervallis distarent, id equidem veri simillimum esse concedo, demonstrari posse nego.“ Idem deinde ex festorum ratione demonstrat „de comitialibus diebus certo quodam ordine redeuntibus cogitandum non esse.“

Westermann l. l. p. 12 ut contiones ordinarias non isdem per omnes prytanias diebus habitas esse certis argumentis firmat ita isdem earundem prytaniarum diebus habitas esse eas veri simile putat, quamquam pro certo affirmare id non audeat, cum subsidia deficiant.

Nos igitur quippe quibus satis ampla titulorum multitudo praesto sit, quid et de veterum et de recentiorum sententiis iudicandum sit videamus. Atque mensium dies quibus omnino contiones habitas esse invenimus hi sunt quorum conspectum subieci (vid. p. 56).[1]

Quo ex conspectu primum adparet omnibus fere mensis diebus exceptis 3, 4, 6, 7, 13, 15, 23, 27[2] habitas esse contiones, non iis tantum diebus, quos tradiderunt scholiastae. Attamen plures quam ceteris contiones diebus undecimo, vicesimo primo, tricesimo habitae sunt XII tribuum aetate; X quoque trib. aet. undecimo et tricesimo plurimae. Quae quidem cum grammaticorum testimoniis et Schoemanni sententia quam

---

[1] cf. tab. dierum, ubi titulorum numeros adscripsi.

[2] de die 17 vide ad n. 260. cf. ad n. 230 frg. a.

D. mens	X tr.	XII tr.
1	1	
2	1	
3		
4		
5	....	1
6		
7		
8	....	1
9	1	6
10	1	1
11	6	12
12	1	1
13		
14	2	1
15		
16	1	7
17	....	2
18	2	3
19	1	1
20	....	1
21	1	10
22	....	4
23		
24	....	1
25	1	1
26	3	6
27		
28	....	5
29	1	2
30	6	10

apte concilientur adparet. Neque causa latet. Etenim in omnibus rebus publicis recte ordinatis intervalla contionum ut quam maxime fieri potest paria sint curari debet, ut et copia rerum tractandarum singulis contionibus fere par sit et eorum civium quibus rure in urbem proficiscendum est, ubi simul negotia privata exsequantur, commoditati consulatur. Duodecim vero tribuum aetate, si ternae contiones singulis mensibus vel prytaniis habebantur, intervalla idonea fuisse 10 fere dierum[1], ipsos dies contionum fere XI, XXI, XXX et mensis et prytaniae consentaneum est. Grammatici igitur quae de diebus tradunt in universum quidem recte se habere concedimus: etsi de certa norma legibus confirmata cogitari nequit. Iure autem Schoemannum et Westermannum negasse contiones habitas esse sive certis omnium mensium aut prytaniarum diebus sive certis eorundem mensium diebus elucet.

At novis titulorum usi subsidiis longius progredi possumus. Atque hoc quoque, quod Westermanno probabile visum erat, certis earundem prytaniarum diebus contiones esse habitas, nec in X nec in XII tribuum aetatem valere adparet ex tabulis nostris dierum. Etenim X tribuum aetate contiones habitae sunt prytaniae secundae diebus XXX, XXXI, XXXII; prytaniae decimae diebus XXXIV, XXXV; XII vero tr. aet. e. g. prytaniae tertiae diebus IX, X, XIV, XIX,

---

[1] nn. 259 et 260 intervallum existit 9 dierum; nn. 262 et 263 intervallum 8 dierum.

XXVI, XXIX, XXX; septimae diebus X, XI, XXI, XXIV, XXVII, XXIX. Plura exempla enumerare, cum in tabulis habeantur, longum est.

Ergo legibus certos comitiorum dies omnes statutos non fuisse constat. Nonnulli tamen dies lege statuti erant. Quorum notissimus est Hecatombaeonis dies XI i. e. primae cuiusque anni contionis dies (Dem. Timocr. § 20; cf. § 26). Qui dies contionis etiam titulis comprobatur nn. 66[b]; 181; 120; *Ἀθήν.* VI 271 n. 3. Pariter videtur legibus statutum fuisse quando sollemnis illa *ἐκκλησία ἐν Διονύσου* habenda esset; cf. Dem. Mid. § 8: *νόμος. τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐν Διονύσου τῇ ὑστεραίᾳ Πανδίων, ἐν δὲ ταύτῃ χρηματίζειν πρῶτον μὲν περὶ ἱερῶν* e. q. s. Ac § 9 ipse Demosthenes: *ὁ μὲν οὖν νόμος οὗτός ἐστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καθ' ὃν αἱ προβολαὶ γίγνονται, λέγων ὥσπερ ἠκούσατε, ποιεῖν τὴν ἐκκλησίαν ἐν Διονύσου μετὰ τὰ Πάνδια.* Huius autem diei contionis exempla habemus:

Aesch. II 61	—	Elaphebolionis	die	XVII (XIV sec. A. Mommsen Heortol. p. 388. cf. ad n. 173)
CIA II$_1$ n. 173	—	Elaphebolionis	die	XIX (cf. quae dixi ad h. tit. p. 10)
„ n. 307	—	„	„	XXI
„ n. 307_{26}	—	„	„	XXI
„ n. 420	—	„	„	XXI
„ n. 420_{29}	—	„	„	XXI[1]

Itaque inde a saec. III initio (n. 307) semper certo die habita est illa contio. Quarto autem saeculo contionis dies adeo fixus fuisse non videtur, cum et dies XVII et XIX — si modo recte conieci — tradantur. Quamquam Pandia quo die celebrata sint non constat. Neque tamen est, cur legi apud Demosthenem fidem denegemus, quae pro oratoris verbis *μετὰ τὰ Πάνδια* exhibet *τῇ ὑστεραίᾳ Πανδίων.*[2]

---

[1] In eadem contione factum est decretum quod nuperrime edidit Cumanudis *Ἀθήν.* VII 480 n. 3. cuius tamen praescripta perierunt.

[2] cf. Andoc. I 111: *ἡ γὰρ βουλὴ ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλε κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον, ὃς κελεύει τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μυστηρίων ἕδραν ποιεῖν ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ.*

Fixa fuisse videntur etiam comitia ea, in quibus magistratus suffragiis creabantur, id quod Koehler in Actt. menstr. acad. Berol. 1866 p. 343 ex inscriptione n. 416 efficere studuit.

Praeterea de ostracismo populum consuli solitum esse in sextae prytaniae contione *κυρίᾳ* tradit lex. Cantabr. s. v. *κυρία ἐκκλησία. — ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης πρυτανείας πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὀστρακοφορίας προχειροτονίαν δίδοσθαι εἰ δοκεῖ ἢ μή.* Idem die non addito refert auctor s. v. *ὀστρακισμοῦ τρόπος. — Φιλόχορος ἐκτίθεται τὸν ὀστρακισμὸν ἐν τῇ τρίτῃ γράφων οὕτω· προχειροτονεῖ μὲν ὁ δῆμος πρὸ τῆς η′ πρυτανείας εἰ δοκεῖ τὸ ὄστρακον εἰσφέρειν.*[1]

Praeter hos quos enumeravi alios quoque dies legibus statutos esse non inveni. Quid autem de reliquis contionibus ordinariis iudicandum est? Credamusne dies iis quotannis praefinitos esse an ex arbitrio singulis prytaniis statutos? Atque si summam dierum contionum varietatem respicimus, facile sane adducimur, ut arbitrium in diebus constituendis valuisse credamus. Cuius rei certum esset testimonium Theophrasti Char. VII 3, si Schoemann de com. p. 51 verba de loquace dicta *καὶ (οἷος) πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας ἀπαγγέλλειν* recte interpretaretur: „resciscens comitia sc. futura esse refert", in universum intellegenda ratus comitia, sive ordinaria illa sint sive extraordinaria. Quamquam id num apte verbis *πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας* exprimatur, admodum dubium est; videturque potius eis assentiendum esse qui locum corruptum iudicant verbaque de rebus in contione actis accipiunt, de quibus scilicet re notissima et cotidiana homo loquax verba faciat: ut scribendum sit e. g. *καὶ πυθόμενος τὰ (ἀπὸ τῆ)ς ἐκκλησίας.*

Neque tamen prorsus infinitam fuisse convocandorum comitiorum licentiam sequitur ex hisce locis:

Pandia vespere celebrabantur: cf. A. Mommsen Heort. p. 395. Nocte praeterita cum statim die illucescente contio haberetur, Pandia et contio eodem die habita sunt. Similiter dictum *τῇ ὑστεραίᾳ* Dem. 18, 169.

[1] cf. Schoemann Antiq. I 420; Hermann Ant. publ. I[5] § 130; Hartel stud. Demosth. II. 64.

Dem. XIX 185: *ἐν ἐκείναις ταῖς πολιτείαις πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ὀξέως γίγνεται· ὑμῖν δὲ πρῶτον μὲν τὴν βουλὴν ἀκοῦσαι περὶ πάντων καὶ προβουλεῦσαι δεῖ, καὶ τοῦθ' ὅταν ᾖ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον, οὐκ ἀεί. εἶτ' ἐκκλησίαν ποιῆσαι, καὶ ταύτην, ὅταν ἐκ τῶν νόμων καθήκῃ.*

CIA II1 n. 309: *ἀγαθῆι τύχηι δεδόχ]θα[ι] τῆι βουλῆι τοὺ[ς προέδρους οἳ ἂν λάχωσιν ἐ]ν [τῶ]ι δήμωι προεδρ[εύειν, ὅταν αἱ ἡμέραι ἐξήκωσ]ιν [α]ἱ ἐκ τοῦ νόμου, χρη[ματίσαι περὶ . . . .* ol. ca. 123,2 = 287/6. Decretum de civitate conferenda.

n. 318: *ἀγαθεῖ τύχει δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ] τοὺς προέδρ[ους, οἳ ἂν λάχωσιν προεδρεύειν ἐν τῶ]ι δήμωι εἰς τὴν [ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν, ὅταν ἐξήκ]ωσιν αἱ ἐκ τοῦ ν[όμου ἡμέραι, χρηματίσαι περὶ τούτων]* etc. ca. 280 a. C. Decretum de civitate conferenda.

n. 331 *ἀγαθεῖ τύχει δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ τοὺς προέδρους οἵτινες ἂν λάχωσιν προεδρεύειν ἐν τῶι δήμωι, ὅταν αἱ ἡμέραι αἱ ἐκ τοῦ νόμου ἐξήκωσιν, χρηματίσαι περὶ τούτων* etc. ca. 270 a. C. Statua aliique honores decernuntur Phaedro stratego Atheniensium.

n. 382 *τ[ύχει ἀγαθεῖ δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ τοὺς πρ]ο[έ]δρο[υς οἵτινες ἂν λάχωσιν προεδρ]ε[ύ]ε[ι]ν [ἐν τῶι δ]ήμωι [εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν, ὅ]ταν ἐ[ξήκωσιν αἱ ἐκ τοῦ νόμου ἡμέραι, χρηματίσαι] περ[ὶ τούτων* etc. Decretum de civitate conferenda saec. III priori parti adscribendum.

Ἀθήν. VI 135 n. 10: *ἀγαθεῖ τύχει δεδόχθαι τ]εῖ βουλῆι τοὺς προέ[δρους οἳ ἂν λάχωσιν προεδ]ρεύειν ἐν τῶι δήμωι, ὅ[ταν ἐξήκωσιν αἱ ἐκ τοῦ νό]μ]ου ἡμέραι, χρηματίσ[αι περὶ τούτων ἐν τῆι πρώ[τηι ἐκκλη]σίαι* etc. Decretum honorarium quod saec. IV attribuit litterarum specie ductus Cumanudis.

Ἀθήν. VI 136 n. 11: *[δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ τ]οὺ]ς π[ρο]έδρους ὅσοι ἂν λάχ[ωσιν προεδρεύειν ἐν τῶι δήμωι ὅ]|ταν ἐξήκει ὁ ἐκ τοῦ νόμου χ[ρόνος — — — προσ]|αγαγεῖν Ἀπολλώνιον* etc. Decretum honorarium, quod Macedonicae aetati adscribit Cumanudis.

Qui loci quomodo interpretandi sint, videndum.[1] Atque locum illum Demosthenis Schoemann de com. p. 50 referendum putat ad tempora festorum. At Demosthenes cum dominationis unius commodis opponat tardiorem in republica libera agendi modum, quo etiam illud pertinere, quod non semper contionem habere liceat, sed *ὅταν ἐκ τῶν νόμων καθήκῃ*, certe de rebus loquitur omnibus contionibus communibus. Festa autem licet duplo plura Athenienses celebraverint quam ceteri Graeci,[2] in universum pro contionum impedimento haberi non possunt. At aliud latere monstrat formula similis *ὅταν ἐξήκωσιν αἱ ἐκ τοῦ νόμου ἡμέραι*, qua non magis dierum festorum intervalla significari possunt.[3]

Haec autem formula in decretis ita concepta: *δεδόχθαι τῆι βουλῆι τοὺς προέδρους οἳ ἂν λάχωσι προεδρεύειν ἐν τῶι δήμωι, ὅταν ἐξήκωσιν αἱ ἐκ τοῦ νόμου ἡμέραι, χρηματίσαι περὶ τούτων* etc. (nn. 309, 331) vel *προεδρεύειν ἐν τῶι δήμωι, ὅταν ἐξήκῃ ὁ ἐκ τοῦ νόμου χρόνος* (*Ἀθήν.* VI 136 n. 11.) locum obtinet usitatioris formulae: *δεδόχθαι τῆι βουλῆι τοὺς προέδρους οἳ ἂν λάχωσι προεδρεύειν ἐν τῶι δήμωι εἰς τὴν πρώτην (ἐπιοῦσαν) ἐκκλησίαν, χρηματίσαι περὶ τούτων*: quin ter cum eadem coniuncta reperitur nn. 318, 382, *Ἀθήν.* VI 135 n. 10, ubi et verba *εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν* leguntur et additum est *ὅταν ἐξήκωσιν αἱ ἐκ τοῦ νόμου ἡμέραι.* Adparet igitur et proximam significari contionem[4] et iuberi praesides rem

---

[1] Hartel, Studien über attisches Staatsrecht und Urkundenwesen p. 170 sqq. plura his de locis disputavit, quibus addit titulum *Ἀθήν.* V 522 ita a se suppletum: *τ[οὺς προέδρους οἳ ἂν λάχωσι προεδρεύειν ἐς] τὴν κ[αθ]ήκουσαν [ἐκκλησίαν.*

[2] [Xenoph.] de rep. Ath. III 8: *καὶ ἄγουσι μὲν ἑορτὰς διπλασίους ἢ οἱ ἄλλοι.* cf. III 2; Paus. I 17,1; 24,3.

[3] Casu factum est ut decretorum de quibus loquimur, praescripta deficiant omnium. Sed n. 309 in ultima anni contione factum esse supra demonstravi p. 24 sq., quae solebat haberi intra dies Scirophorionis XXI—XXX, quo tempore nullos agebant dies festos Athenienses.

[4] Hartelii sententiam Dem. St. II 51 sq. *τὴν πρώτην ἐκκλησίαν* non esse contionem quae senatus auctoritatem, sed quae ipsam contionem sequeretur ad senatusconsultum probandum convocatam non huius loci est adcuratius examinare.

accelerare, ita ut ea quam brevissimo intervallo i. e. statim post dies legitimos praeteritos in contione proponatur.

Prorsus similia invenimus thesmothetis praecipi de rebus iudicibus proponendis *ὅταν πρῶτον οἷόν τε ἦι* (nn. 61; 312; 367); *ὅταν πρῶτον ἀναπληρῶσι δικαστήριον* (nn. 300; 325; 401; 402); inprimis n. 369 *τοὺς δὲ θεσμοθέτας εἰσαγαγεῖν αὐτῶι τὴν δοκιμασίαν τῆς δωρεᾶς εἰς τὸ δικαστήριον, ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἐκ τοῦ νόμου ἡμέραι.*

Iam ne putemus certis tantum rebus lege constitutum fuisse certum dierum numerum quibus peractis demum proponi ea liceret: argumenta omnium titulorum qui illam formulam exhibent ad honores aut peregrinis aut civibus conferendos spectant, qua de re certum temporis intervallum lege imperatum fuisse nec veri simile est nec probatur titulis innumeris qui in eo argumento versantur.

Nec magis de certo tempore cogitari potest, per quod lex valuerit numerum dierum ante quos contio haberi nequiret definiens. Quinque enim tituli formula illa insignes pertinent ad initium saec. III, *Ἀθήν.* VI 135 n. 10 pertinere ad saec. IV ex litteratura suspicatus est Cumanudis; Demosthenis denique oratio XIX habita est anno ol. 109,2 = 343/2. Formulas autem variis temporibus et ipsas fuisse varias notum est. Praeterea etiam in iis titulis qui illis sex inscriptionibus aetate fere suppares sunt, legitur formula solita *τοὺς δὲ προέδρους οἳ ἂν λάχωσι προεδρεύειν ἐν τῶι δήμωι εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι* etc.

Adparet igitur legem de certis illis diebus et omni tempore et de rebus contionis omnibus valuisse.

Neque vero cogitari potest de intervallo inter duas contiones sese excipientes vel inter senatus consilium et contionem fixo: quale si fuisset lege statutum, ut res acceleraretur certo fieri non poterat.

Unum igitur in promptu est: ut formulam illam ex lege explicemus cuius mentio fit apud Photium s. v. *πρόπεμπτα* (II p. 110 N.). *τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προγράφειν, ὅτι ἔσται ἡ ἐκκλησία εἰ τύχοι, ἵνα καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἕκαστον τῶν βουλῶν προεντρεπισθῇ·* et lex rhet. Bekk.

A. I p. 296 s. v. *πρόπεμπτα· τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προγράφειν, ὅτι ἔσται ἐκκλησία, εἰ τύχοι. εἰ ἔδει ἐκκλησίαν γενέσθαι τῇ δεκάτῃ, προέγραφον οἱ πρυτάνεις ἀπὸ τῆς πέμπτης ὅτι ἔσται.* Itaque quinque dierum intervallum inter programma contionis a prytanibus publice propositum et contionem ipsam habendam ex lege necessarium erat: illa autem formula prytanes iubentur nulla mora interposita programma proponere ut post quintum diem contio haberi possit.

Ad rem prorsus similem pertinent sine dubio verba decreti n. 369: *ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἐκ τοῦ νόμου ἡμέραι* de iudicio a thesmothetis convocando. Quod confirmatur lege apud Dem. 43 § 75: — *(ἄρχων) προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα καὶ τίμημα ἐπιγραψάμενος — εἰσαγαγέτω εἰς τὴν ἡλιαίαν* (cf. Poll. 8, 87). Intervallum igitur in iudicio legitimum non diversum fuit ab contionum intervallo.

Quae si recte a me disputata sunt, sequitur numerum quidem contionum ordinariarum constitisse, dies vero contionum neque lege neque populi decreto fixos fuisse, sed a prytanibus definiri solitos: nisi quod populus copiam habebat prytanibus imperandi, ut legitimi intervalli ratione habita quam celerrime fieri posset contionem aliquam convocarent. Quomodo autem factum sit ut tamen plures contiones haberentur diebus mensium XI, XXI, XXX, de eo iam supra exposui pg. 56.

3) *Ἐκκλησία κυρία.*

De contione quae *κυρία* dicitur grammaticorum testimonia praeter ea quae supra adscripsi haec exstant:

7. Lex. Cantabr. s. v. *κυρία ἐκκλησία·*

— — *ἄμεινον οὖν Ἀριστοτέλης* (ita Nauck, cod. *Ἀριστοτέλει*)*· τὰς γὰρ ἀρχὰς ἐν ταῖς κυρίαις ἐκκλησίαις ἔφησε χειροτονεῖσθαι* (*φησὶν ἐπιχειροτονεῖσθαι* Meier), *καὶ τὰς εἰσαγγελίας καὶ τὰ ἄλλα* (*τὰς ἄλλας* cod.) *τῶν ἀναγκαίων χρηματίζειν, καὶ περὶ σίτου καὶ* (*καὶ* add. Rose Arist. pseud. p. 437) *φυλακῆς τῆς χώρας, καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν καὶ τὰς λήξεις* (*δείξεις* cod.) *τῶν κλήρων. ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης πρυτα-*

νείας πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὀστρακοφορίας προχειροτονίαν (*ἐπιχειροτονίαν* cod.) *δίδοσθαι εἰ δοκεῖ ἢ μή.*

8. Hesych. s. v. *κυρία ἐκκλησία·*

μία κυρία ἐκκλησία ἤγετο Ἀθήνησιν ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονεῖν ἔδει.

9. Etym. Magn. s. v. *κυρία·*

σημαίνει τὴν προθεσμίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐχειροτόνουν.

10. Schol. ad Aesch. (II 72) p. 55,12 Dind.

συγκλήτους] (αἱ) ἐξαίφνης ἐπὶ ἑκάστῳ τῶν προσπιπτόντων ἐκκλησίαι συλλεγόμεναι ἐκαλοῦντο σύγκλητοι· αἱ δὲ κατὰ μῆνα ὡρισμέναι ὀνομάζονται κύριαι. L. M.

Iam vides in eo discrepare grammaticos, quod qui ternas contiones singulis mensibus tribuunt (3—6), eidem tres illas fuisse *κυρίας ἐκκλησίας* statuunt, ut legitimas (*νομίμους*) a *κυρίαις* non discernant: contra unam fuisse in singulis prytaniis *κυρίαν* ex Aristotele diserte affirmant Pollux (2) et Hesychius (8) nec contradicit lexici Cantabrig. auctor (7), ubi pluralis *ἐν ταῖς κυρίαις ἐκκλησίαις* non ad singulas prytanias, sed ad totius anni contiones in universum pertinet.

Hanc quoque litem Schoemann ita solvere studuit, ut diversam diversis temporibus rationem fuisse statueret. Qui quam in libro de comitiis Ath. p. 31 sq. sententiam profert ipsius verbis repetam. „Fuisse, inquit, initio singulas ecclesias, certis singularum prytaniarum diebus habendas, a Solone constitutas, easque propter id ipsum *κυρίας* dictas esse. Et sane, quae Pollux in *κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ* tractata esse dicit, ea omnia sunt eiusmodi, quae singulis prytaniis deficere non possent. Sed si quae res praeterea accidissent de quibus populum consuli oporteret, quaeque differri non possent, contionem extra ordinem convocatam esse. Aucta autem republica multiplicatisque negotiis, harum quoque contionum, quae praeter *κυρίαν* illam convocarentur, ordinem ac modum legibus definitum esse, quem Pollucis verbis supra adscripsi,

ita tamen, ut *κυρίας* nomen illi uni proprium relinqueretur. — — Sed ut ad Aristophanis Scholiasten (5) revertar, potest is quoque haud prorsus falsa fictaque promsisse videri, cum ternas *κυρίας* ecclesias singulis mensibus fuisse dicat. Etenim Pollux et Harpocration Aristotelem auctorem sequuntur, eamque reipublicae formam, eas leges, ea instituta describunt, quae Aristoteles viderat memoriaeque mandaverat. Sed haud multis post Aristotelem annis cum alia novata sint in Attica republica, tum fortassis haec quoque ecclesiarum ratio mutata est et *κυριῶν* nomen ad omnes ordinarias translatum.“ Paulo aliter rem informat Schoemann in libro de iure publico Graecorum p. 219: „Populi concilia — — antiquitus singula singulis prytaniis ordinaria fuisse videntur, quae *κύριαι ἐκκλησίαι* dicebantur; mox auctis rebus ternae additae ecclesiae legitimae (*νόμιμοι*), postea autem et ipsae *κύριαι* dictae.“ Denique in Antiquitatibus Graecis lingua germanica scriptis (I 403) ita statuit, initio singulas fuisse in prytania contiones ordinarias, *κυρίας* dictas; deinde quaternas, quae *νόμιμοι ἐκκλησίαι* vocarentur: *κυρίας ἐκκλησίας* nomen per tempus quoddam primae contioni prytaniae reservatum, postea ad reliquas quoque tres ordinarias relatum esse, ut iam *κυρίαις* opponerentur *σύγκλητοι ἐκκλησίαι* i. e. extraordinariae. Eaque opinio hodieque pro pervulgata haberi potest.[1]

Attamen mireris tantum valuisse apud Schoemannum eorum grammaticorum auctoritatem qui tres *κυρίας ἐκκλησίας* easdem atque *νομίμους* dicunt, ut ei posthaberetur disertum Aristotelis de una contione *κυρίᾳ* prytaniae testimonium. Qui quas res in illa contione tractari esse solitas dicit, veluti *ἐπιχειροτονίαν*, ostracismi *προχειροτονίαν*, alia, ita comparatae sunt, ut semel tantum in prytania actas esse consentaneum sit. Neque ipsa vocabuli *κυρίας* notio plures *κυρίας ἐκκλησίας* pati videtur.

Qua in re commode, ni fallor, utemur comparatione tribuum et pagorum, denique sodaliciorum quae Athenis permulta fuerunt. Ea ad exemplum contionum civitatis sua

---

[1] cf. K. F. Hermann Antiq. I^5 § 128,3.

habebant concilia quae quidem *ἀγοραί* dicuntur, non *ἐκκλησίαι*. Harum autem mensibus singulis una fuisse *κυρία* putanda est. En dierum conciliorumque notatorum tabulam:

CIA II¹ n:	Decretum.	Tempus.	Contio et mensis.
555	Cecropidis	101,1 = 376/5	*τῆι κυρίαι ἀγορᾶι*
585	Aexonensium	116,4 = 313/2	*ἐν τεῖ ἀγορᾶι τεῖ κυρ[ί]αι*
611	thiasotarum	120,1 = 300/299	*Πυανοψιῶνος πέμπτει ἱσταμένου· ἀγορὰ κυρία*
619	orgeonum	saec. III ex.	*Μουνιχιῶνος ἀγορᾶι κυρίαι*
621	„	saec. II init.	*Μουνιχιῶνος ἀγορᾶι κυρίαι*
622	„	„	*Μουνιχιῶνος ἀγορᾶι κυρίαι*
623	„	„	*Μο[υνιχιῶνος ἀγορᾶι κυρίαι*
624	„	saec. II med.	*Μουνιχιῶνος ἀγορᾶι κυρίαι*
624,21	„	„	*Μουνιχιῶνος ἀγορᾶι κυρίαι*
627	„	saec. I init.	*Σκιροφοριῶνος (ἀ)γορᾶι κυρίαι*
640	collegii alcs.	— — —	— — *ἐ]πὶ δέκα· ἀγορὰ κυρί[α*
554b	Pandionidis	98,3 = 386/5	*ἐν τῆι ἀγορᾶι τῆι μετὰ Πάνδια*
567	Aegeidis	123,4 = 285/4	*Ἐλαφηβολιῶνος πέμπτει ἱσταμένου*
594	cleruchorum Salam.	saec. II ex.	*Μεταγειτνιῶνος τετράδι μετ' εἰκάδας*
614	thiasotarum	saec. III init.	*[μη]νὸς Ἀνθεστηριῶ[νος.*
618	orgeonum	saec. III med.	*Μ[ουνιχιῶνος.*

CIA II₁ n:	Decretum.	Tempus.	Contio et mensis.
620	thiasotarum	— — —	Σ[κιρ]οφορι[ῶ]νο[ς] δευτέρα[ι — —
638	collegii alcs.	— — —	μη]νὸς Μουνιχιῶνος ὀγδ[όηι —

Iam unam tantum singulis mensibus ἀγορὰν κυρίαν haberi solere articulus demonstrat in tribubus pagisque conciliorum notationi additus; de collegiis idem valere probatur orgeonum lege CIA II₁ n. 610 v. 16 sqq. *ἀγο[ρὰν δὲ κ]αὶ [ξ]ύ[λλ]ογον ποιεῖν τοὺς ἐπιμελητὰς καὶ τοὺς ἱεροποιοὺς ἐν τῶι ἱερ[[ῶι] πε[ρὶ τῶν κοιν]ῶν τῆι δευτέραι ἱσταμένου τοῦ μηνὸς ἑκάστου.* Cui rei convenit n. 620: nam in sollemni Munichionis concilio diei numerus addi non solet. Porro cum notum sit instituta pagorum et sodaliciorum pleraque ad reipublicae exemplum expressa esse[1] concludere licet ne civitati Atheniensium quidem umquam fuisse nisi singulas singulis prytaniis ἐκκλησίας κυρίας.

Atque idem certo evincitur ipsis titulorum praescriptis. Qua in re nolo id premere quod nusquam eiusdem prytaniae plures una contiones κύριαι memorantur; cum omnino rara sint exempla duarum pluriumve in eadem prytania contionum. Sunt autem haec:

CIA II₁ etc.	Tempus.	Pryt.	Dies.	Contio.
49	101,2 = 375/4	II	vacat	vacat
Ἀθήν. VI 269	" "	"	"	"
124	110,4 = 337/6	X	"	"
125 et 126	" "	"	35	"
127	" "	"	vacat	"
168,25	111,4 = 333/2	II	"	"
169	" "	"	19	"
176	112,3 = 330/29	IX	19	"
177	" "	"	32	ἐκκλη[σία κυρία—]

[1] cf. n. 554 b: *ἐν τῆι ἀγορᾶι τῆι μετὰ Πάνδια* cum notatione *ἐκκλησία ἐν Διονύσου.*

CIA II1 etc.	Tempus.	Pryt.	Dies.	Contio.
259	119,2 = 303/2	VIII	20	[ἐκκλησία —]
260	„ „	„	29	ἐκκλησία
262	119,2 = 303/2	XII	23	[— ἐκκλησ[ί]α κυρία
263 et 264	„ „	„	31	ἐκκλησία

Praeterea eiusdem prytaniae contiones, quarum tamen neque dies neque ipsa contio notata est, sunt nn. 3 et 5; nn. 27 et 28; nn. 50 et 52c; decreta nn. 56 et 57, 121 et 122, 247 et 248 utrum eodem die an diversis eiusdem prytaniae diebus facta sint, diiudicari nequit.

At id ipsum quod praeter praescriptum ἐκκλησία κυρία toties invenitur ἐκκλησία nude positum, idque non minus aetate XII tribuum quam X tribuum, certe neque casui neque arbitrio tribui potest in tanta formularum stabilitate.[1] An credamus illa decreta omnia in extraordinariis contionibus esse facta? Sed quis sibi persuadebit saeculo tertio et secundo a. C. ad honores nescio quibus fautoribus amicisve conferendos — quo in argumento maxima decretorum pars versatur — extra ordinem populum esse convocatum: ut adeo numerus extraordinariarum contionum superaret ordinariarum numerum?[2] Abunde, puto, tum temporis tres quattuorve contiones ordinariae rationibus Atheniensium publicis satisfaciebant. Immo ubicunque in titulis simpliciter praescribitur ἐκκλησία, una ex ordinariis illis contionibus praeter κυρίαν intellegenda est. Itaque quod Aristoteles de suo tempore testatur unam fuisse per singulas prytanias ἐκκλησιαν κυρίαν,

[1] Ubi plura unius contionis decreta servata sunt, nunquam variatur contionis notatio. cf. nn. 263 et 264 ἐκκλησία; nn. 312 et 313 ἐκκλησία; nn. 420_5 et 420_{31} ἐκκλησία ἐν Διονύσου; nn. 467_3 et 467_{66} ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι; nn. 471 et 472 ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι Non obstat, quod n. 174 et Ἀθήν. VI 131 non legitur ἐκκλησία ἐν Διονύσου, ut n. 173: neque enim in his titulis de rebus sacris agitur, quo pertinet additamentum ἐν Διονύσου.

[2] X tribuum aetate undecies in titulis additur, decies omittitur κυρία; XII trib. aet. quadragies quinquies exstat ἐκκλησία κυρία, quadragies octies ἐκκλησία.

idem per omne tempus liberae reipublicae Atheniensium obtinuisse tituli docent.

Non magis Schoemanno in eo assentior, quod vocem *κυρίαν* interpretaturus a Solone dicit unam contionem esse constitutam eamque *κυρίαν* esse dictam. Quae recte se haberent, si contio *κυρία* contrarium esset *συγκλήτου*; vidimus autem vocem *ἐκκλησία κυρία* oppositam esse simplici *ἐκκλησίᾳ*: utrasque ut ordinarias contrarium efficere contionis *συγκλήτου*. Eiusmodi autem notionem vocis *ἐκκλησία κυρία* qualem in titulis et apud Aristotelem invenimus, existere potuisse antequam plures per prytaniam contiones constitutae essent, non probabile est.

Quamquam unam contionem ordinariam antiquo tempore suffecisse prytaniae numerumque contionum ex Solonis instituto satis fuisse restrictum, id quidem non male Schoemann suspicatur: quemadmodum *ἀγοραί* quoque tribuum pagorum collegiorum singulae singulis mensibus fuerunt. Certe ut quaternae singulis prytaniis contiones ante Clisthenem exstiterint fieri non potest: a Clisthene ipso hunc numerum esse stabilitum quod Wachsmuth hell. Alterthumsk. p. 547 coniectat, nullo fundamento nititur. Antiquissima, quantum scio, *κυρίας ἐκκλησίας* mentio exstat in fragmento tituli CIA I n. 25 Periclis aetate scripti v. 7 [ἐ]ν *τῆι κυρίαι ἐκ*[*κλησίαι*]:[1] ubi notandus articulus, qui unam indicat *κυρίαν* fuisse; proximum testimonium est Arist. Ach. v. 19: *ὡς νῦν ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας ἑωθινῆς ἔρημος ἡ Πνὺξ αὑτηί* (ol. 88,3 = 426/5).

Iam quaeritur, num certus fuerit locus *κυρίας ἐκκλησίας*. Atque unus Pollux (2) primam quamque prytaniae contionem *κυρίαν* fuisse satis diserte significat, cum *ἡ μὲν κυρία* opponatur *τῇ δευτέρᾳ, τρίτῃ, τετάρτῃ*. Eumque secuti sunt viri docti recentiores omnes. Atqui psephismata lapidi incisa longe diversa demonstrant. Nam in titulis X tribuum aetatis hosce habes contionis *κυρίας* dies:

---

[1] Ceterum etiam CIA II 1 349 dativus comparet *ἐν τῆι? κ*]*υρίαι ἐκκλησία*[*ι*.

CIA II1 n:	Dies.	Pryt.	Contio.	Tempus.
238	1—10	V	prima	118,2 = 307/6
492	12	IV	prima?	— —
231	13	—	„	— —
183,19	17	V	secunda	114,2 = 323/2
230	21	IV	sec. vel. tert.	— —
245	27	X?	„	— —
236	31	VI	tertia vel. ult.	116,4 = 213/2
177	32	IX	„	112,3 = 330/29
183	32	II	„	112,1 = 332/1
182	36	III	ultima	114,2 = 323/2
191	36	V	„	115,1 = 320/19

XII tribuum aetatis hi exstant dies contionis *κυρίας*:

CIA II1 n:	Dies.	Pryt.	Contio.	Tempus.
332	9	II	prima	— — —
467 bis	„	III	„	saec I med.
471	„	III	„	„ „
469	10	IX	„	„ „
471,51	„	IV	„	„ „
336	11	XI	„	saec. III med.
385	„	VII	„	„ „
470,65	„	VII	„	saec. I med.
477	„	—	„	„ „
308	12	II	prima vel sec.	saec. III init.
317	„	IV	„	„ „
408	„	X	„	saec. III ex.
278	14	—	secunda	saec. IV ex.
470	„	III	„	saec. I med.
300	15	IX	„	121,1 = 295/4
470,32	„	IV	„	saec. I med.
322	16	IV	„	125,4 = 277/6
403	„	VI	„	saec. III ec.

CIA II₁ n:	Dies.	Pryt.	Contio.	Tempus.
435	16	—	„	saec. III ex.
255	18	IV	„	119,1 = 304/3
314	19	III	„	124,1 = 284/3
303	21	III	„	saec. III init.
320b	„	VII	„	125,2 = 279/8
262	23	XII	sec. vel. tertia	119,2 = 303/2 [1]
257	25	XI	„	119,1 = 304/3
304	„	IV	„	saec. III init.
352b	28?	XII	tertia	„ „
319*	30	IX	„	„ „ [2]

Videmus igitur sedem certam in prytania huic contioni neque X neque XII tribuum aetate fuisse, nec magis in eisdem prytaniis (veluti quinta X trib., nona XII trib. aetate) locum ei constare. Immo X trib. aetate plures contiones *κύριαι* habitae sunt sub finem prytaniae quam initio, quod etiam valet in priorem partem saeculi tertii; saeculo demum primo a. C. plures initio prytaniae habentur contiones *κύριαι*.

Quare ei, quorum erat contionum dies statuere, prytanes dico, videntur etiam potestatem habuisse negotiorum quae instabant ratione habita ex ordinariis contionibus eam quam vellent *κυρίαν* prodendi. Quod commendatur eis quae de prytanibus infra disputanda erunt.

In statuenda igitur contionis *κυρίας* sede Pollucis vel potius eius auctoris error manifestus. De rebus autem in contione *κυρίᾳ* tractandis quaestio ibi locum apte inveniet, ubi de omnium contionum rebus in universum agemus, ad quam quaestionum tractandam statim accedimus.

---

[1] Etiam Diog. Laërt. VII 1,10 in decreto Zenonis honorario: *τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας· ἐκκλησία κυρία*

[2] In ceteris decretis ubi *ἐκκλησία κυρία* comparet, de die prytaniae non constat: nn. 301 (spurius); 371; 377 (d. pr. 20—29); 421; 436 (d. pr. 1—10); 439; 454; 468; — 306; 325 (d. pr. 11?); 373 (d. pr. 10—20) 373b; 371b,30; 390 (d. pr. 10?); 430 (d. pr. 30?)

4. De certis rebus in contionibus ordinariis tractandis.

Res in contione *κυρίᾳ* tractandae apud Harpocrationem (1), Pollucem (2), lex. Cant. auctorem (7) hae enumerantur:

1) epicheirotonia magistratuum (1, 2, 7);[1]
2) *εἰσαγγελία* ad populum (1, 2, 7);
3) quae ad custodiam patriae (1, 2, 7) et rem frumentariam pertinent (7);
4) bonorum publicationes (2, 7);
5) hereditatum aditiones (2, 7).

Praeterea in contione *κυρίᾳ* prytaniae sextae:

6) procheirotonia de ostracismo instituendo (7).

Agebatur igitur in hac contione de rebus reipublicae internis et ad maiestatem populi maxime pertinentibus. Quaeri autem potest utrum in una hac contione de rebus illis agere licuerit an in ceteris quoque; item utrum in contione *κυρίᾳ* de his rebus solis an etiam de aliis.

Ac de patriae custodia (*περὶ φυλακῆς τῆς χώρας*) quantum video quattuor habemus decreta:

CIA II_1 n. 225 Decretum de legatis mittendis; v. 14: *ταῦτα δὲ εἶναι] εἰς φυλακὴν τῆς χώ[ρας.*

n. 334 Decretum de *ἐπιδόσει*; v. 27: *τὸ δὲ ψή[φισμα τόδε, ἐπειδὴ]| περὶ πόρου χρημάτων ἐστὶν στρατιωτικῶ[ν, εἶναι ἅπαν εἰς φυ]|λακὴν τῆς χώρας.*

Tit. rer. nav. XIV b p. 466 Boeckh. Decretum de classe emittenda; v. 38 et 39: *ταῦτα δ' εἶναι ἅπαντα εἰς φυλακὴν τῆς χώρας.*

Ib. XVI b p. 534. Decretum de navium ornatu pro pecunia accepto; v. 155 sqq. (p. 540): *τὸ δὲ ψήφισμα τόδε*

---

[1] Qui non de epicheirotonia, sed de ipsa magistratuum creatione (*χειροτονίᾳ*) loquuntur (3, 9) aut corrigendi sunt, — quemadmodum in lex. Cant. (7) ex Harpocratione recte rescriptum est *[ἐπι]χειροτονία* — aut potius non recte intellexisse rem ab auctoribus suis traditam putandi. Creari autem ne potuerunt quidem magistratus in contione *κυρίᾳ*, quia populus convocari solebat ad *ἀρχαιρεσίας* (cf. CIA II_1 n. 416), non ad contionem (*ἐκκλησίαν*), neque in theatrum, ut ferme inde a fine saec. IV, sed in Pnycem.

ἅπαν εἶναι εἰς φυλακὴν τῆς χώρας, ἐπειδή ἐστιμπερὶ χρημάτων εἰσπράξεως.[1]

Cum vero in tit. n. 225 et in titt. rer. navalium contio non notatur, tum n. 334 legitur *ἐκκλησία,* non quod exspectes *ἐκκλησία κυρία.* Neque tamen inde dubitandum num vera Aristoteles tradiderit, aut num quae tradidit postea quoque valuerint. Sed potius ita statuendum, de his rebus agendi legitimum locum fuisse in contione *κυρίᾳ*: licuisse agere, si quando necesse videretur, etiam in alia ecclesia sive ordinaria sive extraordinaria. Quod in defensione patriae non eget explicatione.[2] Lege igitur hoc erat praescriptum, ut prytanes in programmate contionis *κυρίας* certas illas res utique proponerent: ut qui vellent iam copiam haberent de eis dicendi. Neque tamen si res postulare prytanibus videretur, vetitum erat de eisdem rebus in alia contione proponere sententiam.

Praeter legitimas autem res alias quoque in contionibus *κυρίαις* tractare licuisse tituli demonstrant. Atque longe plurima decreta in contione *κυρίᾳ* facta de honoribus coronisve agunt aut privilegiis (ut proxenia et civitate) quibus ex more afficiuntur sive prytanes (390; 408; 454) sive sacerdotes (325; 373 b, 1, 27; 477) sive ephebi cum magistris (371; 467 bis; 468; 469; 470,1; 471,1) et cosmetae (470,31; 470,64; 371,50) sive cives bene meriti (262; 314; 421) sive peregrini (230 frg. a; 300; 183,1; 182; 231; 245; 278; 303; 304; 306;

---

[1] Similia instituta fuisse apud Atheniensium cleruchos adparet ex decreto cleruchorum Salaminiorum CIA II1 n. 595 v. 15 sqq: *τὸ δὲ ψήφισμα τόδε, [ἐ]|πειδή ἐστι περὶ ἱερῶν ἐπισκευῆς καὶ τῆς ἐπικοσμήσεως τῶν κοι[νῶν, ἐ]πειδὴ καὶ ὁ στρατηγὸς κα[ὶ οἱ ἐ]πιμεληταὶ συναπο[φαί]νονται, ἔ[στω] εἰς φυλακήν.*

Φυλακῆς autem (scil. patriae) in titulis mentio fit: titt. rer. nav. XVI c 35 p. 549: *τούτων [δὲ παρέδο]μεν τα — — ανε — [εἰς φυλακή]ν τῆς χ[ώρας κα]τὰ τὸν νό[μον] τὸν Διφίλου.* CIA II1 n. 143,12: *κ[αὶ νῦν εἰς τὴν φυλακὴν [ἐπέδωκε τάλαντον] ἀργυρίου*; n. 303,12: *[εἰς τὴν] τῆς πό[λεω]ς [φ]υλακὴν [ἐπέδ]ω[κε* (pro *ἐπέδωκε* Rang. *κ]ριθῶ[ν* cf. vv. ll.); *'Αθήν.* VII 93 n. 6 v. 20: *εἰς φυλακὴν τ]ῆς χώρας ἐπέδωκεν[—*; cf. n. 252,8 et 302,15.

[2] Veluti Hyperidis illud psephisma post pugnam Chaeronensem factum est in contione extraordinaria *περὶ φυλακῆς τοῦ Πειραιῶς* cf. Lyc. Leocr. §§ 16; 37; 41; 53 et Dem. XVIII 169; 248.

317; 319; 322; 377; 385; 435; 436; 439; 191; 238). Praeterea in rebus sacris versantur duo (352 b: de medicorum sacrificio Aesculapii et 403: de vasis sacris conflandis), duo in rebus publicis et externis (308: de lite inter Athenienses et Boeotos iudicanda et 332: de foedere inter Athenienses et Lacedaemonios).[1]

Vides igitur quam variae res nec certis finibus circumscriptae in contionibus *κυρίαις* tractatae sint.

Iam Pollux (2) ceterarum quoque contionum ordinariarum unicuique certas res constitutas esse dicit, ut in s e c u n d a contione de eis ageretur, qui supplices de privatis aut publicis rebus dicendi veniam poposcerant, in t e r t i a exterarum civitatum caduceatores et legati ad populum producerentur, denique in q u a r t a res sacrae tractarentur. Ad quae examinanda, cum multa exstent decreta quae in quota contione ordinaria facta sint constat, omnia sub uno conspectu componam:

Cont. I	Dies pryt.		Contio		CIA II₁ n.
	X tr.	XII tr.	*κυρ.*	ord.	
Foedus Atheniensium cum Cetripori	11	—	—	—	66 b
Foedus Atheniensium cum Lacedaemoniis	—	9	*κ*	—	332
Tenediorum privilegia	8	—	—	—	117
de lite iudicanda inter Ath. et Boeot.	—	12	*κ*	—	308
de stipendiis et duce pro Andriis creando.	8	—	—	—	62
de aede Veneris a Citiensibus aedificanda	—	—	—	—	168,25

[1] Reliquorum decretorum quae in contione *κυρίᾳ* facta sunt (nn. 177; 183,19; 236; 255; 257; 320 b; 336; 373; 430; 492) argumenta non sunt servata.

Cont. I	Dies pryt.		Contio		CIA II1 n etc.
	X tr.	XII tr.	κυρ.	ord.	
decr. honor. de Potidaeatis eorumque leg.	6	—	—	—	58
proxenia Lachari peregrino	3	—	—	—	70
decr. honor. de Larisaeo peregrino	11	—	—	—	178
decr. honor. de Strombicho peregrino	—	12	κ	—	317
decr. honor. de Pergameno peregrino	—	11	κ	—	385
decr. honor. de archetheoro cive	11	—	—	—	181
decr. honor. de Philippide cive	—	11	—	o	302
decr. honor. de Miltiade cive	—	11	κ	—	421
decr. honor. de Timosthene cive	—	11	—	o	Ἀϑήν. VI 271
decr. honor. de prytanibus	—	10	κ	—	390
„ „ „ „	—	12	κ	—	408
decr. honor. de sacerdote Iovis	—	11–12	κ	—	325
decr. honor. de sacerdote Aesculapii	6	—	—	o	Ἀϑήν. VI 134
decr. honor. de arrhephoris	—	11	—	o	477
decr. honor. de ephebis et magistris	—	9	κ	—	467
decr. honor. de ephebis et magistris	—	9	κ	—	468
decr. honor. de ephebis et magistris	—	10	κ	—	469
decr. honor. de ephebis et magistris	—	9	κ	—	471
decr. honor. de cosmeta	—	9	—	o	469,49
„ „ „ „	—	11	κ	—	470,63
„ „ „ „	—	10	κ	—	471,50

Cont. I s. II	Dies pryt.		Contio		CIA II₁ n. etc.
	X tr.	XII tr.	κυρ.	ord.	
civitas Herodoro peregr.	—	15	κ	—	300
decr. honor. de ephebis et magistris	—	14	—	o	330
decr. honor. de ephebis et magistris	—	14	κ	—	470
decr. honor. de cosmeta	—	15	κ	—	470,31
Cont. II					
de vasis sacris conflandis	—	21	κ	—	403
proxenia cuidam peregrino	18	—	—	—	169
decr. honor. de Eudemo peregrino	19	—	—	—	176
decr. honor. de Ant — — peregrino	19	—	—	—	237
decr. honor. de — — ycrate peregrino	—	20	—	o	259
decr. honor. de Nicandro peregrino	—	21	—	o	270
decr. honor. de Xenocrate peregrino	—	16	κ	—	322
decr. honor. de quodam peregrino	—	20	—	o	384
decr. honor. de Philetaero peregrino	—	16	κ	—	435
decr. honor. de Zenone peregrino	—	21	κ	—	Diog. Laërt. VII 1,10
decr. honor. de inquilino	—	21	κ	—	303
decr. honor. de Posidippo Atheniensi	—	21	—	o	297
decr. honor. de Philippide Ath.	—	19	κ	—	314
decr. honor. de sacerdote Aesculapii	—	16	—	—	477 b

Cont. II s. III	Dies pryt.		Contio		CIA II₁ n. etc.
	X tr.	XII tr.	κυρ.	ord.	
civitas Archippo peregrino	21	—	κ	—	230 frg. a
civitas Audoleonti peregrino	—	25	—	o	312
decr. honor. de Zoilo peregr.	—	23	κ	—	262
decr. honor. de quodam peregrino	—	25	κ	—	304
decr. honor. de Menandro peregrino	—	24	—	o	433
decr. honor. de Aristaeo peregrino	—	24	—	o	437
decr. honor. de curatoribus sacrorum	—	23	—	o	305
Cont. III.					
responsum datur Aetolis de ludis inst.	—	30	—	—	323
civitas Alcaeo peregrino	—	31	—	o	263
proxenia cuidam peregrino	26	—	—	—	111
decr. honor. de Euenore peregrino	23	—	—	o	186
decr. honor. de Archippo peregrino	26	—	—	—	230 frg. b
decr. honor. de Asandro peregrino	26	—	—	o	234
decr. honor. de quodam peregrino	—	29	—	o	247
decr. honor. de Phidia medico peregrino	—	29	—	o	256 b
decr. honor. de Spartoco peregrino	—	29	—	o	311
decr. henor. de quodam peregrino	—	30	κ	—	319
decr. honor. de Philasio cive	—	31	—	o	407
decr. honor. de Timosthene cive	—	29	—	o	Ἀθήν. VI 271

Cont. III.	Dies pryt.		Contio		CIA II₁ n. etc.
	X tr.	XII tr.	κυρ.	ord.	
decr. honor. de prytanibus	—	30	—	o	392
„ „ „ „	—	—	—	o	417
„ „ „ „	—	29	—	o	431
decr. honor. de ephebis et magistris	—	26	—	o	316
decr. honor. de ephebis et magistris	—	29	κ	—	371
decr. honor. de cosmeta	—	28	—	o	465,28
Cont. III s. IV					
civitas Aristocrati Delpho	30	—	—	—	54
Elaeusii strategorum curae commendantur	29	—	—	—	116
Cont. IV					Ἀθήν.VI
de via sacra sternenda	31	—	—	—	158
foedus Atheniensium cum Dionysio	32	—	—	—	52
proxenia Theophanto	32	—	κ	—	183,1
decr. honor. de quodam peregrino	31	—	—	—	180
decr. honor. de Asclepiodoro peregrino	36	—	κ	—	182
decr. honor. de Callicratide legum perscript.	34	—	—	—	190

Videmus igitur pariter de eisdem fere in omnibus contionibus ordinariis agi rebus sacris publicisve, et omnium maxime de honoribus et privilegiis civibus vel peregrinis conferendis. Nam quod in quarta contione decreta honoraria prytanum, sacerdotum, epheborum facta nulla exstant: inde explicatur quod a saeculi IV titulis eiusmodi argumenta plane absunt. Neque decretorum in prytanum epheborumque honorem in secunda contione, sacerdotum in tertia factorum exempla

praesto sunt: quod in prytanibus explicavi ad n. 431 (p. 33), in ceteris utrum casu an ratione fiat ignoro.

Pollucis autem testimonium ut eas res in quibus titulorum maxima pars versatur ne tangit quidem, ita quae ipsa de diversis contionum argumentis habet a titulis non magnopere commendantur. Nam de rebus sacris non solum in quarta prytaniae contione actum esse (*Ἀθήν.* VI 158), sed etiam in prima (168,25) et secunda (403) videmus; Astycrates Delphus eiusque socii supplices non in secunda contione, cui talia Pollux argumenta tribuit, sed in quarta producuntur (die XXX pryt. n. 54); denique legati Potidaeatium (58) et Cetriporis (66 b) in prima, non in tertia admittuntur. Atque id ipsum quis credet legatis exterarum civitatum, quorum saec. V et IV sat magnum numerum continuo fere Athenis versatum esse scimus, vel re urgente dum contio prytaniae tertia adveniret legitima exspectandum tempusque terendum fuisse?

Quamquam legationibus promptum aditum non semper fuisse ad senatum populumque, sed moram eis saepe factam propter negotiorum publicorum molem queri solebant socii adversariique Atheniensium[1]: quo spectat iurisiurandi formula servata in foedere cum Chalcidensibus icto (ca. ol. 83,4) CIA IV 27 a: *καὶ πρεσβείαν ἐλθοῦσαν προσάξω πρὸς βουλὴν καὶ δῆμον δέκα ἡμερῶν, ὅταν πρυτανεύω, κατὰ τὸ δυνατόν.* Sed ea ipsa res pro disertissimo indicio est certam prytaniae contionem ei argumento destinatam nullam fuisse: verum ex arbitrio et saepe ex gratia haec ab Atheniensibus disponi esse solita.

Denique refutat Pollucis verba Aeschinis locus I 23 de rerum in contione agendarum ordine: *καὶ πῶς δὲ* (inquit) *κελεύει (ὁ νόμος) τοὺς προέδρους χρηματίζειν; ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται, προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων καὶ ὁσίων*[2] *καὶ κήρυξι καὶ πρεσβείαις, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾷ ὁ*

---

[1] cf. [Xen.] de rep. Ath. III 1 sqq.

[2] Sic recte Benseler; codd. *πατρίων καὶ κ. κ. πρ. καὶ ὁσίων.* Ceterum cf. de h. l. Hartel stud. Dem. II 67 sqq.

κῆρυξ „τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων;“ In unaquaquae igitur contione primum agendum erat de rebus sacris [1], deinde de caduceatoribus legatisque — si quidem talium rerum copia erat — quod quam apte institutum sit adparet.

Atque ex Aeschinis loco nescio an aliquo modo unde error apud Pollucem ortus sit, assequamur. Neque enim Aristoteli summo auctori istum errorem tribuere licet. Sed facile statuimus Aristotelem post argumenta contionis κυρίας memorata exposuisse, qualis ferme fuerit rerum in ordinariis contionibus tractandarum ordo sollemnis, pariter atque ab Aeschine institutum esse videmus: eis autem grammaticum a quo sua accepit Pollux, ita abusum esse, ut illa argumenta in tres praeter κυρίαν contiones temere distribueret, ipsam κυρίαν primam prytaniae contionem esse sumeret. Sane rerum in contione κυρίᾳ agendarum natura ea est, ut cur huic ipsae contioni sint attributae causa neminem lateat (cf. p. 71): quae causa desideratur in eis argumentis quae Pollux ceteris contionibus vindicat toto genere ab illarum rerum natura diversis.

At omnino certas res singulis contionibus non esse destinatas vel inde comprobatur quod in senatus consultis de quavis re solet decerni, ut in contione proxime sequenti (εἰς τὴν πρώτην vel ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν) populo proponeretur ratione contionis quota sit non habita.[2]

Pro explorato igitur haberi potest in una contione κυρίᾳ certas res tractandas fuisse, quid in ceteris ageretur, prout res ferret a prytanibus esse dispositum.

5. De ratione contionis convocandae.

Quoniam vidimus prytanum fuisse ut et dies contionum statuerent et argumenta tractanda proponerent, restat ut quo

---

[1] Dubitari potest utrum ad hanc programmatis partem primam an ad ipsa sollemnia quibus contio solebat auspicari pertineat formula saepissime usurpata: πρόσοδον εἶναι — πρῶτον μετὰ τὰ ἱερά, a qua non diversa est formula: πρόσοδον εἶναι — ἐν ἱεροῖς vel χρηματίσαι ἐν ἱεροῖς (nn. 325; 352b; 373b; cf. nn. 593; 605). Tamen ipsa privilegii natura magis commendatur, quod altero loco posui.

[2] Ceterum deest formula εἰς τὴν πρώτην vel ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν nn. 40; 49; 50; 305; 376; 397; n. 409 legitur: εἰς] τὴν ἐκκλησίαν.

modo procedendum fuerit in comitiis rite convocandis singillatim persequamur.

Atque et ante senatus consessum et ante populi contionem quibus de rebus ageretur promulgandum erat tabula publice proposita. Promulgandi autem vox propria est *προγράφειν*, de quo prytanum munere hisce traditur locis:

a. *προγράφειν* absolute dicitur:

CIA II1 n. 61,25: *ἐπειδὰν δὲ ταῦτα παρασκ[ευα]σθεῖ, τοὺς πρυτάνεις προγράψαι περὶ τούτων ἐμ βουλευτηρίωι, ὅταν οἷόν τε ᾖ.*

Poll. VIII 95: *καὶ προγράφουσι (οἱ πρυτάνεις) πρὸ τῆς βουλῆς καὶ πρὸ τῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν.*

Lex. rhet. in B. A. I 296: *πρόπεμπτα· τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προγράφειν, ὅτι ἔσται ἐκκλησία, εἰ τύχοι· εἰ ἔδει ἐκκλησίαν γενέσθαι τῇ δεκάτῃ, προέγραφον οἱ πρυτάνεις ἀπὸ τῆς πέμπτης ὅτι ἔσται.*

Dem. XIX 185: *ἡμῖν δὲ πρῶτον μὲν τὴν βουλὴν ἀκοῦσαι περὶ πάντων καὶ προβουλεῦσαι δεῖ, καὶ τοῦθ' ὅταν ᾖ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον.*[1]

Schol. ad Dem. (Phil. I 1) p. 142,4 Dind.: *τὸ δὲ προὐτίθετο τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ προεβάλλετο, τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ προεγράφετο· ἐπειδήπερ σανίδας τινὰς ἐνέγραφον ἐχούσας τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ἡ σκέψις καὶ περὶ οὗ συνεληλύθασι καὶ προετίθουν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἵνα γνῶσι πάντες περὶ τίνος ἐστὶν ἡ ἐκκλησία.* B. T. C. F. V.[2]

b. *προγράφειν ἐκκλησίαν, κρίσιν* etc. dicitur:

Aesch. II 60: *δεδόχθαι τοῖς συμμάχοις — προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τὸν νόμον.*

Ib. 61: *παράγνωθι δή μοι καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ψή-*

---

[1] cf. schol. ad h. l. p. 419,15 Dind. *πρόγραμμά ἐστι τὸ προτιθέμενον τῆς ἐκκλησίας.* T. C. V. Quamquam Demosthenes non de populi *ἐκκλησίᾳ*, sed de senatus *ἕδρᾳ* verba facit. Aliter sentit Hartel stud. Dem. II 74 sq.

[2] Adde schol. ad Aesch. (II 61) p. 53,18 Dind: *τοὺς πρυτάνεις] ἐπειδὴ πρὸ τῆς ἐκκλησίας ἔγραφον αὐτοὶ οἱ πρυτάνεις, περὶ τίνων ἡ ἐκκλησία μέλλει βουλεύεσθαι.* B. F. L. M.

Aliter *προγράφειν* dicitur in schol. ad Aesch. (II 14) p. 44,4 Dind.: *ἐπιγραψάμενοι] ἀντὶ τοῦ προγράψαντες καὶ ὑποβαλόντες, ἵνα αὐτὸς κατηγορήσῃ.* B. F. M.

φισμα ἐν ᾧ κελεύει τοὺς πρυτάνεις — προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα.

Harpocr. s. v. κυρία ἐκκλησία — (οἱ πρυτάνεις) προγράφουσι δέ, φησὶ (Aristoteles), καὶ κυρίαν ἐκκλησίαν.

[Dem.] XLIV 42: ἡ βουλὴ — ἐκέλευεν εἰσαγγέλλειν με καὶ τοὺς πρυτάνεις προγράφειν αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας.

CIA II1 n. 61,9: ἀ]νειπεῖν δὲ καὶ τὸγκήρυ[κ]α τῆς βου|[λῆ]ς παρ[εῖναι τὰ]ς ἀρχὰς ταύτας εἰς τὴν ἡμέραν ἣν ἄ[ν] π[ρ'ο]γράψωσιν οἱ πρυτάνεις.[1]

Neque tamen inde colligendum ex prytanum arbitrio fuisse materias in programmate proponendas eligere et ad populum deferre. Immo constat de rebus omnibus in contionibus agendis antea iam deliberatum fuisse in senatu universo nec licuisse ad populum ferre nisi quod senatui placuisset.

Atqui ne in senatu quidem referri sententiasve rogari nisi de rebus in programmate propositis oportebat[2]: ut si qui senator rogationem ferre vellet ei prytanes prius adeundi essent, qui eam programmati concilii insequentis insererent. Praeterea consentaneum est prytanes, quippe qui negotia quae ad administrationem spectabant curarent omnia et ex officii ratione de rebus omnibus certiores fierent, plerasque rogationes ipsos non promulgasse solum sed praeparasse et proposuisse.

Haud raro autem factum est ut populus ipse senatum iuberet unam alteramve rem in rogationis formam redactam proximae contioni proponere: id quod formula indicatur: τὴν βουλὴν προβουλεύσασαν ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον (εἰς τὴν πρώτην

---

[1] Ceterum eadem usu veniunt in iudiciis a thesmothetis instituendis. Poll. VIII 87: οἱ θεσμοθέται προγράφουσι πότε δεῖ δικάζειν τὰ δικαστήρια. Schol. ad Plat. Phaedr. (p. 235 d) p. 962,29 Turr.: (οἱ θεσμοθέται) εἶχον δὲ ἐξουσίαν τοῦ προγράψαι (codd. ὑπογράψαι) τὰ δικαστήρια. Cf. etiam Arist. Av. 450: τοὺς ὁπλίτας — ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε, σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

[2] Cf. Poll. VIII 95 cum Dem. XIX 185; Demosthenis verba ὅταν ᾖ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον cum Weilio sic interpretanda esse censeo: quando prytanes in senatus concilii programmate de caduceatoribus legationibusque relationem proposuerunt. Al. Hartel stud. Dem. II 74 seq.

ἐκκλησίαν) *περὶ* — CIA I nn. 38 frg. e; 59,37; II1 nn. 18; 61; 65; 98; 310; 367; cf. Xen. Hell. I 7,7. Cui rei cum prytanibus ex officio opera danda esset, in eandem sententiam dicitur CIA I n. 37,22: *ἐξενε]γκέτω δὲ τ|αῦτα ἐς [τὸν] δῆμον [ἡ Αἰγη]ὶς π[ρ]υτα[νεί]α ἐπάναγκες, ἐπει[δὰν τάχιστα ἐσέλθη] ἐς τρίτην ἡ|μέραν.* Atque probuleuma populi iussu factum esse notatur formula: *ἐπειδὴ ὁ δῆμος ἐψήφισται τὴν βουλὴν προβουλεύσασαν ἐξενεγκεῖν* — *ἐψηφίσθαι τῆι βουλῆι* etc. nn. 76; 82 b; 126; 175 b; cf. praeterea *Ἀθήν.* VI 152,53 seqq.

Ceterum eius modi decreta quibus senatui aut imperabatur aut potestas dabatur rogationis examinandae et in proxima ecclesia proponendae quam late patuerint et quibus modis pertractari solita sint non meum est quaerere: de quo vid. Koehler Herm. V p. 18. Hartel Stud. üb. att. Staatsr. p. 182 sqq.

Vidimus prytanes contionum convocandarum potestatem habuisse: quod cum programmatis proponendi officium demonstrat, idem probatur notionibus *συνάγειν τὸν δῆμον* vel *ποιεῖν ἐκκλησίαν* de prytanibus frequenter usurpatis. Nam apud Harpocrationem (1) et Pollucem (2) eodem sensu illi tam *ἐκκλησίαν προγράφειν* quam *συνάγειν τὸν δῆμον* dicuntur[1], item Aesch. II 60 et 61: *προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο* et de eisdem contionibus II 53: *τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ποιεῖν.* Idem officium intellegitur Aesch. III 67: *ἐκκλησίαν ποιεῖν τοὺς πρυτάνεις τῇ ὀγδόῃ ἱσταμένου τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός*; Dem. XXI 8 (lex): *τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐν Διονύσου τῇ ὑστεραίᾳ Πανδίων*; Dem. XXIV 21 (lex): *τοὺς πρυτάνεις ἐφ' ὧν ἂν ἡ ἐπιχειροτονία γένηται, ποιεῖν περὶ τῶν ἀποχειροτονηθέντων τὴν τελευταίαν τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν.* CIA I n. 40,52: *πε[ρ]ὶ δὲ [Ἡγ]ησιπόλε[ως χ]ρηματίσαι, ἐπειδὰν ἐσέλ[θη ἡ] π]ρυ[ταν]εία ἡ δευτ[έρα] μετὰ τὰς ἐν τῶι νεωρίωι ε[ὐθὺς] ἕδρας] ἐκκλησίαν [πο]ήσαντες*; n. 49,7-8: *[τὴν δ]ὲ Αἰαντίδα πρυτανείαν, ἐπει[δὰν — — | — — ἐκκλησίαν ποι]ῆσαι δέκα ἡμερῶν*; n. 55,8: *τὴν δ]ὲ ἐκκλησίαν ποιεῖν τοὺς πρυτάνεις*; cf. Thuc. IV 118 de quo infra.

[1] *συνάγειν τὸν δῆμον* legitur etiam apud Pollucem VIII 96 (cui sua debet Suidas s. v. *ἐπιστάτης); καὶ ὅταν οἱ πρυτάνεις τὸν δῆμον ἢ τὴν βουλὴν συνάγωσιν.*

Idque officium ut ad contiones ordinarias (cf. Harp. (1), Poll. (2), Dem. XXI 8, XXIV 21, ubi dies legibus definitus est), ita ad extraordinarias spectat. Quod testatur narratio Dem. XVIII 169: *Ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἧκε δ' ἀγγέλλων τις ὡς τοὺς πρυτάνεις ὡς Ἐλάτεια κατείληπται. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ μὲν εὐθὺς ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες τούς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον καὶ τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν, οἱ δὲ τοὺς στρατηγοὺς μετεπέμποντο καὶ τὸν σαλπικτὴν ἐκάλουν. καὶ θορύβου πλήρης ἦν ἡ πόλις. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε, καὶ πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προβουλεῦσαι πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο* (cf. Dem. XIX 123). Nimirum incendebantur casae illae et tubicen advocabatur, quo populo in concilium conveniendi signa darentur.

Quamquam ex eodem loco adparet ea potestate contionem extra ordinem convocandi neque programmate proposito neque legitimo quinque dierum intervallo observato prytanes nisi in summo rerum discrimine usos non esse. Quod autem grammatici tales contiones ex improviso convocatas solas *συγκλήτους* nominari statuunt [1], ex titulorum auctoritate refelluntur. Nam *σύγκλητος ἐκκλησία* dicebatur quaecunque praeter quattuor illas ordinarias contiones convocabatur: cuius generis contiones omnino raras fuisse atque nisi necessitas belli instaret, fere non ex prytanum arbitrio, sed populi iussu, rogatione ea de re in ecclesia proposita et accepta institutas esse inde efficitur, quod in paucissimis decretis quae in contione extraordinaria facta sunt praescriptis addi solet *ἐκκλησία σύγκλητος* (vel omisso *σύγκλητος*) *κατὰ ψήφισμα ὃ ὁ δεῖνα εἶπεν*; cf. exempla p. 5). Quo pertinent

[1] Poll. VIII 116: *σύγκλητος ἐκκλησία ἦν ἐξαίφνης ἐποίουν μείζονος χρείας ἐπιλαβούσης. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ κατακλησία, ὅτι καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεκάλουν.* Schol. ad Aesch. (II 72) p. 55,14 Dind: *σύγκλητος ἐκκλησία ἐκαλεῖτο ἡ μὴ κατὰ τὸν νόμον μηδὲ κατὰ τὸ ἔθος γινομένη, ἀλλὰ ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ κατὰ χρείαν τινά, οἷον εἴ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν.* B. Schol. ad Dem. (XIX 123) p. 397,16 Dind: *σύγκλητος ἐκκλησία ἡ γινομένη ἐξαίφνης διὰ τὸ κατεπεῖγον.* B. Y. *σύγκλητος ἐκκλησία ἐκλήθη, ἐπειδὴ ἐν μὲν ταῖς* (*τοῖς* codd.) *νομίμοις καὶ συνήθεσιν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ δῆμος συνέτρεχεν· ὅταν δὲ ἐξ ἀνάγκης τινὸς σύλλογος γένηται, συγκαλοῦσι τινὲς περιόντες.* T. C. V.

etiam contiones quae ab Aeschine memorantur II 53; 61; III 67 (quae quidem significandae erant *ἐκκλησίαι σύγκλητοι κατὰ ψήφισμα ὃ Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς εἶπεν*): de quibus eisdem idem Aeschines II 72: *πλείους δέ*, inquit, *ἐκκλησίας συγκλήτους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων.*

Praeterea autem strategorum quoque alicubi mentio fit ut quorum partes quaedam fuerint in contionibus convocandis. Thucydidis sunt loci II 22: *ἐκκλησίαν τε οὐκ ἐποίει* (Pericles) *αὐτῶν οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα.* II 59: *ξύλλογον ποιήσας· ἔτι δ' ἐστρατήγει*[1]. IV 118 *ἐκκλησίαν δὲ ποιήσαντας τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς πρυτάνεις:* quibus adde Andoc. I 11 *ἦν μὲν γὰρ ἐκκλησία τοῖς στρατηγοῖς τοῖς ἐς Σικελίαν* et CIA I n. 55 frg. c v. 12: *ἐ]κκλησίαν ποιούντων, ὅταν κε[λεύωσιν οἱ στρατηγοί* —]. Ceterum eam strategorum potestatem etiam ad alias res nisi ad bellicas pertinuisse cum per se veri dissimile est tum testimoniis nullis comprobatur.[2]

Itaque quinto certe saeculo strategis quoque potestas tribuitur concilia populi, si quando ex republica esse eis videretur et convocandi et adeo prohibendi: id quod vel magis miramur. Neque tamen eos in hac re carere potuisse legitima prytanum opera, verum ita eis agendum fuisse, ut prytanes ecclesiam aut instituere aut differre iuberent, et Andocidis locus innuit et titulus quem ultimo loco citavi persuadet.

Posteriore aetate ea strategorum potestas num etiamtum valuerit dubium est: apud oratores Atticos nullum eius vestigium exstat.[3] Neque huc facit quod in titulo CIA II1 n. 439 inscribitur: *βουλὴ ἐμβουλευτηρίωι σύγκλητος στρατ[ηγῶν]| παραγγειλάντων καὶ ἀπὸ βουλῆς ἐκκλησία [κυρία]| ἐν τῶι θεάτρωι,* quibus senatus concilii ante contionem *κυρίαν* modo insolito habiti causa repetitur ex strategorum relatione quadam urgente.

---

[1] cf. de his locis I. G. Droysen Herm. IX p. 9 sqq.

[2] cf. Schöm. de com. p. 61. Vide etiam CIA I n. 40,55: *ἄλλο δὲ προχρημα[τίσαι| τούτω]ν οὐδὲν ἐὰμ μή τι οἱ στρατη[γ]οὶ δέωντα[ι].*

[3] Nihil enim moramur ficta decreta in oratione Dem. de cor. § 37—73 quae facta dicuntur *συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν.*

TABULAE.

PRAEMONENDA

1. ad tabulam I.

Cum omnis de temporum ratione quaestio pendeat ex parte inde, ut cognitum habeamus quot dies munere functae sint singulae prytaniae, quia hoc modo solo definiri potest, utrum communis an intercalaris fuerit is de quo agitur annus, tabulas has confeci, quibus inspectis is, cuius interest, statim iudicare posset de anni ratione. Neque tamen eae tabulae ita perfici possunt, ut duces sint omnibus diebus certae. Constat enim variis annis varium fuisse singularum prytaniarum numerum dierum, varios etiam menses fuisse solidos et cavos. Veluti anno communi unaquaeque prytania munere functa est per 35 vel 36, anno intercalari per 38 vel 39 dies; annus communis continebat modo 354, modo 355 dies; Posideon alter modo 29 modo 30 dies similiterque menses alii. Quarum omnium rerum, si tabulis recte uti velis, ratio habenda est. Propterea ita egi ut eam rationem eligerem, quae et ordine et simplicitate ceteras superat: Hecatombaeonem solidum posui, ceteros menses vicissim cavos et solidos; Posideonem II vero solidum, quo summa dierum efficeretur 384. In anni communis laterculo unicuique prytaniae dedi 35 dies, anni intercalaris 38 (X trib. aet.). Restant igitur, cum 10 . 35 = 350 et 10 . 38 = 380 dies efficiantur, 4 dies (vel 5, si de anno communi 355 dierum agitur), qui prytaniis distribuendi sunt. Duodecim trib. aet. qui prytaniarum dies anno communi numerentur non adscripsi, quia plerumque dies prytaniarum respondent iisdem diebus mensium, utique autem differentia talis est, ut facile ab anni intercalaris differentia discerni possit. Anno autem intercalari una quaeque prytania comprehendebat 32 dies (12 . 32 = 384), ut huic distributioni summa sit fides, si quidem menses, quo supra

ordine posui, solidi et cavi erant. Undecim tribus umquam Athenis extitisse haud facile aliquis mihi persuadeat, propterea talem distributionem omisi. Dies festos, quibus comitia haberi nefas putabatur, notavi secundum A. Mommseni Heortologiam.

2. ad tabulas mensium.

In has tabulas omnes contiones quas quo mense habitae sint constat eo consilio recepi, ut quam paratissima sit contionum earumque temporis notitia. Atque quarum dies mensis notus est, earum ordinem secundum dierum numerum institui: ad calcem eas addidi contiones, quarum de mense nec tamen de mensis die constat. Adieci etiam senatus concilia certis diebus habita, quae quidem litteris minoribus expressa sunt. Vacat = numquam exstitit in lapide; deest = exaratum quidem erat, sed nunc evanuit sive periit.

3. ad tabulas dierum.

Compositae sunt hae tabulae quo adpareret, quibus et mensium et prytaniarum diebus contiones habitae essent. Numeri diebus contionum adscripti sunt corporis inscriptionum Atticarum II1; addidi etiam aliorum librorum locos. Numeris minoribus eos dies significavi quibus contiones aut non habitae sunt aut saltem nullae innotuerunt. Qui dies nefasti habendi sunt stellula notavi. cf. p. 13. *β* = *βουλῆς ψήφισμα*; *ς* = *ἐκκλησία σύγκλητος*.

TABULA I.

I
Ἑκατομβαιών

Dies mensis	Dies prytan. X trib. a. com.	Dies prytan. X trib. a. interc.	Dies prytan. XIItrib. a. interc.	
1	1	1	1	
2	2	2	2	
3	3	3	3	
4	4	4	4	
5	5	5	5	
6	6	6	6	
7	7	7	7	
8	8	8	8	
9	9	9	9	
10	10	10	10	
11	11	11	11	
*12	12	12	12	Κρόνια
13	13	13	13	
14	14	14	14	
15	15	15	15	
*16	16	16	16	Συνοίκια
17	17	17	17	
18	18	18	18	
19	19	19	19	
20	20	20	20	
21	21	21	21	
22	22	22	22	
23	23	23	23	
*24	24	24	24	Παναθήναια μεγάλα (24–29)
*25	25	25	25	
*26	26	26	26	
*27	27	27	27	Παναθ. μικρά (27–30)
*28	28	28	28	
*29	29	29	29	
30	30	30	30	

II
Μεταγειτνιών

Dies mensis	Dies prytan. X trib. a. com.	Dies prytan. X trib. a. interc.	Dies prytan. XII trib. a. interc.
1	31	31	31
2	32	32	32
3	33	33	II 1
4	34	34	2
5	35	35	3
6	II 1	36	4
7	2	37	5
8	3	38	6
9	4	II 1	7
10	5	2	8
11	6	3	9
12	7	4	10
13	8	5	11
14	9	6	12
15	10	7	13
16	11	8	14
17	12	9	15
18	13	10	16
19	14	11	17
20	15	12	18
21	16	13	19
22	17	14	20
23	18	15	21
24	19	16	22
25	20	17	23
26	21	18	24
27	22	19	25
28	23	20	26
29	24	21	27

III
Βοηδρομιών

Dies mensis	Dies pryt. X trib. a. com.	Dies pryt. X tr. a. int.	Dies pryt. XIItr. a. int.	
1	25	22	28	
2	26	23	29	
*3	27	24	30	*Νικητήρια*
4	28	25	31	
*5	29	26	32	*Νεμέσια*
6	30	27	III1	
7	31	28	2	
8	32	29	3	
9	33	30	4	
10	34	31	5	
11	35	32	6	
*12	III1	33	7	*Χαριστήρια*
13	2	34	8	
14	3	35	9	
15	4	36	10	
*16	5	37	11	*Ἐλευσίνια* (16–26)
*17	6	38	12	
*18	7	III1	13	
*19	8	2	14	
*20	9	3	15	
*21	10	4	16	
*22	11	5	17	
*23	12	6	18	
*24	13	7	19	
*25	14	8	20	
*26	15	9	21	
27	16	10	22	
28	17	11	23	
29	18	12	24	
30	19	13	25	

IV
Πυανοψιών

Dies mensis	Dies pryt. X trib. a. com.	Dies pryt. X tr. a. int.	Dies pryt. XII tr. a. int.	
1	20	14	26	
2	21	15	27	
3	22	16	28	
4	23	17	29	
5	24	18	30	
*6	25	19	31	*Κυβερνήσια*
*7	26	20	32	*Ὀσχοφόρια*
*8	27	21	IV1	*Θήσεια* (8–9)
*9	28	22	2	
10	29	23	3	
11	30	24	4	
*12	31	25	5	*Θεσμοφόρια* (12–14)
*13	32	26	6	
*14	33	27	7	
15	34	28	8	
16	35	29	9	
17	IV1	30	10	
18	2	31	11	
19	3	32	12	
20	4	33	13	
21	5	34	14	
22	6	35	15	
23	7	36	16	
24	8	37	17	
25	9	38	18	
*26	10	IV1	19	*Ἀπατούρια* (26–28)
*27	11	2	20	
*28	12	3	21	
*29	13	4	22	*Χαλκεῖα*

V

Μαιμακτηριών

Dies mensis	Dies prytan. X trib. a. com.	Dies prytan. X trib. a.interc.	Dies prytan. XII trib. a.interc.	
1	14	5	23	
2	15	6	24	
3	16	7	25	
4	17	8	26	
5	18	9	27	
6	19	10	28	
7	20	11	29	
8	21	12	30	
9	22	13	31	
10	23	14	32	
11	24	15	V 1	
12	25	16	2	
13	26	17	3	
14	27	18	4	
15	28	19	5	
16	29	20	6	
17	30	21	7	
18	31	22	8	
*19	32	23	9	
*20	33	24	10	Ζεὺς Γεωργός
*21	34	25	11	
22	35	26	12	
23	V 1	27	13	
24	2	28	14	
25	3	29	15	
26	4	30	16	
27	5	31	17	
28	6	32	18	
29	7	33	19	
30	8	34	20	

VI

Ποσιδεών

Dies mensis	Dies prytan. X trib. a. com.	Dies prytan. X trib. a.interc.	Dies prytan. XII trib. a.interc.
1	9	35	21
2	10	36	22
3	11	37	23
4	12	38	24
5	13	V 1	25
6	14	2	26
7	15	3	27
8	16	4	28
9	17	5	29
10	18	6	30
11	19	7	31
12	20	8	32
13	21	9	VI 1
14	22	10	2
15	23	11	3
16	24	12	4
17	25	13	5
18	26	14	6
19	27	15	7
20	28	16	8
21	29	17	9
22	30	18	10
23	31	19	11
24	32	20	12
25	33	21	13
26	34	22	14
27	35	23	15
28	VI 1	24	16
29	2	25	17

(VII)
Ποσιδεών II

Dies mensis	Dies prytan X trib. a. com.	Dies prytan. X trib. a.interc.	Dies prytan. XIItrib. a.interc.
1		26	18
2		27	19
3		28	20
4		29	21
5		30	22
6		31	23
7		32	24
8		33	25
9		34	26
10		35	27
11		36	28
12		37	29
13		38	30
14		VI 1	31
15		2	32
16		3	VII 1
17		4	2
18		5	3
19		6	4
20		7	5
21		8	6
22		9	7
23		10	8
24		11	9
25		12	10
26		13	11
27		14	12
28		15	13
29		16	14
30		17	15

VII (VIII)
Γαμηλιών

Dies mensis	Dies prytan. X trib a. com.	Dies prytan. X trib. a.interc.	Dies prytan. XIItrib. a.interc.	
1	3	18	16	
2	4	19	17	
3	5	20	18	
4	6	21	19	
5	7	22	20	
6	8	23	21	
7	9	24	22	
8	10	25	23	
9	11	26	24	
10	12	27	25	
11	13	28	26	
12	14	29	27	
13	15	30	28	
14	16	31	29	
15	17	32	30	
16	18	33	31	
17	19	34	32	
18	20	35	VIII 1	
19	21	36	2	
*20	22	37	3	*Λήναια*
21	23	38	4	
22	24	VII 1	5	
23	25	2	6	
24	26	3	7	
25	27	4	8	
26	28	5	9	
*27	29	6	10	*Γαμήλια*
28	30	7	11	
29	31	8	12	
30	32	9	13	

VIII (IX)

Ἀνθεστηριών

Dies mensis	Dies pryt. X trib. a. com.	Dies pryt. X trib. a. int.	Dies pryt XII tr. a. int.	
1	33	10	14	
2	34	11	15	
3	35	12	16	
4	VII 1	13	17	
5	2	14	18	
6	3	15	19	
7	4	16	20	
8	5	17	21	
9	6	18	22	
10	7	19	23	
*11	8	20	24	Πιθοίγια } Ἀνθεστήρια
*12	9	21	25	Χόες } Ἀνθεστήρια
*13	10	22	26	Χύτροι } Ἀνθεστήρια
14	11	23	27	
15	12	24	28	
16	13	25	29	
17	14	26	30	
18	15	27	31	
*19	16	28	32	Μυστήρια μικρά
*20	17	29	IX 1	Μυστήρια μικρά
*21	18	30	2	Μυστήρια μικρά
22	19	31	3	
*23	20	32	4	Διάσια
24	21	33	5	
25	22	34	6	
26	23	35	7	
27	24	36	8	
28	25	37	9	
29	26	38	10	

IX (X)

Ἐλαφηβολιών

Dies mensis	Dies pryt. X trib. a. com.	Dies pryt. X trib. a. int.	Dies pryt. XII tr. a. int.	
1	27	VIII 1	11	
2	28	2	12	
3	29	3	13	
4	30	4	14	
5	31	5	15	
6	32	6	16	
7	33	7	17	
*8	34	8	18	Διονύσια μεγάλα
*9	35	9	19	Διονύσια μεγάλα
*10	VIII 1	10	20	Διονύσια μεγάλα
*11	2	11	21	Διονύσια μεγάλα
*12	3	12	22	Διονύσια μεγάλα
*13	4	13	23	Διονύσια μεγάλα
*14	5	14	24	
15	6	15	25	
16	7	16	26	
17	8	17	27	
18	9	18	28	
19	10	19	29	
20	11	20	30	
21	12	21	31	
22	13	22	32	
23	14	23	X 1	
24	15	24	2	
25	16	25	3	
26	17	26	4	
27	18	27	5	
28	19	28	6	
29	20	29	7	
30	21	30	8	

X (XI)

Μουνιχιών

Dies mensis	Dies pryt. X trib. a. com.	Dies pryt. X tr. a. int.	Dies pryt. XII tr. a. int.	
1	22	31	9	
2	23	32	10	
3	24	33	11	
4	25	34	12	
5	26	35	13	
*6	27	36	14	*Δελφίνια*
7	28	37	15	
8	29	38	16	
9	30	IX 1	17	
10	31	2	18	
11	32	3	19	
12	33	4	20	
13	34	5	21	
14	35	6	22	
15	IX 1	7	23	
*16	2	8	24	*Μουνίχια*
17	3	9	25	
18	4	10	26	
*19	5	11	27	*Ὀλύμπια*
20	6	12	28	
21	7	13	29	
22	8	14	30	
23	9	15	31	
24	10	16	32	
25	11	17	XI 1	
26	12	18	2	
27	13	19	3	
28	14	20	4	
29	15	21	5	

XI (XII)

Θαργηλιών

Dies mensis	Dies pryt. X trib. a. com.	Dies pryt. X tr. a int.	Dies pryt. XII tr. a. int.	
1	16	22	6	
2	17	23	7	
3	18	24	8	
4	19	25	9	*Θαργήλια*
5	20	26	10	
*6	21	27	11	
*7	22	28	12	
8	23	29	13	
9	24	30	14	
10	25	31	15	
11	26	32	16	
12	27	33	17	
13	28	34	18	
14	29	35	19	
15	30	36	20	
16	31	37	21	
17	32	38	22	
18	33	X 1	23	
*19	34	2	24	*Καλλυντήρια*
*20	35	3	25	*Βενδίδεια*
21	X 1	4	26	
22	2	5	27	
23	3	6	28	
24	4	7	29	
*25	5	8	30	*Πλυντήρια*
26	6	9	31	
27	7	10	32	
28	8	11	XII 1	
29	9	12	2	
30	10	13	3	

XII (XIII)

Σκιροφοριών

Dies mensis	Dies prytan. X trib. a. com.	Dies prytan. X trib. a. int.	Dies prytan. XII trib. a. int.	
1	11	14	4	
2	12	15	5	
3	13	16	6	
4	14	17	7	
5	15	18	8	
6	16	19	9	
7	17	20	10	
8	18	21	11	
9	19	22	12	
10	20	23	13	
11	21	24	14	
*12	22	25	15	*Σκιροφόρια*
*13	23	26	16	*Ἀῤῥηφόρια*
*14	24	27	17	*Βουφόνια*
15	25	28	18	
16	26	29	19	
17	27	30	20	
18	28	31	21	
19	29	32	22	
20	30	33	23	
21	31	34	24	
22	32	35	25	
23	33	36	26	
24	34	37	27	
25	35	38	28	
26			29	
27			30	
28			31	
*29			32	*Ζεὺς Σωτήρ*

TABULA II.

Hae tabulae iam typis descriptae erant, cum adfertur mihi H. Useneri commentatio laboriosa et subtilissima „Chronologische Beiträge", inserta mus. rhen. vol. XXXIV p. 388 sqq. Is in capite commentationis altero contra communem opinionem eos dies mensis qui μετ' εἰκάδας notantur ab exeunte mense retro numerari ita, ut ἐνάτη μετ' εἰκάδας sit dies 22, δευτέρα μετ' εἰκάδας dies 29 mensis, contendit argumentis usus sat gravibus et quibus magnam persuadendi vim inesse ultro fatendum sit. Quamquam plura sunt quae etiamnunc dubitationem moveant. Cum autem neque illam argumentationem hoc loco examinare neque ordinem a me institutum deserere liceret, hoc tamen auctoritati tanti viri dedi, ut numeros dierum μετ' εἰκάδας quales ex Useneri computatione existunt meis numeris adicerem uncis inclusos. Inserui etiam supplementa quaedam Useneri diversa ab eis quae aut Koehler dederat aut ipse recepi. Alia quae Usenerus de eis quae in prioribus ipse quoque tractavi exposuit, in Addendis breviter notavi.

Num. dierum.	Mensi	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat
	HECATOMB				
XI	vaca	*συμμαχία*	*Ἐλπίνου*	106,1 = 356/5	66 b 3
"	[*Ἑκατομβα*	decr. honor.	*Κηφισοδώρου*	114,2 = 323/2	181
"	[*Ἑκατομβα*	deest	*Θεοφ]ράστου*	116,4 = 313/2	120
"	*Ἑκατομβα*	le nomothetis	— — — --	[106,4=353/2]	Dem. 24 § 20
"	[*Ἑκατομβα*	decr. honor.	*Διοκλέους*	123,2 = 287/7	*Ἀθήν.* VI 271 n. 3
?	vacat	foedus	*Ναυσιγένους*	103,1 = 368/7	52 b
?	"	le templo aed.	*Νικοκράτους*	111,4 = 333/2	168
?	"	ex de democr.	Glaucippus	92,3 = 410/9	Andoc. I 96
	METAGIT				
II	*Μεταγειτν*	decr. honor.	*Προξενίδου*	saec. III med.	391
IX	"	foedus	*Πειθιδήμου*	ca. 127,2=271	332
XI	[*Μεταγειτι*	decr. honor.	———]*έους*	saec. II	477
XII	[*Μετα*]*γειτ*	d. Lamiensibus	*Θερσιλόχου*	122,4 = 289/8 (?)	308
XXI	*Μεταγειτι*	decr. honor.	*Ε[ὐκτήμον]ος*	120,2 = 299/8	297
"	[*Μεταγειτι*		. . . .	post a. 307/6	*Ἀθήν.* VI 386 n. 4
XXIV	*Μεταγειτι*	de navibus	*Μόλωνος*	104,3 = 362/1	Dem. L §§ 4 et 6
XXVI (25)	*Μεταγειτν*	deest	*Νι]κοκράτου[ς*	111,4 = 333/2	169
?	vacat	de templo aed.	*Νικοκράτους*	111,4 = 333/2	168,25
?	"	*συμμαχία*	*Ἱπποδάμα[ντος*	101,2 = 375/4	49
?	"	deest	*Ἱπποδάμαντος*	" "	*Ἀθήν.* VI 269 n. 1
	BOEDROM				
IV	*Βοηδρομ[ι*	de ephebis	*Κ]αλλικ[ρα]τίδου*	ca. 36 a. C.	482
VI	*Βοηδρομι[*	"	. . . .]*ου*	52—42 a. C.	481
IX	[*Βοηδρομι*	decr. honor.	[*Νική*]*του*]	112,1 = 332/1	183

Tab. II.

Num. dierum.	Mensis.	Dies mensis.	Prytania.	Quota.	Dies prytaniae.	Concilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat
	HECATOMBAEON.									
XI	vacat	vacat	Ἱπποθω|ντίδ]ος	πρώτης	ἑνδεκ[άτηι	vacat	συμμαχία	Ἐλπίνου	106,1 = 356/5	66 b 3
„	[Ἑκατομβαιῶν|ο]ς	ἑνδεκατει	Ἱππο]|θωντίδος	πρώτης	(ἑνδεκάτει)	„	decr. honor.	Κηφισοδώρου	114,2 = 323/2	181
„	[Ἑκατομβαιῶνος]	[ἑνδεκάτηι]	. . . .	πρώ]της	(ἑνδεκάτηι)	[ἐκκλησία]	deest	Θεοφ]ράστου	116,4 = 313/2	120
„	Ἑκατομβαιῶνος	ἑνδεκάτηι	— — — —	— — —	— — — — —	— — — —	de nomothetis	— — — —	[106,4=353/2]	Dem. 24 § 20
„	[Ἑκατομβαιῶνο]ς	ἑνδεκάτει	Ἱπποθωντ]ίδος (?)	πρώτης	ἑ[νδεκάτει	ἐκκλησία	decr. honor.	Διοκλέους	123,2 = 287/7	Ἀθήν. VI 271 n. 3
?	vacat	vacat	Κεκρ[οπίδο]ς	πρώτης	vacat	vacat	foedus	Ναυσιγένους	103,1 = 368/7	52 b
?	„	„	Αἰγεῖδος	πρώτης	„	„	de templo aed.	Νικοκράτους	111,4 = 333/2	168
?	„	„	Αἰαντίς	(prima)	„	„	lex de democr.	Glaucippus	92,3 = 410/9	Andoc. I 96
	METAGITNION.									
II	Μεταγειτνιῶνος	δευτέραι ἱσ[ταμένου	deest	δευτέρας]	[-δευτέραι-]	βουλὴ ἐμ βουλευτηρ.	decr. honor.	Προξενίδου	saec. III med.	391
IX	„	ἐνάτει ἱσταμένου	Ἐρεχθεῖδος	δευτέρας	ἐνάτει	ἐκκλησία κυρία	foedus	Πειθιδήμου	ca. 127,2 = 271	332
XI	[Μεταγειτνιῶνος]	[ἑνδεκάτηι]	deest	[δευτέρας]	ἑ]νδεκάτηι	[ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι]	decr. honor.	— — —]έους	saec. II	477
XII	[Μετα]|γειτνιῶνος	δωδεκάτηι	. . . ντί|δ]ος	δευτέρα(ς)	δωδε[κάτηι	ἐκκλησία κυρία	d. Lamiensibus	Θερσιλόχου	122,4 = 289/8 (?)	308
XXI	Μεταγειτνιῶνος	δεκάτει ὑσ|τέραι	Ἀντιγο[νίδος	δ]ευτέρας	μιᾶι καὶ εἰκοστεῖ	ἐκκλησία	decr. honor.	Ε[ὐκτήμον]ος	120,2 = 299/8	297
„	[Μεταγειτνιῶνο]ς	δεκάτει ὑστέραι|	Ἐρεχθεῖδος	δευ[τ|έρας	μιᾶι καὶ εἰκοστεῖ	ἐκκλησία		. . . .	post a. 307/6	Ἀθήν. VI 386 n. 4
XXIV	Μεταγειτνιῶνος	ἑβδόμη φθίνοντος	— — — — —	— — —	— — — — —	ἐκκλησίας γενομένης	de navibus	Μόλωνος	104,3 = 362/1	Dem. L §§ 4 et 6
XXVI (25)	Μεταγε|ιτνιῶ]νος	ἕκτ[ηι μετ' εἰκάδας (ἕκτ[ηι φθίνοντος Us.)	Παν]διονίδ[ος	[δευτέρας]	ὀγ|δόηι κα]ὶ δ[εκάτηι (πέμπτηι κ. δ. Us.)	vacat	deest	Νι]κοκράτου[ς	111,4 = 333/2	169
?	vacat	vacat	Πανδιονίδος	δευτέρας	vacat	vacat	de templo aed.	Νικοκράτους	111,4 = 333/2	168,25
?	„	„	[Ἀντιοχίδος]	δ|ευ]τέρας	„	„	συμμαχία	Ἱπποδάμα[ντος	101,2 = 375/4	49
?	„	„	Ἀ|ν]τιοχίδος	δευτέ[ρας	„	„	deest	Ἱπποδάμαντος	„ „	Ἀθήν. VI 269 n. 1
	BOËDROMION.									
IV	Βοηδρομ[ιῶνος]	τετράδι ἱστ[αμένου]|	Αἰαντίδος	τρίτης	[τ]ετάρτηι	(βουλὴ ἡ μεταχθεῖσα etc.)	de ephebis	Κ]αλλικ[ρα]τίδου	ca. 36 a. C.	482
VI	Βοηδρομι[ῶ]νος	ἕκτηι ἱστ[αμένου	vacat	vacat	vacat	ἐ]ν τῶι Θησε[ίωι βουλή]	„	. . . .]ου	52—42 a. C.	481
IX	[Βοηδρομιῶν|ος]	ἐν]άτει ἱσταμέν[ου	. . . ντίδος]	[δευτέρα|ς]	[δευτέραι καὶ τριακ|οστ]ῆι	[ἐκκλησία κυρία]	decr. honor.	[Νική|του]	112,1 = 332/1	183

Tab. II.

Num. dierum.	Mensis.	Dies mensis.	Prytania.	Quota.	Dies prytaniae.	Concilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	BOËDROMION.									
IX	Βοηδρομιῶνος	ὀγδόηι ἱσταμένου ἐμβολίμωι κατ' ἄρχοντα, κατὰ θεὸν δὲ ἐνάτηι ἱσταμένου	Αἰγεῖδος	τρίτης	ἐνάτηι	ἐκκλ. κυρία ἐν τῶι θεά.	de ephebis	Νικοδήμου	saec. II	471; 472
„	„	ἐνάτηι ἱσταμένου	Λεωντίδος	„	„	ἐκκλ. κυρία ἐν τῶι θεά.	„	Μηδείου	saec. I init.	467; 467,66
„	[Βοηδρομιῶνος]	[ἐνάτηι ἱσταμένου]	Πανδ]ιονίδος	„	[ἐνάτηι]	ἐκκλ. κυρία ἐν τῶι θεά.	„	deest	„	468
X	Βοη]δρομιῶνος	[δεκά]τηι ἱσταμέν[ου]	Πανδιονίδο[ς]	„	δεκάτηι	ἐκκλ. κ[υ|ρία ἐν τῶι θεάτρωι]	„	[Ληναίου]	saec. II	469
XI	Βοηδρομιῶ|νος	ἑνδεκάτει	Ἐρεχθη|ίδος	δευτέρας	μιᾶι καὶ τριακοστῆι	vacat	— — — —	Νεαίχμου	115,1=320/19	Ἀθήν. VI 158
XIV	Βοηδρομιῶνος	τετράδι ἐ[πὶ] δέκα	Αἰαντίδος	τρίτης	τετάρτηι καὶ δεκάτηι	ἐκκλ. κυρία [ἐν τῶι θεάτ-	de ephebis	Ἀγαθοκλέους	ca. 130 a. C. (?)	470
XVIII	Βοιηδρομιῶνος	ὀγδόει ἐπὶ δέ[κα	[Ἀκαμαντίδο]ς	τ[ρίτης]	ἐ|ν]άτει καὶ δεκάτει	ἐκκλησία κυρ[ί]|α	decr. honor.	Εὐθί[ο]υ	124,1 = 284/3	314
„	Βοηδρομι]ῶνος	ὀγδόει ἐπὶ δέ[κα]	Ἀντιο[χίδ]ο[ς	τ[ρ]ίτης|	τετά|[ρτει καὶ δεκάτει	ἐκ[κ]λησία	de ephebis	. . . .	post. ol. 124	330
XXIV ?) (27)	Βοηδρομιῶνος	τετράδ[ι μετ' εἰκάδας (?)	deest	deest	deest	βουλὴ ἐν [τ]ῶ[ι Ἐλευσινίωι	deest	Ἀγνίου	post 260 a. C.	372
XXVI (25)	Βοηδρομιῶ[νος	ἕκτ]ει μετ' εἰκάδας	Ἀκαμαντίδος	τρίτ|[ης]	ἕκτει καὶ εἰκ|[οσ]τεῖ	[ἐκκλη]σία	de ephebis	Νικίου ([Ὀτρυνέ]ως)	ca. 124,3 = 282/1	316
„	Βοιηδρο[μι]ῶ[νος	[ἕκτει μετ' εἰκάδας]	Λεωντ]ίδο[ς	τρίτης	ἐνάτει καὶ εἰ]κοσ[τεῖ	— — — —	decr. honor.	Ἀρχ[ελά]ο[υ	ca. 260 a. C.	431
XXVIII (23)	Βοηδ[ρομιῶνος	ὀγδόη μετ' εἰκάδα	Ἀντιοχίδος	τρίτης	πεντεκαιδεκάτη	βουλὴ ἱερὰ ἐν Ἐλευσ.	decr. honor.	Τ. Κωπωνίου	Hadriani aet.	CIA III n. 2
XXIX (?) (22)	Μεταγειτνιῶ|νος	ἐνάτ[ηι μετ' εἰκάδας δ]ευτέραι ἐμβολί|μωι	Ἱπποθωντ[ί]|δος	τρί[της	εἰκοσ[τῆι	ἐκκ. [ἐν]τῶι θεάτρ[ωι σύγκλητος]	decr. honor.	Ἐρ[γοχάρους	ca. 240 a. C.	381
XXIX (22)	Βο[η]δρομιῶνος	[ἐνάτει μετ' εἰκάδας]	Αἰαντίδος	τ[ετ]άρτης	τρίτ]ει	βουλὴ ἐ[μ βουλευτ.	decr. honor.	Ἀρχελά[ο]υ	ca. 200 a. C.	431,27
XXX	[Βοηδρομιῶνος]	ἕν]ει καὶ νέαι	Δημητριά[δος	[τρίτης]	τριακοσ[τεῖ	[ἐκκλησία]	deest	deest	ca. 300 a. C.	252 b
„	Βοη δ]ρομιῶνος	ἕνει καὶ [νέαι	deest	„	[ἐνάτει καὶ εἰκοστεῖ]	ἐκκλησία κυρία	de ephebis	Θυμοχάρου	ca. 260 a. C.	371
9—10	vacat	vacat	Ἀκα]μαντίδος	δευτέρα[ς	|[τρι]ακοστῆι	vacat	decr. honor.	Χαρ]ικλείδου	104,2 = 363/2	54
1--10	Βοηδρομιῶ[νος	deest	deest	[τρίτης]	deest	ἐ[κκλησία ἐν τῶι θεάτρωι]	deest	— — — — —]ς	saec. III exeunte	399
	PYANOPSION.									
VI	Πυανοψιῶνος	ἕκτηι ἱσταμένου	deest	[τετάρτης]	πέ[μπτηι	βουλὴ ἐμ βουλευτη]|ρίωι	deest	Ἰάσονος etc.	ca. 125 a. C.	461
XI	Πυαν[οψιῶνος]	ἑνδεκάτηι	Ἀντιοχίδος	τε[τάρ]της	δεκάτηι	ἐκκ. κυρία ἐν τῶι θε[άτ]ρωι	de ephebis	Νικοδήμου	„	471,50

Tab. II.

Num. dierum.	ɔncilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
IX	ιυρία ἐν τῶι θεά.	de ephebis	Νικοδήμου	saec. II	471; 472
„	κυρία ἐν τῶι θεά.	„	Μηδείου	saec. I init.	467; 467,66
„	κυρία ἐν τῶι θεά.	„	deest	„	468
X	[υ]ρία ἐν τῶι εάτρωι]	„	[Δηναίου]	saec. II	469
XI	vacat	— — — —	Νεαίχμου	115,1=320/19	Ἀθήν. VI 158
XIV	υρία [ἐν τῶι θεάτ-	de ephebis	Ἀγαθοκλέους	ca. 130 a. C. (?)	470
XVIII	σία κυρ[ί]α	decr. honor.	Εὐθί[ο]υ	124,1 = 284/3	314
„	[κ]λησία	de ephebis	. . . .	post. ol. 124	330
XXIV ?) (27)	ν [τ]ῶ[ι Ἐλευ-σινίωι	deest	Ἀγνίου	post 260 a. C.	372
XXVI (25)	ικλη]σία	de ephebis	Νικίου ([Ὀτρυ-νέ]ως)	ca. 124,3 = 282/1	316
„	— — —	decr. honor.	Ἀρχ[ελά]ο[υ	ca. 260 a. C.	431
XXVIII (23)	ἱερὰ ἐν Ἐλευσ.	decr. honor.	Τ. Κωπωνίου	Hadriani aet.	CIA III n. 2
XXIX (?) (22)	ἐν]τῶι θεά-σύγκλητος]	decr. honor.	Ἐρ[γοχάρους	ca. 240 a. C.	381
XXIX (22)	ἐ[μ βουλευτ.	decr. honor.	Ἀρχελά[ο]υ	ca. 200 a. C.	431,27
XXX	ικλησία]	deest	deest	ca. 300 a. C.	252 b
„	ησία κυρία	de ephebis	Θυμοχάρου	ca. 260 a. C.	371
9—10	vacat	decr. honor.	Χαρ]ικλείδου	104,2 = 363/2	54
1--10	ησία ἐν τῶι εάτρωι]	deest	— — — —]ς	saec. III exeunte	399
VI	βουλευτη]ρίωι	deest	Ἰάσονος etc.	ca. 125 a. C.	461
XI	ρία ἐν τῶι [άτ]ρωι	de ephebis	Νικοδήμου	„	471,50

Num. dierum	M	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	PYA				
XVI	[Πυα]	deest	[Πολυεύκτου]	125,4 = 277/6 (?)	322
„	Πυα]	„	Θεοφήμου	ca. 260 a. C.	373
„	ίτ.	de ephebis	Ἀγαθοκλέους	ca. 130 a. C.	470,31
XVIII	Πυανα	decr. honor.	[Κηφισοδώρου]	114,2 = 323/2	182
„	Πυαν	deest	[Φερεκλέους]	119,1 = 304/3	255
XXVI (25)	Πυαία	„	[Ἀντιμάχου]	ca. 121 = 296	304
XXX	Πυαν	„	Κηφισο[φῶντος	112,4 = 329/8	178
1—10	Π]υ[α	„	deest	post 307/6 a. C.	345
20—26	ante	— — — —	Callias	93,3 = 406/5	Xen. Hell. I 7,4
	MAEM				
XI	Μαιμα	deest	deest	post 307/6 a. C.	430 = 495
„	[Μαιμα]	„	„	350—320	492
„	Μαιμα	decr. honor.	„	ante 307/6 a. C.	230 frg. a
XXI	Μαιμα	„	Ἀῤῥηνίδου	130,1 = 260/59	Diog. Laërt. VII 1,10
XXVI (25)	Μαιμα]	deest	deest	ante 307/6	135 c
XXVI	[Μαιμ	„	„	ante ol. 114	180
XXVII	[Μαιμαι-	„	„	saec. III — II	Ἀθήν. VI 489
?	Μα[ιμα]ά.	„	„	saec. III med.	280 b
?	Μαιμαά.	Ἥρωι ἰατρῶι	Θρασυφῶντος	saec. III ex.	403
?	d	deest	Ἁγνοθέου	saec. II med.	458
?	Μαιμ	— — — —	— — — —	107,1 = 352/1	Dem. Olynth. III 4
	POS				
IX	Ποσιά-	de ephebis	Σαραπ[ίω]νος	saec. II	465,28
XI	ι	decr. honor.	[Νικίου] Ὀτρυνέ[ως	saec. III init.	317

Tab. II.

Num. dierum	Mensis.	Dies mensis.	Prytania.	Quota.	Dies prytaniae.	Concilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	PYANOPSION.									
XVI	[Πυανοψιῶνος	ἕκτει ἐπὶ δέκ]α	Ἀντι]γονίδος	τετάρτη[ς	ἕκτει καὶ δεκάτηι	[ἐκκλησία κυρία]	deest	[Πολυεύκτου]	125.4 = 277/6 (?)	322
„	Πυανοψιῶνος	ἑκ[τει ἐπὶ δέκα	deest	[τετάρτη]ς]	πέμπτει καὶ δεκ]άτει	[ἐκκλησία κυρία]	„	Θεοφήμου	ca. 260 a. C.	373
„	„	ἕκτηι ἐπὶ δέκα	Κεκροπίδος	τετά(ρ)τη[ς	πέμπτηι καὶ δεκάτηι	ἐκκ.κυρ.ἐν τῶι θεάτ.	de ephebis	Ἀγαθοκλέους	ca. 130 a. C.	470,31
XVIII	Πυανοψιῶν[ο]ς	ὀγδόει ἐπὶ δέκα]	. . . .	τ]ρίτης	ἕκτει καὶ τρια[κοστεῖ	ἐκκλησί[α κυρία	decr. honor.	[Κηφισοδώρου]	114,2 = 323/2	182
„	Πυανοψι]ῶνος	ὀγδόηι ἐπ[ὶ] δέκα	Αἰγεῖδος	τετ[ά]ρτης	[ὀγδόηι καὶ δεκάτηι]	ἐκκλη[σία κυρία	deest	[Φερεκλέους]	119,1 = 304/3	255
XXVI (25)	Πυανοψιῶνος	[ἕκτ]ει μετ' ε[ἰ]κάδας	Αἰ[αν]τίδος	τετά]ρτης	πέμπ]τει καὶ εἰκοστεῖ	ἐκκ]λ[η]σία κυρία	„	[Ἀντιμάχου]	ca. 121 = 296	304
XXX	Πυανοψ[ιῶνος	ἕνηι καὶ [νέα]ι	Αἰ[γ]ε[ῖδος	τετάρτης]	ἑνδεκά[τηι	vacat	„	Κηφισο[φῶντος	112,4 = 329/8	178
1—10	Π]υ[ανο]ψιῶνος	— — — ἱστ]α[μέ]νο[υ	deest	τετά]ρτ[ης	deest	deest	„	deest	post 307/6 a. C.	345
20—26	ante Apaturia	— — — — —	— — — —	— — —	— — — — —	— — — —	— — — —	Callias	93,3 = 406/5	Xen. Hell. I 7,4
	MAEMACTERION.									
XI	Μαιμακτη]ριῶνος	ἑν[δεκάτηι]	Οἰνεῖδ[ος	πέμπτης]	[ἑνδεκάτηι]	ἐκκλησ[ία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι	deest	deest	post 307/6 a. C.	430 — 495
„	[Μαιμακτηριῶνος]	ἑνδεκάτ[ηι	deest	[πέμπτης]	[ἑνδεκάτηι]	[ἐκκλησία κυρία]	„	„	350—320	492
„	Μαιμακτηριῶν[ος	ἑνδεκάτει]	„	[τετάρτης]	μιᾶ]ι καὶ εἰκοστεῖ	ἐκκλησ]ία κυρία	decr. honor.	„	ante 307/6 a. C.	230 frg. a
XXI	Μαιμακτηριῶνος	δεκάτηι ὑστέραι	Ἀκαμαντίδος	πέμπτης	[μιᾶι καὶ εἰκοστῆι	ἐκκλησία κυρία	„	Ἀρρηνίδου	130,1 = 260/59	Diog. Laërt. VII 1,10
XXVI (25)	Μαιμα]κτηριῶνος	ἕκ[τηι μετ' εἰκάδας	Αἰγηίδος	π[έμπτης	deest	deest	deest	deest	ante 307/6	135 c
XXVI	[Μαιμακτηριῶνος	τετ]ράδι φθί[νοντος	Ἀ[καμαντίδος	τετάρτης]	μιᾶι καὶ τριακοστ]εῖ	vacat	„	„	ante ol. 114	180
XXVII	[Μαιμακτηριῶνος	— — με]τ' εἰκάδας (τρίτηι με]τ εἰκ. Us.)	Ἀντιοχίδος	π[έμπτης	ἑβδόμει καὶ εἰκοστ[εῖ	ἐκκλησία ἐμ Πει-ρ]αιεῖ	„	„	saec. III — II	Ἀθήν. VI 489
?	Μα[ιμακτηριῶνος	— — —] ἐπὶ δ[έκα	deest	deest	deest	ἐκκλησί[α ἐν θεά.	„	„	saec. III med.	280 b
?	Μαιμακτηριῶνος	deest	[Πανδι]ονίδος	ἕκτης	ἕκτει καὶ δεκάτει	ἐκκλ. κυρ. ἐν θεά.	Ἥρωι ἰατρῶι	Θρασυφῶντος	saec. III ex.	403
?	deest	„	Ἀτταλίδος	πέμπτης	deest	deest	deest	Ἁγνοθέου	saec. II med.	458
?	Μαιμακτηριών	— — — — —	— — — —	— — —	— — — — —	(ἐψηφίσασθε)	— — — —	— — — —	107,1 = 352/1	Dem. Olynth. III 4
	POSIDEON.									
IX	Ποσιδεῶνος	ἐνάτηι ἱσταμένου	Ἀτταλίδος	πέμπτης	[ὀγ]δό[ηι κ]αὶ εἰκοστῆι	ἐκκλ. ἐν τῶι θεά-τρω[ι	de ephebis	Σαραπ[ίω]νος	saec. II	465,28
XI	„	ἑν[δεκά]τει	deest	ἕκτ]ης	δω[δεκά]τει	ἐκκλησία κυρία	decr. honor.	[Νικίου] Ὀτρυ-νέ[ως	saec. III init.	317

Tab. II.

Num. dierum.	Mensis.	Dies mensis.	Prytania.	Quota.	Dies prytaniae.	Concilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	POSIDEON.									
XII	[Ποσι|δεῶνος]	δευτ[έραι ἐπὶ δέκα]	..... |	πέ]μπ[της	[ἑβδόμηι καὶ δε|κάτηι]	[ἐκκλησία κυρία]	deest	Κηφι]σοδω[ρου	114,2 = 323/2	183,19
XXII (29)	Ποσιδεῶνος	δευτέραι μετ' εἰκάδας	'Ακαμ[αντίδος]	deest	ἐ[νάτηι (ἐ[νάτηι (καὶ εἰκοστῆι) Us.)	ἐκ]κλ. κυρία ἐν τῶι θεάτρωι	decr. honor.	Τυχάνδρου	post 159 a. C.	436
XXIII?	Ποσειδεῶνος	τῆς λ' (?)	Πανδ.ονίδος	[ἕκτης]	ΚΓ' ?	βουλὴ	εὐαγγέλια	Φλ. Διογένους	209/10 p. C.	CIA III n. 10
XXVI (25)	Π]οσι[δεῶ]νο[ς	ἑ]κ[τ]ει μετ' εἰκάδα[ς	deest	[ἕκτης]	[— — καὶ εἰκοστεῖ] (μιᾶι καὶ εἰ. Us.)	ἐ[κκλη]σία ἐμ Πει-ραιεῖ	decr. honor.	[Συμμά]χου	saec. II init.	417
5 vel 10	Π[ο]σ[ιδε]ῶνος	.... ἱσταμένο]υ	[... ντίδος]	[πέμ]πτης	vacat	ἐκκλη[σ]ία κυ]ρία	„	['Αναξικράτους]	118,2 = 307/6	238
7—11	vacat	vacat	[Πανδιο]νίδος	πέμπτης	τρίτηι	vacat	„	Καλλι]στράτου	106,2 = 355/4	70
11 vel 12	[Ποσιδεῶνος	.. δεκάτηι]	... ντίδος]	[ἕκτης]	.. δεκ|άτηι]	[ἐκκλησία κυρία	„	.....]ήδο[υ	ante ol. 128	325
11, 12 (16)	Ποσιδεῶν[ος]|	deest	Πανδιονίδος	ἕκτης	deest	ἐκκλ. κυρία ἐν τῶι θ[εάτ|ρωι	„	deest	saec. II med.	454
20—30	Ποσιδεῶν[ος]	„	... ν]|τίδος	ἕκτης	— —]ι κα[ὶ εἰκοστῆι	deest	deest	Φερεκλέ[ους	119,1 = 304/3	256
?	deest	„	Πανδ]ιον[ίδος	[ἕκτης]	deest	„	„	....	post 307/6	279
?	vacat	vacat	deest	ἕκτης	vacat	ἐκκλη]σία ἐν τῶι [θεάτ]ρωι	„	deest	saec. II	463
?	„	„	— —]ντίδος	πέμπτη[ς	„	vacat	„	Κηφισοδώρ[ου	103,3 = 366/5	53
	POSIDEON II.									
XIV	Ποσιδεῶ|νος ὑσ-τέρου	τ[ετράδ]ι ἐπὶ δέκα	'Αν[τιοχ]ίδος	πένπτ[η|ς	ἑκ|[τ]ηι καὶ τρια-κ[οστῆι]	ἐκκλησία κ[υρία]	deest	Νεαί]χμου	115,1=320/19	191 cf. Bull. de corr. hell. I 360; 389
XXVI (25)	Ποσιδε[ῶνος δευ-τέρου	ἕκτει μετ' εἰκάδας]	'Ιπποθωντίδος	ἑβδόμης	δ]εκάτει	ἐκ[κ]λ|[ησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι	decr. honor.	deest	saec. II init.	390
?	Ποσιδεῶνος δευτέ[ρου	deest	vacat	vacat	deest	βουλὴ ἐν βουλευτη[ρίωι	„	„	„	390,27
	GAMELION.									
VIII	Γαμηλιῶνος	ὀγδόηι ἱσταμένου	Αἰαντίδος	ἑβδόμης	ὀγδόηι	βουλὴ ἐμ βουλευτηρίωι	— — — — —	Διονυσίου etc.	saec. II ex.	475
XI	„	ἑνδεκάτηι	Κεκροπίδος	ἕκτης	ἕκτηι καὶ εἰκοστῆι	ἐκκλησία	decr. honor.	Νικοδώρου	116,3 = 314/3	234
„	[Γαμηλιῶνος]	ἑνδεκάτ[ει	'Ιπποθωντίδος	ἑβ[δόμης	ἑνδεκάτει	ἐ[κκλ. κυρία ἐν τῶι θεάτρωι]	„	deest	saec. III ex.	385
„	„	[ἑνδεκάτηι]	'Ιπποθωντί[δος	[ἑβδόμης]	[ἑνδεκάτηι]	ἐκκ[λ.] κυ[ρία ἐν τῶι θεάτρωι	„	„	saec. II	421

Tab. II.

Num. dierum.	ilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
XII	*ι κυρία]*	deest	*Κηφι]σοδω[ρου*	114,2 = 323/2	183,19
XXII (29)	*ιία ἐν τῶι ΄ρωι*	decr. honor.	*Τυχάνδρου*	post 159 a. C.	436
XXIII?	*ιλή*	*εὐαγγέλια*	*Φλ. Διογένους;*	209/10 p. C.	CIA III n. 10
XXVI (25)	*ι ἐμ Πει-ιεῖ*	decr. honor.	*[Συμμά]χου*	saec. II init.	417
5 vel 10	*α κυ]ρία*	„	*[Ἀναξικράτους]*	118,2 = 307/6	238
7—11	·at	„	*Καλλι]στράτου*	106,2 = 355/4	70
11 vel 12	*α κυρία*	„	*. . . . . .]ήδο[υ*	ante ol. 128	325
11, 12 (16)	*α ἐν τῶι ΄ρωι*	„	deest	saec. II med.	454
20—30	·st	deest	*Φερεκλέ[ους*	119,1 = 304/3	256
?		„	. . . .	post 307/6	279
?	*ἐν τῶι ·]ρωι*	„	deest	saec. II	463
?	·at	„	*Κηφισοδώρ[ου*	103,3 = 366/5	53
XIV	*κ[υρία]*	deest	*Νεαί]χμου*	115,1=320/19	191 cf.Bull.de corr. hell. I 360; 389
XXVI (25)	*ία κυρία θεάτρωι*	decr. honor.	deest	saec. II init.	390
?	*υλευτη[ρίωι*	„	„	„	390,27
VIII	*υλευτηρίωι*	— — — — —	*Διονυσίου* etc.	saec. II ex.	475
XI	*ρία*	decr. honor.	*Νικοδώρου*	116,3 = 314/3	234
„	*ία ἐν τῶι ρωι]*	„	deest	saec. III ex.	385
„	*υ[ρία ἐν εάτρωι*	„	„	saec. II	421

T

Num. dierum.	M	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	GAM				
XI	Γαμῶι	de ephebis	Ἀριστάρχου	„	470,63
XVI	[Γαμ	deest	Θεοφράσ]του	116,4 = 313/2	236
XVIII vel XIX	[Γαμ	deest	Ἱερο]μνή[μονος	117,3 = 310/9	237
XXI	[Γαμ	decr. honor.	deest	saec. II	437
XXII (29)	Γαμ	„	Φερεκλέους	119,1 = 304/3	256 b
XXIV (27)	Γα]μιῶ	deest	Καλλιστράτου	saec. III ex.	406
XXVIII (23)	Γαμη	„	Ἀναξ[ικράτους]	125,2 = 279/8	320 b
XXX	[Γαμ?)	„	Κο[ροίβου	118,3 = 306/5	246
„	Γα[μ	decr. honor.	Δ]ιοτίμου	123,3 = 286/5	311
„	Γ[αμ	„	deest	ante 115,2	Ἀθήν. VI 134/5
?	v	decr. honor.	Εὐβουλίδου	96,3 = 394/3	8
?		„	Χαρικλείδου	104,2 = 363/2	55
?	d	deest	Φρυνί[χου	110,4 = 337/6	123
?		„	Εὔθιος	124,1 = 284/3	314 b
	ANTHE				
VIII	Ἀνθεσ	decr. honor.	Λεωστράτου	119,2 = 303/2	259
XVII	Ἀν[θε	deest	[Λεωστράτου]	„ „	260
XIX	Ἀ]νθεεῖ	decr. honor.	deest	saec. II	407
XXVIII (23)	[Ἀνθε	„	Νικοκλέου[ς	119,3 = 302/1	269
XXX	Ἀνθεσ	„	Μενεκλέους	saec. III init.	315
„		„	Ἡλιοδώρου	„	Ἀθήν. VI 271 n. 4
20—24	v	„	Νικομάχου	109,4 = 341/0	116
?		de sociis	Ναυσινίκου	100,3 = 378/7	17

Tab. II. *

Num. dierum.	Mensis.	Dies mensis.	Prytania.	Quota.	Dies prytaniae.	Concilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	GAMELION.									
XI	Γαμηλιῶνος	ἑνδεκάτηι	Αἰαντίδος	ἑβδόμης	ἑνδεκάτηι	ἐκκλ. κυρία ἐ[ν] τῶι θεάτρωι	de ephebis	Ἀριστάρχου	„	470,63
XVI	[Γαμηλιῶνος]	ἕκτ]ει ἐπὶ δέκα	[Ἀκαμαντί]δος	ἕκτης	[πέμπτει καὶ δεκάτει]?	ἐκκλη[σία κυρία	deest	Θεοφράσ]του	116,4 = 313/2	236
XVIII vel XIX	[Γαμηλιῶνος]	. . . . . | . ἐπὶ] δέκα	. . . ντ[ί]δος	ἕκτης	ἐν[άτηι καὶ δεκάτηι]	ἐκκλησί[α	deest	Ἱερο]μνή[μονος	117,3 = 310/9	237
XXI	[Γαμηλιῶνος]	δεκ]άτει ὑστέραι, κατὰ [θεὸν δὲ τετράδι με]τ' εἰκάδας	deest	ἑβδόμης	τετάρτει [καὶ εἰκοστεῖ	ἐκκλ. [ἐν τῶι θεάτρωι	decr. honor.	deest	saec. II	437
XXII (29)	Γαμηλιῶνος	δευτέραι μετ' εἰκάδας	Οἰνεῖδος	ἑβδόμης	ἐνάτει καὶ εἰκοστεῖ	ἐκκλησία	„	Φερεκλέους	119,1 = 304/3	256 b
XXIV (27)	Γα]μηλιῶ[ν]ος	τετράδι [μ]ε[τ' εἰκάδας	deest	[ἑβδόμης]	deest	ἐκκλ. ἐμ Πειρ[αιεῖ	deest	Καλλιστράτου	saec. III ex.	406
XXVIII (23)	Γαμηλιῶν[ος	δευτ[έ]ραι ἐ[μ]βολίμωι ὀγδόε[ι] μετ' εἰκάδας ἡμερολεγδόν	Ἀντιγονίδ[ος	ἑβ]δ[όμη]ς	μ[ιᾶι] καὶ εἰκοστεῖ	[ἐκκλησία] κυρία	„	Ἀναξ[ικράτους]	125,2 = 279/8	320 b
XXX	[Γαμηλιῶνος	ἕνηι καὶ νέα[ι]	Δημη[τρ]ιάδο[ς	ἑβδόμης]	ἑβδόμ[ηι καὶ εἰκοστῆι]	ἐκκλ[ησία — — (?)	„	Κο[ροίβου	118,3 = 306/5	246
„	Γα[μηλιῶνος	ἕνει | καὶ] νέαι	Ἀντι[γονίδος (?)	ἑ[βδό]μης	ἐνάτηι καὶ εἰ[κοσ]τῆι	[ἐκκ]λησία	decr. honor.	Δ]ιοτίμου	123,3 = 286/5	311
„	Γ[αμηλιῶνος]	ἕνηι καὶ νείαι	Ἀντιοχίδος	ὀγ[δόης	ἕκτ]ηι	ἐκκλησ[ία]	„	deest	ante 115,2	Ἀθήν. VI 134/5
?	vacat	vacat	[Πανδιο]νίδος	„	vacat	vacat	decr. honor.	Εὐβουλίδου	96,3 = 394/3	8
?	„	„	Οἰνηίδος	„	„	„	„	Χαρικλείδου	104,2 = 363/2	55
?	deest	deest	Ἀ[κ]αμαντί[δος	[ἕκτης]	deest	„	deest	Φρυνί[χου	110,4 = 337/6	123
?	„	„	Δημητρι[άδος	ἑβδ]όμης	„	deest	„	Εὔθιος	124,1 = 284/3	314 b
	ANTHESTERION.									
VIII	Ἀνθεσ]τηριῶνος	ὀγδό[ηι ἱσταμένου (ὀγδό[ηι ἐπὶ δέκα? Us.)	Κεκρο[πίδ]ος	ὀγδόης	[εἰκ]οστῆι] ([τριακοστῆι]? Us.)	[ἐκκλησία]	decr. honor.	Λεωστράτου	119,2 = 303/2	259
XVII	Ἀν[θεστηριῶνος	ἑβδόμει ἐπὶ δ]έκα	Κεκροπ[ίδος	[ὀγδόης]	ἐνάτηι καὶ | [εἰκοστεῖ	ἐκκλησία	deest	[Λεωστράτου]	„ „	260
XIX	Ἀ]νθεστηριῶνος	ἐνάτει ἐπὶ δέκα	Κεκροπί[δος	„	μι[ᾶι καὶ] τριακοστεῖ	ἐκκλ. ἐμ Πειραιεῖ	decr. honor.	deest	saec. II	407
XXVIII (23)	[Ἀνθεστηριῶνος]	ὀγδόηι] μετ' εἰκάδας (τρίτηι] Us.)	. . . .	ὀ]γδοίης	ὀγ[δόηι καὶ εἰκοστῆι]	ἐκκλησία	„	Νικοκλέου[ς	119,3 = 302/1	269
XXX	Ἀνθεστηριῶνος	[ἕνηι κ]αὶ νέαι	Πανδιονίδ[ος]	ὀ[γ]δόης	vacat	„	„	Μενεκλέους	saec. III init.	315
„	„	[ἕν]ει καὶ | νέαι	Πανδιονίδος	ὀγδό[η[ς	ἐνάτει καὶ εἰκοστεῖ	„	„	Ἡλιοδώρου	„	Ἀθήν. VI 271 n. 4
20—24	vacat	vacat	Π]ανδιονίδος	ἑβδόμης	ἐνάτηι καὶ εἰκοστῆι	vacat	„	Νικομάχου	109,4 = 341/0	116
?	„	„	Ἱπποθωντίδο[ς	ἑβδό]μης	vacat	„	de sociis	Ναυσινίκου	100,3 = 378/7	17

Tab. II.

*

Num. dierum.	Mensis.	Dies mensis.	Prytania.	Quota.	Dies prytaniae.	Concilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	ANTHESTERION.									
?	vacat	vacat	Ἱπποθωντ[ίδος	ἑ[βδόμης	vacat	vacat	deest	vacat	106,2 = 355/4	68
?	Ἀνθ]εστ[ηριῶνος	deest	.......]ίδος	ἑβ[δόμη]ς	deest	deest	„	[Φιλοκλέου]ς	114,3 = 322/1	185
?	(Ἀνθεστηριῶ[νος	„	Πανδιονί[δος	deest	— —] καὶ εἰκοστῆι	[ἐκκλησία κυ]ρία	decr. honor.	deest	ca. 295 a. C.	301; spurius)
?	Ἀνθεστ[ηριῶνος	„	vacat (?)	vacat (?)	deest	βου]λὴ ἐν βουλ[ευτηρίωι]	„	Κα[λ — — — —	saec. II ex.	477c
?	Ἀνθεστηριῶνος	δευτέρα[ι - - - - κατ' ἄρχοντα, κατὰ θεὸν δὲ Ἐλα]φηβολιῶνος τετράδι μετ' εἰκάδα]ς	deest	deest	[τετάρτηι καὶ εἰκοστῆι]	ἐκκλησία ἐμ Πειραιεῖ	„	Ἀγαιοῦ	saec. II init.	433
	ELAPHEBOLION.									
V ?	Ἐλ[αφη βολιῶνος	πέμπτ]ει ? ἱσταμένου (τρίτ]ει Us.)	[.. .....ίδος	ἐνά]της	πέμπ[τ]ε[ι καί δεκάτει]	ἐκκλ[η]σί[α κυρία	decr. honor.	Νικοστράτ]ου	121,2 = 295/4	300
VIII	Ἐλαφηβολιῶνος	ὀγδόηι ἱσταμένου	— — — — —	— — —	— — — — — —	(ἐκκλησίαν ποιεῖν)	— — — —	Themistocles	108,2 = 347/6	Aesch. III 67
IX	Ἐλαφηβολιῶνος	ἐνάτηι ἱσταμένου	Αἰγεῖδος	ἐνάτ[η]ς	[ἐ]νάτηι	[ἐκκλ]ησία ἐν τ. θεά.	de ephebis	Ληναίου	saec. II ex.	469,$_{49}$
XIV	„	τετράδα ἐπὶ δέκα	— — — — —	— — —	— — — — — —	— — — — —	indutiae	Isarchus	89,1 = 424/3	Thuc. IV 118
XVII (?)	— — — — —	— — — — — —	— — — — —	— — —	— — — — — —	(ἐν Διονύσου)	— — — —	Themistocles	108,2 = 347/6	Aesch. II 61; III 68
XVIII	Elaphebolion	ὀγδόηι ἐπὶ δέκα	— — — — —	— — —	— — — — — —	(ἐκκλησίαν προγράψαι)	περὶ εἰρήνης	„	„ „	Aesch. II 61; III 68
XIX	Ἐλαφ[ηβολιῶνος	ἐν]άτηι ἐπὶ δέ[κ]α	Ἀντιοχ]ίδος	ὀγδόης	ἑβδό[μηι	ἐκκλησία [ἐ]ν [Διονύσου]	deest	Νικήτου	112,1 = 332/1	173
„	Ἐλαφ[ηβ]ολιῶνος	ἐν]άτηι ἐπὶ δέκα	[Ἀντιοχίδος]	„	ἑ[βδ]ό[μ]ηι	vacat	decr. honor.	[Νικήτου]	„ „	174
„	Ἐ]λαφηβολιῶν[ος	ἐνάτει ἐπί δ]έκα	Ἀντιοχ]ίδος	ὀγδοίη[ς	ἑβδόμει	„	„	Νικήτ]ου	„ „	Ἀθήν. VI 131
„	Elaphebolion	ἐνάτηι ἐπὶ δέκα	— — — — —	— — —	— — — — — —	(ἐκκλησίαν προγράψαι)	περὶ εἰρήνης	Themistocles	108,2 = 347/6	Aesch. l. l.; Dem. XIX 58
XXI	Ἐλαφηβολιῶνος	δεκάτηι [ὑστέρα]ι	Αἰαντίδος	ἐνάτης	ἐνάτηι καὶ εἰκοστῆι	ἐκκλησία ἐν Διονύσου	de sacris	Καλλιμήδου	ca. 290 a. C.	307
„	[Ἐλαφηβολιῶνος	δεκάτηι] [ὑστέραι	deest	[ἐνάτης]	τετάρτηι καὶ εἰκοστῆι	[ἐκκλησία ἐν Διονύσου]	„	Θερσιλόχου	„	307,$_{26}$
„	Ἐλαφ]ηβολιῶνος	δεκάτει ὑστέραι	Πτολε[μα]ίδος	δεκ[άτ]ης	τετάρτει	ἐκκλ]ησία ἐν Διονύσου	„	Ζ]ωπύρου	saec. II	420
„	Ἐλαφηβολιῶνος	„ „	Πτολεμαίδος	δεκάτης	„	ἐκκλησία ἐν Διονύσου	„	„	„	420,$_{29}$

Tab. II.

Num. dierum.	lium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
?	at	deest	vacat	106,2 = 355/4	68
?	st	"	[Φιλοκλέου]ς	114,3 = 322/1	185
?	κυ]ρία	decr. honor.	deest	ca. 295 a. C.	301; spurius)
?	λ[ευτηρίωι]	"	Κα[λ — — — —	saec. II ex.	477c
?	ἐμ Πει- εῖ	"	Ἀχαιοῦ	saec. II init.	433
	]				
V?	[α κυρία	decr. honor.	Νικοστράτ]ου	121,2 = 295/4	300
VIII	ν ποιεῖν)	— — — —	Themistocles	108,2 = 347/6	Aesch. III 67
IX	ἐν τ. θεά.	de ephebis	Λ[η]ναίου	saec. II ex.	469,49
XIV	- — —	indutiae	Isarchus	89,1 = 424/3	Thuc. IV 118
XVII (?)	νύσου)	— — — —	Themistocles	108,2 = 347/6	Aesch. II 61; III 68
XVIII	αν προ- 'αι)	περὶ εἰρήνης	"	" "	Aesch. II 61; III 68
XIX	α [ἐ]ν όσου]	deest	Νικήτου	112,1 = 332/1	173
"	at	decr. honor.	[Νικήτου]	" "	174
"	]	"	Νικήτ]ου	" "	Ἀθῆν. VI 131
"	κν προ- 'αι)	περὶ εἰρήνης	Themistocles	108,2 = 347/6	Aesch. l. l.; Dem. XIX 58
XXI	ἐν Διο- ου	de sacris	Καλλιμήδου	ca. 290 a. C.	307
"	ἐν Διο- ου]	"	Θερσιλόχου	"	307,26
"	κ ἐν Διο- ου	"	Ζ]ωπύρου	saec. II	420
"	ἐν Διο- ου	"	"	"	420,29

T

Num. dierum.	M	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	ELAPH				
XXI	[᾿Ελαφ	de sacris	deest	saec. II ex.	453
XXII (29)	᾿Ελαφ-	decr. honor.	Διονυσίου	saec. II init.	401
XXIV (27)	᾿Ελα]φ-	„	᾿Αχαιοῦ	„	433
XXV	᾿Ελαφ	σπονδαί	vacat	89,3 = 422/1	Thuc. V 19
„		de Cersoblepte	Themistocles	108,2 = 347/6	Aesch. III 73
XXIX (22)		decr. honor.	Πολυεύκτου	125,4 = 277/6	323
XXIX (22)	᾿Ελαφη	d. honor. pryt.	Μητροφάνου	saec. II init.	408
XXX	᾿Ελαφ]	decr. honor.	vacat	ca. 318 a. C.	230 frg. b
„	[᾿Ελαφ	„	deest	ca. 290 a. C.	319
„	᾿Ελαφ	de pecuniis	Διομέδοντος	ca. 266 a. C.	334
1—10	᾿Ελ[αφ	deest	deest	saec. III	334
?	v	decr. honor.	Πυθοδότου	109,2 = 343/2	114 A
?	᾿Ε[λαφ	deest	„	saec. IV med.	132
?	— —	— — — —	— — — —	— — — —	Dem. XXI § 8
?	— —	de classe mittenda	— — — —	91,1 = 416/5	Thuc. VI 8 CIA I n. 55
post 5 dies	— —	de classe mitt.	— — — —	„ „	„
?	v	decr. honor.	Λάκωνος	aet. Augusti	CIA III n. 1
	MUN				
II	[Μου (Elaphe	decr. honor.	᾿Ο[λυμπ]ι[ο]δώρο[υ	121,4 = 293/2	302
XI	Μου ετ	„	Εὐπολέμου	saec. II	439

Tab. II.

Num. dierum.	Mensis.	Dies mensis.	Prytania.	Quota.	Dies prytaniae.	Concilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	ELAPHEBOLION.									
XXI	[᾿Ελαφηβολιῶνος	δεκάτ]ει ὑστέραι	deest	deest	deest	deest	de sacris	deest	saec. II ex.	453
XXII (29)	᾿Ελαφηβολιῶνος	δευτέραι [με]τ' εἰκάδας	vacat	vacat	vacat	ἐκκλησί[α] ἐμ Πει-ραιεῖ	decr. honor.	Διονυσίου	saec. II init.	401
XXIV (27)	᾿Ελα]φηβολιῶνος	τετράδι μετ' εἰκάδα]ς (κατὰ θεόν vid. Anthest. extr.)	deest	deest	[τετάρτηι καὶ εἰκοστῆι]	ἐκκλησία ἐμ Πει-ραιεῖ	"	᾿Αχαιοῦ	"	433
XXV	᾿Ελαφηβολιῶνος	ἕκτῃ φθίνοντος	vacat	vacat	vacat	c. ordinaria	σπονδαί	vacat	89,3 = 422/1	Thuc. V 19
"	"	" "	"	"	"	— — — — —	de Cersoblepte	Themistocles	108,2 = 347/6	Aesch. III 73
XXIX (22)	"	ἐνάτει μετ' εἰκάδας	Αἰγεῖδος	ἐνάτης	τριακο[στ]εῖ	vacat	decr. honor.	Πολυεύκτου	125,4 = 277/6	323
XXIX (22)	᾿Ελαφηβολιῶνο[ς]	ἐνάτει μετ' εἰκάδας κατ' ἄρχοντα, κατὰ θεὸν [δ]ὲ [Μ]ουνιχι-(ῶ)νος δ[ωδ]ε[κά]τει	᾿Ακαμαντίδος	δεκάτης	δωδεκάτει	ἐκκλ. κυρία ἐν τῶι θεάτρωι	d. honor. pryt.	Μητροφάνου	saec. II init.	408
XXX	᾿Ελαφ]ηβολιῶνος	ἕ[ν]ε[ι καὶ νέαι	vacat	vacat	ἕκτει καὶ εἰκ[οστεῖ	vacat	decr. honor.	vacat	ca. 318 a. C.	230 frg. b
"	[᾿Ελαφηβολιῶνος	ἕνει καὶ] νέαι	Κεκ]ροπίδος	ἐνάτης	τριακοστεῖ	[ἐκκλησία κυρία]	"	deest	ca. 290 a. C.	319
"	᾿Ελαφηβολιῶνος	ἕνει καὶ νέαι ἐμ[βολί-μωι	. . . .	deest	. . . .	ἐκκλησία	de pecuniis	Διομέδοντος	ca. 266 a. C.	334
1—10	᾿Ελ[αφηβολιῶνος	— — ἱσταμέν]ου	deest	δ]εκάτης	deest	deest	deest	deest	saec. III	334
?	vacat	vacat	vacat	ἐνάτης	vacat	vacat	decr. honor.	Πυθοδότου	109,2 = 343/2	114 A
?	᾿Ε[λαφηβολιῶνος	deest	᾿Ερ]εχθηίδος	deest	deest	deest	deest	"	saec. IV med.	132
?	— — — — —	— — — — — —	— — — — —	— — —	— — — — — —	ἐν Διονύσου	— — — —	— — — —	— — — —	Dem. XXI § 8
?	— — — — —	— — — — — —	— — — — —	— — —	— — — — — —	c. ordinaria	de classe mittenda	— — — —	91,1 = 416/5	Thuc. VI 8 CIA I n. 55
post 5 dies	— — — — —	— — — — — —	— — — — —	— — —	— — — — — —	?	de classe mitt.	— — — —	" "	"
?	vacat	vacat	vacat	ἐννάτης	vacat	ἐκκλησία	decr. honor.	Λάκωνος	aet. Augusti	CIA III n. 1
	MUNICHION.									
II	[Μουνιχιῶνος (Elaphebol. Us.)	τῆι δευτέρ]αι (?) (ἕνηι καὶ νέ]αι Us.)	. . . . . . [. .]δος	δεκ[άτ]ης	πρώτ[ηι	[ἐκκλησία]	decr. honor.	᾿Ο[λυμπ]ι[ο]-δώρο[υ	121,4 = 293/2	302
XI	Μουνιχιῶνος	ἑνδεκά]τει	Πτολεμαιίδο[ς	— —]άτης	vacat	βουλὴ ἐμ βουλ. et ἐκκλ. [κυρία]	"	Εὐπολέμου	saec. II	439

Tab. II.

Num. dierum.	Mensis.	Dies mensis.	Prytania.	Quota.	Dies prytaniae.	Concilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	MUNICHION.									
XII	Μ]ουνιχι(ῶ)νος	δ[ωδ]ε[κά]τει (κατὰ θεόν vid. XXIX Elaph.)	Ἀκαμαντίδος	δεκάτης	δωδεκάτει	ἐκκλ. κυρία ἐν τῶι θεάτρωι	decr. honor.	Μητροφάνου	saec. II.	408
XVI	Μουνιχ[ιῶ]ν]ος	ἕκ[τηι ἐπὶ δέ]κ[α]	Ἀ[κ]αμ[α]ντί[δ]ος	τετάρτης	ἑβδόμη[ι	ἐκκ]λη[σ]ία	deest	Νικίου ὕστε[ρον	121,1=296/5(?)	299
„	[Μου]ν[ιχ]ιῶ[νος	ἕ[κ]τει [ἐπὶ] δ[έ]κα	Λ]εωντίδος	deest	ἕκτει κ]αὶ δεκάτει	ἐκκλ. κυρία ἐ[ν τ]ῶι θεάτρωι	decr. honor.	Σ[ω]νίκου (?)	saec. II	435
XX	Μ]ο[υνιχιῶνος	εἰκοστῆ]ι	Ἱππ[οθωντίδος	δεκάτη]ς	μ[ιᾶι κα[ὶ εἰκοστεῖ	ἐκ[κλη]σία κ[υ]ρί[α]	„	Ἀντιμάχου	ca. ol. 121	303
XXII (29)	Μου]|νιχι[ῶνο]ς	δευτέραι μετ' [εἰκάδας	deest	δεκάτης	— —] | καὶ εἰ[κ]οστεῖ (ἕκτηι] καὶ εἰκ. Us.)	ἀρχαιρεσίαι	deest	Συμμάχου	saec. II	416
XXX	Μουνιχιῶνος	ἕνει καὶ νέαι ἐ[μβολίμωι	Οἰνεῖδος	„	ἐνάτει καὶ εἰκοστ[εῖ	ἐκκλησία	decr. honor.	Κοροίβου	118,3 = 306/5	247
„	[Μουνιχιῶνος]	ἕνει καὶ νέαι	deest	δε]κάτης	ἐνάτ[ει καὶ εἰκοστεῖ]	[ἐκκλησία]	deest	- - - - ο]υ	saec. II init.	343
20 (?)	Μουνιχιῶν[ος	deest	Πανδιο[νίδος	ἕκτης]	deest	[ἐκκλ. ἐν τῶι θεά]τρωι	deest	- -]οδώρου δεύτε[ρον	saec. II	299 b
16—20	vacat	vacat	Αἰγηίδος	ἐνάτης	ὀγδόηι	vacat	de duce creando	Ἀγαθοκλέου[ς]	105,4 = 357/6	62
20—30	Μουν[ιχιῶνος	deest	Λεωντίδος	δ[εκάτης	deest	ἐκκ[λησία - - - - (extraordinaria)	decr. honor.	deest	saec. II	434
?	Μουνιχ[ιῶνος	„	deest	deest	„	[ἐκκλησία κυρία]	„	Καλλιμήδου	ca. 123,2 = 287/6	306
?	deest	„	Οἰνεῖδος	δεκάτης	„	deest	deest	Κοροίβου	118,3 = 306/5	248
?	„	„	Ἀν[τιγ]ονίδος	δ[εκάτης	„	„	„	Λεωστρά[του	119,2 = 303/2	261
?	„	„	Αἰαντίδος	δεκάτης	„	ἐκκλη]σία ἐν τῶι θε[άτρωι	„	deest	saec. II	494
?	Μουνιχιῶ[νος	„	deest	deest	„	deest	„	„	„	Ἀθήν. VI 133
	THARGELION.									
I	Θ[α]ργηλιῶνος	ε[— — | . . . . .]ηι	Λ]εωντίδος	ἐνάτη[ς	ἐνάτη[ι | καὶ δε]κάτηι	vacat	decr. honor.	Ἀριστ]οφῶντος	112,3=330/29	176
II	Θαργηλιῶνος	δευτέραι ἱστ[α]μέ]νου	Οἰνεῖδος	ἐνά[τ]ης]	τρίτει καὶ εἰκοστεῖ	ἐκκ[λ]ησ]ία	„	Φιλοκλέους	114,3 = 322/1	186,16
XI	Θ[αργ]ηλιῶνος	ἑνδεκάτει	Ἀντιοχίδος	ἑνδεκάτη[ς	ἑνδεκάτει	ἐκκλ[ησία κυρ]ία	„	Κλεομάχου	saec. II	336
XIV	Θα[ργηλι]ῶνος	τετ]ράδι ἐπὶ δέκα	Λεων[τίδος]	[ἐν]άτης]	δε[υτέραι] καὶ τριακοσ[τῆι	ἐκκλη[σία | κυρία]	deest	Ἀριστ]οφῶντ[ος	112,3=330/29	177

Tab. II.

Num. dierum.	lium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
XII	ʹα ἐν τῶι -ρωι	decr. honor.	Μητροφάνου	saec. II.	408
XVI	]σ]ία	deest	Νικίου ὕστε[ρον	121,1=296/5(?)	299
"	ιέ[ν τ]ῶι -ρωι	decr. honor.	Σ[ω]νίκου (?)	saec. II	435
XX	κ[υ]ρί[α]	"	Ἀντιμάχου	ca. ol. 121	303
XXII (29)	ιεσίαι	deest	Συμμάχου	saec. II	416
XXX	ισία	decr. honor.	Κοροίβου	118,3 = 306/5	247
"	ησία]	deest	- - - - ο]υ	saec. II init.	343
20 (?)	ἐν τῶι τρωι	deest	- -]οδώρου δεύτε[ρον	saec. II	299 b
16—20	at	de duce creando	Ἀγαθοκλέου[ς]	105,4 = 357/6	62
20—30	ι - - - - linaria)	decr. honor.	deest	saec. II	434
?	κυρία]	"	Καλλιμήδου	ca. 123,2 = 287/6	306
?	st	deest	Κοροίβου	118,3 = 306/5	248
?		"	Λεωστρά[του	119,2 = 303/2	261
?	ἐν τῶι τρωι	"	deest	saec. II	494
?	st	"	"	"	Ἀθήν. VI 133
I	ιt	decr. honor.	Ἀριστ]οφῶντος	112,3=330/29	176
II	ησ]ία	"	Φιλοκλέους	114,3 = 322/1	186,16
XI	ι κυρ]ία	"	Κλεομάχου	saec. II	336
XIV	| κυρία]	deest	Ἀριστ]οφῶντ[ος	112,3=330/29	177

Τε

Num. dierum.	M	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	THAR				
XVI	*Θαργν*	decr. honor. (sacra)	*Ἀριστάρχου*	saec. I	470,73
XXI	*Θαργ*	decr. honor.	*Ἡλιοδώρου*	saec. III med.	384
XXV (26)	*Θαρ*]	deest	*Φερεκλέου*[*ς*	119,1 = 304/3	257
XXVIII (23)	Θ[*αργρι*	„	*Ἀντι*]*κλεῖο*[*υ*]*ς*	113,4 = 325 4	179
XXVIII (23)	*Θαργηλ*- *Σκιρο*·	decr. honor.	*Ἀπικλέους*	ca. 127 a. C.	459
XXIX	*Θαργ*	rogatio Demosthenis	*Χαιρώνδου*	110,3 = 338/7	Aesch. III 27
„	*Θαργ*	decr. honor.	*Χαιρών*]*δο*[*υ*	„ „	121
?	d	deest	*Χαιρ*]*ώνδου*	„ „	122
?	v	de legatis	*Ἐλπίνου*	106,1 = 356/5	66
	SCIRO				
III (?)	[*Σκιρο*	deest	*Ἀνα*]*ξικράτους*	118,2 = 307/6	238b; cf. add.
VI	*Σκιρο*	de rebus sacris	vacat	111.2 = 335/4	162,14
X	*Σκ*[*ιρ*]	deest	*Ἀριστοφάνους*	112,2 = 331/0	175 b
XVI	*Σκιροκ*.	decr. honor.	*Πέλοπος*	saec. I	477 b
„	)	Philocrates de Phoc.	Themistocles	108,2 = 347/6	Dem. XIX 58
XXI	[*Σκιρο*]	deest	deest	ante 307/6	245
„	*Σκιροφ*	„	*Λεωστράτ*[*ου*	119,2 = 303/2	262
„	*Σκιρο*	decr. honor.	*Νικοκλέους*	119,3 = 302/1	270
„	*Σκιροφ*	„ „	*Γλα*[*υκίππου*	saec. III init.	305
XXIII	*Σκιρο*?)	*σπονδαί*	Themistocles	108,2 = 347/6	Dem. XIX 58
XXVI (25)		decr. honor.	*Διοτίμου*	123,3 = 286/5	312
„	[*Σκιρο*	„ „	[*Διοτίμου*]	„ „	313
XXVII	*Σκιροέν*	*περὶ τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις*	Themistocles	108,2 = 347/6	Dem. XIX 58
XXVIII (23)	*Σκιρο φῶι*	decr. honor.	- - - -]*ου*	saec. III init.	377

Tab. II.

Num. dierum.	Mensis.	Dies mensis.	Prytania.	Quota.	Dies prytaniae.	Concilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	THARGELION.									
XVI	Θαργηλιῶνος	ἕκτηι [ἐπὶ] δέκα	Κεκροπίδος	ἑνδεκάτης	ἕκτηι καὶ δεκάτηι	ἐκκλ. ἐν τῶι θε. ἐν Διονύσου	decr. honor. (sacra)	Ἀριστάρχου	saec. I	470.73
XXI	Θαργηλ[ιῶνος	δεκάτει ὑστέραι]	deest	ἑν]δεκάτης	εἰ]κοστεῖ	ἐ[κκλησία	decr. honor.	Ἡλιοδώρου	saec. III med.	384
XXV (26)	Θαργηλιῶνος	πέ[μπ]τει μετ' εἰκ[άδας	. . . .	„	[πέμπτει καὶ εἰκοστεῖ]	ἐκ[κ]λ[ησία κυρία]	deest	Φερεκλέου[ς	119,1 = 304/3	257
XXVIII (23)	Θ[αργηλιῶ]νο]ς	ὀγδόηι μετ' εἰκάδας	Ἀκαμαν[τίδ]ος	δε]κάτης	πέμπτ[ηι	βουλὴ ἐν βουλευτηρίωι	„	Ἀντι]κλείο[υ]ς	113,4 = 325/4	179
XXVIII (23)	Θαργηλι]ῶνος vel Σκιροφορι]ῶνος	ὀγδόει μετ' εἰ[κά]δας	[Ἀτταλίδος]	ἑνδεκάτ]ης v. δωδεκάτ]ης	ἕκτει καὶ εἰκοστεῖ	ἐκκ. ἐν τῶι] θεά-τρωι ἢ μεταχθ.	decr. honor.	Ἀπικλέους	ca. 127 a. C.	459
XXIX	Θαργηλιῶνος	δευτέρα φθίνοντος	— — — —	— — — —	— — — — —	ἐκκλησίας οὔσης (ordin.)	rogatio Demosthenis	Χαιρώνδου	110,3 = 338/7	Aesch. III 27
„	Θαργηλ[ιῶνος	δευτέραι φθίνοντος]	[Πανδιονίδος]	δ]ε[κ]ά[της	[ἕ]κτη]ι	vacat	decr. honor.	Χαιρών]δο[υ	„ „	121
?	deest	deest	Πανδι]ονίδος	δεκάτης	deest	„	deest	Χαιρ]ώνδου	„ „	122
?	vacat	vacat	Ἀντι]ο[χί]δος	ἐνάτης	vacat	„	de legatis	Ἐλπίνου	106,1 = 356/5	66
	SCIROPHORION.									
III (?)	[Σκιροφοριῶνος]	[τ]ρίτηι]? ἱσταμένου	. . . .]ίδος	δε]κάτης	ἐ[νάτηι	ἐκκ[λησί]α	deest	Ἀνα]ξικράτους	118,2 = 307/6	238b; cf. add.
VI	Σκιροφορ[ιῶνος	ἕκ]τηι ἱσταμένου	vacat	vacat	vacat	in nomothetis	de rebus sacris	vacat	111.2 = 335/4	162,14
X	Σκ[ιρ]οφοριῶνος	δεκάτηι ἱσ[τ]αμένου	Κ[εκ]ροπίδος	δεκάτης	[ἕκτ]ει καὶ δεκάτει	vacat	deest	Ἀριστοφάνους	112,2 = 331/0	175 b
XVI	Σκιροφοριῶνος	(ἕκτει ἐπὶ δέκα)	Πτολεμαιίδος	δωδεκάτης	ἕκτει καὶ δ[ε]κάτει	ἐκκλ. ἐν τῶι θεά.	decr. honor.	Πέλοπος	saec. I	477 b
„	„	ἕκτῃ ἐπὶ δέκα	— — — —	— — — —	— — — — —	c. ordinaria (?)	Philocrates de Phoc.	Themistocles	108,2 = 347/6	Dem. XIX 58
XXI	[Σκιροφοριῶνος	δε]κάτηι ὑ[στέραι	deest	δεκ]άτη[ς	[ἑβδόμηι καὶ εἰκοστῆι]	[ἐκκλησία κυρία]	deest	deest	ante 307/6	245
„	Σκιροφο[ρ]ιῶνος	δεκάτε[ι ὑστέραι	Α]ἰαντίδος	δωδ[εκάτης	τρίτει κα[ὶ] εἰκοστεῖ	ἐκκλησ[ί]α κυρία	„	Λεωστράτ[ου	119,2 = 303/2	262
„	Σκιροφοριῶνος	δεκάτει ὑστέραι	Αἰαντίδος	δωδ[εκάτης	μ[[ι]ᾶι καὶ εἰκοστεῖ	ἐκκλησία	decr. honor.	Νικοκλέους	119,3 = 302/1	270
„	Σκιροφ]ορι[ῶ[νος	δεκάτει ὑστ]έραι	. . . ντίδο]ς	δωδε[κάτης	τρίτει κα[ὶ εἰκοσ]τεῖ	ἐκ]κλησία	„ „	Γλα[υκίππου	saec. III init.	305
XXIII	Σκιροφοριῶνος	ὀγδόῃ φθίνοντος	— — — —	— — — —	— — — — —	c. extraordin. (?)	σπονδαί	Themistocles	108,2 = 347/6	Dem. XIX 58
XXVI (25)	„	ἕκτει [μ]ετ' εἰκ[ά]δας	Π]α(ν)διονίδος	δ[ω]δεκάτης	πέμπτει καὶ ε(ἰ)-κοστ[ε]ῖ	ἐκκλησία	decr. honor.	Διοτίμου	123,3 = 286/5	312
„	[Σκιροφοριῶνος]	ἕκτει μετ' εἰκά]δ[ας	[Πανδιονίδος	δωδεκάτης]	[πέμπτει καὶ εἰκοστεῖ]	ἐκ]κλησί[α	„ „	[Διοτίμου]	„ „	313
XXVII	Σκιροφοριῶνος	τετράδι φθίνοντος	— — — —	— — — —	— — — — —	c. extraord.(?) ἐν Πειραιεῖ	περὶ τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις	Themistocles	108,2 = 347/6	Dem. XIX 58
XXVIII (23)	Σκιρο[φ]οριῶνος	ὀγδόει μετ' εἰκ[άδας	deest	deest	deest	ἐκκλ. κυρία ἐν τῶι θ[εάτρωι	decr. honor.	- - - -]ου	saec. III init.	377

Tab. II.

Num. dierum.	Mensis.	Dies mensis.	Prytania.	Quota.	Dies prytaniae.	Concilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
	SCIROPHORION.									
XXVIII(23)	Σκιροφοριῶνος	ὀγδόει μετ' εἰκάδας	Δημητριάδος	δωδεκάτης	vacat	ἐκκλησία κυρία	„ „	Διογείτονος	„ „	352 b
„	,,	ὀγδόει μετ' [εἰκάδας]	vacat	vacat	„	ἐκκλησία ἐν Πειραιεῖ	— — — —	Ἀγνοθέου	saec. III	Ἀθήν. V 522
,,	cf.Tharg.XXVIII									
„	,,	ὀγδόηι μετ' ἰκάδας	Πανδιονίδος	δωδεκάτης	τρίτηι καὶ εἰκοστῆι	βουλὴ ἐν βουλευτηρίωι	decr. honor.	Λυσάνδρου	saec. II	489 b
XXIX	,,	ἕνηι κ[αὶ νέ]αι προτέραι	Αἰ[αντί]δος	,,	μιᾶι καὶ τριακοστ[ῆι]	ἐκκλησία	„	Λ]εωστράτου	119,2 = 303/2	263; cf. 264
„	Scirophorion	dies paenultimus	— — — — —	— — — —	— — — — — —	senatus	δοκιμασία	Phanostratus	99,2 = 383/2	Lys. XXVI 6
XXX	[Σκιροφοριῶνος	ἕ]νει καὶ νέ[αι	[Πανδιονί]δ]ος	δεκάτ[ης	[πέμπτει καὶ τριακοστεῖ]	vacat	deest	Φρυνίχ[ο]υ	110,4 = 337/6	125
„	vacat	vacat	Πανδ[ι]ονίδος	δεκάτη[ς	vacat	„	decr. honor.	Φρυνίχου	„ „	126
„	Θ[αρ]γηλιῶνος	ἕνηι καὶ ν[έ]αι	Ἐρεχ]θηίδος	δεκάτης	……. κα]ὶ τριακοστῆι (ἐνάτηι κα]ὶ τρ. Us.)	ἐκκ]λ[η]σί[α]	deest	Φι]λοκ[λέους	114,3 = 322/1	188
„	Σκιροφοριῶνος	ἕνηι καὶ νέαι	vacat	vacat	τετά[ρτ]ει καὶ τριακοστῆι	vacat	decr. honor.	vacat	ca. ol. 115	190
„	,,	ἕνει καὶ νέ[αι	deest	[δωδεκάτης]	τριακοστεῖ	ἐκ]κλησία ἐν τῶι θεάτρωι	„ „	— — τοῦ μετ]ὰ Φαναρχίδην	saec. III ex.	392
22—29	[Σκιροφοριῶνος]	— —]τει μετ' εἰκά[δας	Ἐρε]χθηίδος	δεκάτ[ης	vacat	ἐκκλησία	deest	deest	ante 307/6	244
?	vacat	vacat	. . . [. . ίδ]ος	δεκάτης	„	vacat	decr. honor.	Λ]υ[σι]στράτου	102,4 = 369/8	51
?	„	„	Πα[νδ]ιονίδος	,,	„	„	„ „	Φρυνίχου	110,4 = 337/6	124
?	„	„	Παν[διονίδος	[δεκάτης]	„	„	deest	[Φρυνίχου]	„ „	127
20—30	„	„	vacat	δω[δεκ]άτης	„	„	decr. honor.	Ε[ὐβούλου	saec. III	329
?	Σκιροφο[ριῶνος	?	?	deest	deest	βουλὴ [ἐν βουλευτ]ηρίωι	deest	deest	saec. II	Ἀθήν. VI 370

Num. dierum.	ilium.	Argumentum.	Archon.	Annus.	Exstat.
XXVIII(23)	α κυρία	" "	Διογείτονος	" "	352 b
"	ἐν Πει-	— — — —	Ἀγνοθέου	saec. III	Ἀθήν. V 522
"	ιεῖ				
"	ουλευτηρίωι	decr. honor.	Λυσάνδρου	saec. II	489 b
XXIX	ησία	"	Λ]εωστράτου	119,2 = 303/2	263; cf. 264
"	ιtus	δοκιμασία	Phanostratus	99,2 = 383/2	Lys. XXVI 6
XXX	cat	deest	Φρυνίχ[ο]υ	110,4 = 337/6	125
"	,	decr. honor.	Φρυνίχου	" "	126
"	η]σί[α]	deest	Φι]λοκ[λέους	114,3 = 322/1	188
"	;at	decr. honor.	vacat	ca. ol. 115	190
"	ι ἐν τῶι	" "	— — τοῦ μετ]ὰ	saec. III ex.	392
	τρωι		Φαναρχίδην		
22—29	ησία	deest	deest	ante 307/6	244
?	;at	decr. honor.	Λ]υ[σι]στράτου	102,4 = 369/8	51
?	,	" "	Φρυνίχου	110,4 = 337/6	124
?	,	deest	[Φρυνίχου]	" "	127
20—30	,	decr. honor.	Ε]ὐβούλου	saec. III	329
?	υλευτ]ηρίωι	deest	deest	saec. II	Ἀθήν. VI 370

Ta

TABULA III

DIES

MENSIUM ET PRYTANIARUM

QUIBUS

CONTIONES AUT SENATUS CONCILIA
HABITA TRADUNTUR.

MENSIUM
quibus contiones aut senatus
X trib.

Dies	Hecat.	Metag.	Boëdr.	Pyan.	Maem.	Pos.
I	—	—	—	—	—	—
II	—	—	—	—	—	—
*III	—	—	—	—	—	—
IV	—	—	—	—	—	—
V	—	—	—	—	—	—
VI	—	—	—	—	—	—
*VII	—	—	—	—	—	—
VIII	—	—	—	—	—	—
IX	—	—	183	—	—	—
X	—	—	—	—	—	—
XI	66b, 181, 120 Dem. 24 § 20	—	Ἀθήν. VI 158	—	230 frg. a	—
XII	—	—	—	—	—	183,19
*XIII	—	—	—	—	—	—
XIV	—	—	—	—	—	—
XV	—	—	—	—	—	—
XVI	—	—	—	—	—	—
*XVII	—	—	—	—	—	—
XVIII	—	—	—	182	—	—
XIX	—	—	—	—	—	—
XX	—	—	—	—	—	—
XXI	—	—	—	—	—	—
XXII (29)	—	—	—	—	—	—
*XXIII (28)	—	—	—	—	—	—
XXIV (27)	—	Dem. 50,4 et 6	—	—	—	—
XXV (26)	—	—	—	—	—	—
XXVI (25)	—	169	—	—	135c, 180	—
*XXVII (24)	—	—	—	—	—	—
XXVIII (23)	—	—	—	—	—	—
XXIX (22)	—	—	—	—	—	—
XXX	—	—	—	178	—	—

Tab. III.

DIES
concilia habita traduntur
aetate.

Pos. II	Gam.	Anth.	Elaph.	Mun.	Tharg.	Scir.
—	—	—	—	—	176	—
—	—	—	—	—	186	—
—	—	—	—	—	—	238 b ?
—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	(162)
—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	Aesch. III, 67	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	175 b
—	234	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—
191	—	—	Thuc. IV, 118	—	177	—
—	—	—	—	—	—	—
—	236	—	—	—	--	Dem. 19,58
—	—	—	Aesch. II, 61	-	—	—
—	}237	—	Aesch. II, 61	—	—	—
—		—	A.l.l.; 173,174, Ἀθήν. VI 131	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	245
—	—	—	—	—	—	Dem. 19,58
—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	Thuc. V, 19; Aesch. III, 73	—	—	—
—	—	—	—	—	—	Dem. 19,58
—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	β (179)	—
—	—	—	—	—	121	—
—	Ἀθήν. VI 134/5	—	230 frg. b	—	—	125, 188, 190

MENSIUM
quibus contiones aut senatus
XII trib.

Dies	Hecat.	Metag.	Boëdr.	Pyan.	Maem.
I	—	—	—	—	—
II	—	β (391)	—	—	—
*III	—	—	—	—	—
IV	—	—	β (482)	—	—
V	—	—	—	—	—
VI	—	—	β (481)	β (461)	—
*VII	—	—	—	—	—
VIII	—	—	—	—	—
IX	—	332	471; 467,468	—	—
X	—	—	469	—	—
XI	Ἀϑήν. VI, 271 nr. 3	477	Ἀϑήν. VI, 158	471,$_{50}$	430, 492
XII	—	308	—	—	—
*XIII	—	—	—	—	—
XIV	—	—	470	—	—
XV	—	—	—	—	—
XVI	—	—	—	322,373,470,$_{31}$	—
(*?) XVII	—	—	—	—	—
XVIII	—	—	314, 330	255	—
XIX	—	—	—	—	—
XX	—	—	—	—	—
XXI	—	297, Ἀϑήν. VI 386,$_{4}$	—	—	Diog. Laert. VII, 1,$_{10}$
XXII(29)	—	—	—	—	—
*XXIII (28)	—	—	—	—	—
XXIV(27)	—	—	β (372)	—	—
XXV(26)	—	—	—	—	—
XXVI(25)	—	—	316, 431	304	—
*XXVII (24)	—	—	—	—	—
XXVIII(23)	—	—	β (CIA III n. 2)	—	—
XXIX(22)	—	—	β (431,$_{27}$), 381 ?	—	—
XXX	—	—	252 b, 371	—	—

Tab. III.

DIES
concilia habita traduntur
aetate.

Pos.	Pos. II.	Gam.	Anth.	Elaph.	Mun.	Tharg.	Scir.
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	302?	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	300?	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	β (475)	259	—	—	—	—
465,28	—	—	—	469,49	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
317	—	385, 421, 470,63	—	—	439	336	—
—	—	—	—	—	408?	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	299, 435	470,73	477 b
—	—	—	260	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	407	—	—	—	—
—	—	—	—	—	303	—	—
—	—	437	—	307, 420, 453	—	384	262, 270, 305
436	—	256 b	(433)?	401	416	—	—
β (CIA III n. 10)	—	—	—	—	—	—	—
—	—	406	—	433?	—	—	—
—	—	—	—	—	—	257	—
417	390	—	—	—	—	—	312, 313
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	320 b	269	—	—	459	377, 352b, Ἀθήν. V 522, β (489 b)
—	—	—	—	323, 408	—	—	263
—	—	246, 311, Ἀθήν. VI 134	315, Ἀθήν. VI, 271 nr. 4	319, 334	247, 343	—	392

Tab. III.

PRYTANIARUM DIES
quibus contiones aut senatus concilia habita traduntur
X trib. aetate.

Dies	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
I	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
II	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
III	—	—	—	—	70	—	—	—	—	—
IV	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V	—	—	—	—	—	—	—	—	—	β (179)
VI	—	—	—	—	—	—	—	'Αθήν. VI 134	—	—
VII	—	—	—	—	—	—	—	173, 174,	—	—
								'Αθήν. VI 131		
VIII	—	—	—	—	—	—	—	—	62	—
IX	—	—	—	—	—	—	—	—	—	238 b?
X	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XI	66 b, 181, 120	—	—	178	492	—	—	—	—	—
	Dem. 24, 20									
XII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XIII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XIV	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XV	—	169 (Us.)	—	—	—	236?	—	—	—	—?

XVI	—	—	—	—	—	—	—	—	—	175 b
XVII	—	—	—	—	183,19	—	—	—	—	—
XVIII	—	169	—	—	—	—	—	—	—	—
XIX	—	—	—	—	—	237	—	—	176	—
XX	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XXI	—	—	—	230 frg. a	—	—	—	—	—	—
XXII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XXIII	—	—	—	—	—	—	—	—	186	—
XXIV	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XXV	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XXVI	—	—	—	—	—	234	—	230 frg. b	—	—
XXVII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	245
XXVIII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XXIX	—	—	—	—	—	—	116	—	—	—
XXX	—	54	—	—	—	—	—	—	—	—
XXXI	—	*'Αθήν.* VI 158	—	180	—	236 ?	—	—	—	—
XXXII	—	183	—	—	—	—	—	—	177	—
XXXIII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XXXIV	—	—	—	—	—	—	—	—	—	190
XXXV	—	—	—	—	—	—	—	—	—	125
XXXVI	—	—	182	—	191	—	—	—	—	—
XXXVII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XXXVIII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	188 ?

Tab. III.

PRYTANIARUM DIES
quibus contiones aut senatus concilia habita traduntur
XII trib. aetate.

Dies	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
I	—	—	—	—	—	—	—	—	—	302	—	—
II	—	β (391)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
III	—	—	—	β (431,$_{27}$)	—	—	—	—	—	—	—	—
IV	—	—	β (482)	—	—	—	—	—	—	420	—	—
V	—	—	—	β (461)	—	—	—	—	—	—	—	—
VI	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VII	—	—	—	299	—	—	—	—	—	—	—	—
VIII	—	—	—	—	—	—	β(475)	—	—	—	—	—
IX	—	332	471; 467, 468	—	—	—	—	—	469,$_{49}$	—	—	—
X	—	—	469	471,$_{50}$	—	—	390	—	—	—	—	—
XI	Ἀθήν. I271 nr. 3	477	—	—	430	325	385, 421, 470,$_{63}$	—	—	—	336	—
XII	—	308	—	—	—		—	—	—	408	—	—
XIII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XIV	—	—	470, 330	—	—	—	—	—	—	—	—	—

XV	—	—	β CIA III n. 2	373; 470,31	—	—	—	—	300	—	—	—
XVI	—	—	—	322	—	403	—	—	—	435	470,73	477 b
XVII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XVIII	—	—	—	255	—	—	—	—	—	—	—	—
XIX	—	—	314	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XX	—	—	σ (381)	—	—	—	—	259	—	—	384	—
XXI	—	297; Ἀθήν. VI 386 nr. 4	—	—	Diog. Laert. VII 1,10	417 (Us.)	320 b	—	—	303	—	270
XXII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XXIII	—	—	—	—	—	β CIA III n. 10	—	—	—	—	—	262, 305 β (489b)
XXIV	—	—	—	—	—	—	437	433	307,26	—	—	—
XXV	—	—	—	304	—	—	—	—	—	—	257	312
XXVI	—	—	316	—	—	—	—	—	—	416	459 ?	
XXVII	—	—	—	—	Ἀθήν. VI 489	—	246	—	—	—	—	—
XXVIII	—	—	—	—	465,28	—	—	269	—	—	—	—
XXIX	—	—	431; 371	—	—	—	311, 256 b	260; Ἀθήν. VI 271 nr. 4	307	247, 343	—	—
XXX	—	—	252 b	—	—	—	—	259? Us.	323, 319	—	—	392
XXXI	—	—	—	—	—	—	—	407	—	—	—	263
XXXII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

TABULA ANNORUM.*

Olymp.	a. C.	Genus anni	Archontes	Loci
106,1	356	—	Elpines	—
2	355	—	Callistratus	—
3	354	—	Diotimus	—
4	353	—	Theodemus	—
107,1	352	—	Aristodemus	—
2	351	—	Thessalus	—
3	350	—	Apollodorus	—
4	349	—	Callimachus	—
108,1	348	—	Theophilus	—
2	347	—	Themistocles	nr. 109, Ἀϑήν. VI 152
3	346	A ? (Ung.)	Archias	cf. Ung. p. 444
4	345	—	Eubulus	—
109,1	344	—	Lyciscus	—
2	343	—	Pythodotus	—
3	342	—	Sosigenes	—
4	341	—	Nicomachus	—
110,1	340	—	Theophrastus	—
2	339	—	Lysimachides	—
3	338	A	Chaerondas	nrr. 121; 122

* A = annus communis titulis testatus, B = a. intercalaris titulis testatus; a = communis, b = intercalaris anni titulis non comprobati. — In singulis paginis undevicenos annos composui imaginem cycli retinens, non quo persuasum mihi sit has esse veras ἐννεακαιδεκαετηρίδας Metoneas: de quarum annis primis communibus intercalaribus quaestio nuper agitata (Usener mus. rhen. XXXIV fasc. 3, Unger philol. XXXVIII fasc. 3) nondum profligata mihi videtur.

Tab. IV.

Anni cycli Met. sec. Unger.	Anni cycli ennact. sec. Usener.	Olymp.	a. C.	Gen. anni sec. Ung.	Gen. anni sec. Us.	Archontes	Loci
I	VII	110,4	337	A	—	Phrynichus	nrr. 123, 124, 125, 126, 127
IIb	VIIIb	111,1	336	b	b	Pythodemus	—
III	I	2	335	a	a	Euaenetus	nr. 162
IV	II	3	334	a	a	Ctesicles	—
Vb	IIIb	4	333	B	B	Nicocrates	nrr. 168, 169
VI	IV	112,1	332	A	A	Nicetes	nrr. 173, 174, 183; Ἀϑήν. VI 131
VII	V	2	331	A	A	Aristophanes	nrr. 175; 175b
VIIIb	VIb	3	330	B	B	Aristophon	nrr. 176, 177
IX	VII	4	329	A	A	Cephisophon	nr. 178
X	VIIIb	113,1	328	a	b	Euthycritus	—
XIb	I	2	327	b	a	Hegemon	—
XII	II	3	326	a	a	Chremes	—
XIII	IIIb	4	325	A	B	Anticles	nr. 179
XIVb	IV	114,1	324	b	a	Hegesias	—
XV	V	2	323	A	A	Cephisodorus	nrr. 181, 182, 183, 184
XVIb	VIb	3	322	B	B	Philocles	nrr. 185, 186, 188
XVII	VII	4	321	A	a	Archippus	nrr. 190, 230 frg. a
XVIIIb	VIIIb	115,1	320	B	B	Neaechmus	nr. 191; Ἀϑήν. VI 158
XIX	I	2	319	a	a	Apollodorus	nr. 226

Anni cycli Met. sec. Unger.	Anni cycli ennaet. sec. Usener.	Olymp.	a. C.	Gen. anni sec. Ung.	Gen. anni sec. Us.	Archontes	Loci
I	II	115,3	318	a	a	Archippus	(231 ?)
II b	III b	4	317	b	b	Demogenes	230 frg. b
III	IV	116,1	316	a	a	Democlides	—
IV	V	2	315	a	a	Praxibulus	—
V b	VI b	3	314	B	B	Nicodorus	234
VI	VII	4	313	A	B	Theophrastus	236
	Met.						
VII	XV	117,1	312	a	a	Polemon	—
VIII b	XVI b	2	311	b	b	Simonides	—
IX	XVII	3	310	A	A	Hieromnemon	237 (231,9 ?)
X	XVIII	4	309	a	a	Demetrius	—
XI b	XIX b	118,1	308	b	b	Charinus	—
XII	I	2	307	a	A	Anaxicrates	238, 240, 241, 242 238 b?
XIII	II	3	306	A	A	Coroebus	246, 247, 248, 249, 249 b
XIV b	III b	4	305	b	b	Euxenippus	—
XV	IV	119,1	304	A	A	Pherecles	255, 256, 257, 258, 256 b
XVI b	V b	2	303	B	B	Leostratus	259, 260, 261, 262, 263, 264
XVII	VI	3	302	A	A	Nicocles	269, 270
XVIII b	VII	4	301	b	a	Calliarchus	—
XIX	VIII b	120,1	300	a	b	Hegemachus	—

Tab. IV.

Anni cycli Metonei sec. Unger.	Anni cycli Metonei sec. Usener.	Olymp.	a. C.	Gen. anni sec. Ung.	Gen. anni sec. Us.	Archontes	Loci
I	IX	120,2	299	A	A	Euctemon	297
II b	X	3	298	b	a	Mnesidemus	—
III	XI b	4	297	a	b	Antiphates	cf. Ung. p. 456
IV	XII	121,1	296	a	a	Nicias II	299
V b	XIII b	2	295	B	B	Nicostratus	300
VI	XIV	3	294	A	a	Olympiodorus	302
VII	XV	4	293	a	a	Philippus	—
VIII b	XVI b	122,1	292	B	b	Glaucippus	305
IX	XVII	2	291	A	a	Antimachus	303, 304
X	XVIII	3	290	a	a	Diocles	—
XI b	XIX b	4	289	B	b	Callimedes	306, 307
XII	I	123,1	288	A	a	Thersilochus	307, 308
XIII	II	2	287	A	a	Diotimus	311, 312, 313
XIV b	III b	3	286	b	b	Isaeus	—
XV	IV	4	285	A	a	Euthius	314
XVI b	V b	124,1	284	b	b	—	—
XVII	VI	2	283	a	a	—	—
XVIII b	VII	3	282	b	a	—	—
XIX	VIII b	4	281	a	b	—	—
I	IX	125,1	280	a	a	—	—
II b	X	2	279	b	A	Anaxicrates	320 b, 493, (238 b?)

INSCRIPTIONES.

n. 120.

επιθεοφΡΑΣΤΟΥΑΡΧΟΝΤοςεπιτης......
....πρωΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙαςεκατομβαι̊ωνος
ενδεκατηιΤΗΣΠΡΥΤΑνειαςεκκλησιατων
προεδ̣ρ̣ωνεπΕΨΗΦΙζεν..............
...καισυμπρ̣Ο(ε)Δρ̣οι
ι

n. 121.

επιχαιρωνΔΟΥΑΡΧΟντοςεπιτηςπανδιονιδοςδΕκΑ
τηςπρυταΝΕΙΑΣΗΙΦιλιπποςαντιφ............
εγρΑμμαΤΕΥΕΝΘΑΡΓΗΛιωνοςδευτεραιφθινοντοςε
κτηΙτηΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΤΩνπροεδρωνεΠΕΨΗφΙΖΕΝ...

seq. 36 v.

n. 123.

θ Ε ο ι
ΑΑΚΙΜΑχωι....
εΠΙΦΡΥΝΙχουαρχοντοςεπιτηςα
κΑΜΑΝΤΙΔοςεκτηςπρυτανειαςη
ιΧΑΙΡΕΣτρατοςαμεινιουαχαρν
ευΣΕΓΡΑμματευενγαμηλιωνος(δ
εκατ)ΗΙ..................

n. 132.

ΕΠ...........αρχοντοςεπιτης
ΕΡεχθηιδοςογδοηςπρυτανεια
ΣΗι...........εγραμματευε
ΝΕλαφηβολιωνοςεικαδιμιαικ
ΑΙΕικοστηιτηςπρυτανειαςτω
ΝΠΡοεδρωνεπεψηφιζεν......
ΡΑΤ.ς.........εδοξεντηιβου
ΛΗΙκαιτωιδημωι..........
ΔΙΟμεευς̄ειπεν............
ΙΟΣ...............

n. 169.

προξΕΝΙΑΑι

επινιΚΟΚΡΑΤΟΥςαρχοντοςεπι
τηςπανΔΙΟΝΙΔοςδευτεραςπρυ
τανειΑΣΗΙΕΓΡαμματευεν....
.....Ι.ΙΟΥΠΑιανιευςμεταγε
ιτνιωΝΟΣΕΚΤηιμετεικαδαςογ
δοηικαΙΔεκατηιτηςπρυτανει
ας..................

n. 173.

ΘΕΟΙ
ΕΠΙΝΙΚΗΤΟΥΑΡχοντοςεΠΙΤΗΣΑΝΤΙΟΧ
ΙΔΟΣΟΓΔΟΗΣΠρυτανειαΣΗΙΑΡΙΣΤΟΝΟ
ΥΣΑΡΙΣΤΟΝΟυαναγυρασιΟΣΕΓΡΑΜματΤ
ΕΥΕΝΕΛΑΦΗβολιωνοςενΑΤΗΙΕΠΙΔΕκΑ
ΕΒΔΟΜηιτηςπρυτανειαςΕΚΚΛΗΣΙΑεΝ
διονυσουτωνπροεδρωνεΠΕΨΗΦΙΖΕνΝ
ικοστρατοςκοπρειοςεδΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜ
ωι (seq. 15 versus.)

n. 175.

ΣΑΡΧΟντος

επιτης...............ΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΙ
.....................εΥΣΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΕ
..............ενηικαινΕΑΙΕΜΒΟΛΙΜΩΙΗΕΜ
πτηικαιεικοστηιτηςπρΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚΚΛΗΣι
ατωνπροεδρωνεπεψηφιζΕνΦΑΝΟΜΑΧΟΣΑΙΩ.
εδοξενΤΩΙΔΗΜΩΙ ::

(seq. 10 vers.)

nr. 188.

επι | φιΛΟΚλεουςαρχοντοςεπιτης
ερεχΟΗΙΔΟΣΔΕΚΑΤΗΣπρυτανει
αΣΗΙΕΥΘΥΓΕΝΗΣΗΦΑΙΣτοδημο
ΥΚΕφΙΣΙΕΥΣΕΓΡΑΜΜΑΤΕυενθαρ
ΓΗΛΙΩΝΟΣΕΝΗΙΚΑΙΝεΑΙ......
.καΙΤΡΙΑΚΟΣΤΗΙτΗςΠΡ⌒τανει
αςεκκΛΗΣΙαΤΩΝΠΡΟΕΔρωνεπεψ
ήφιζεν etc.

nr. 230 frg. a.

επι....................αρχοντοςεπιτη
ςιπποθωντιδοςτεταρτηςπρυτανειας
ΗΙΜΝΗΣΙΦΙΛΟΣΜΝΗΣΩνος....εγραμμα
ΤΕΥΕΝΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝοςενδεκατειμια
ΙΚΑΙΕΙΚΟΣΤΕΙΤΗΣΠρυτανειαςεκκλησ
ΙΑΚΥΡΙΑΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩνεπεψηφιζεν...
seq. 20 v.)

nr. 236.

επιθεοφρασΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ
επιτηςακαμαντιδΟΣΕΚΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕιαςηι..
...............ΟΥΑΓΝΟΥΣΙΟΣεΓΡαμματευ
ενγαμηλιωνοςεκτΕΙΕΠΙΔΕΚΑπ(ε)μ(πτ)εικαιδε
κατειτηςπρυτανεΙΑΣΕΚΚΛΗσιακυριατωνπρ
οεδρωνεπεψηφιζεΝΠΑΜΦΙΛΟςΦηγουσιοςκαι
συμπροεδροι------ΛΛΑΙΕΥΣΟ....

n. 238.

επαναξικρατουςΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙτ
ης..........πεμΠΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕι
αςηι........ασΑΝΟΠΟΝποΥΠοΤΑ
μιοςεγραμματευΕΝΠοΣιδεΩΝΟΣ
......ισταμενοΥΕΚΚΛΗσΙΑΚΥ
ριατωνπροεδρωνεΠΕΨηφιΖΕΝΑΝ
(seq. 14 v.)

nr. 238 b.

επιαναΞΙΚΡΑΤΟυςαρχοντοςεπιτης.......
ιδοςδεΚΑΤΗΣΠΡΥτανειαςηι(λυσιαςποθεινο
υδιομε)ΙΕΥΣΕΓΡΑΜματευεν.............
...ηι!ΣΤΑΜΕΝΟΥΕνατηιτηςπρυτανειαςεκκ
λησιΑΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩνεπεψηφιζεν.........
..οΥΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝΚαισυμπροεδροιστρατοκλ
ηςεΥΘΥΔΗΜΟΥΔΙΟΜεευςειπεν...........
....¯ΤΑΤΟΥΔΗΜΟΥ....................

(seq. 7 vs.)

nr. 245.

επι — — — — — αρχοντοςεπιτης — — — ι
δοςδεκ⅃Ιμςπρυτανειαςηι.............
..οΥΣΘΟΡΑΙευςεγραμματευενσκιροφοριωνο
ςδεΚΑΤΗΙΥστεραιεβδομηικαιεικοστηιτης
πρυΤΑΝΕΙΑςεκκλησιακυριατωνπροεδρωνεπ
εψηφΙΖΕΝ.........................κ
αισυΜΠΡΟΕδροι....................

(seq. 5 vs.)

n. 252 b.

ϑ ε Ο ι
μ υ Τ Ι Α Η Ν Α ι
επι.........αρχοντοΣΕΠΙΤΗΣΔΗΜΗΤΡΙΑδοςτριτης
πρυτανειαςηι(αυτολυκ)ΟΣΛΥΚΟΥΑΛΩΠΕΚΗΘενεγραμμα
τευενβοηδρομιωνοςενΕΙΚΑΙΝΕΑΙΤΡΙΑΚΟΣτηιτηςπρ
υτανειαςεκκλησιατωνΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΖεν......

(seq. 6 vs.)

n. 256.

ΕΠΙΦΕΡΕΚΛΕουςαρχοντοςεπιτης...ν
ΤΙΔΟΣΕΚΤΗΣπρυτανειαςηιεπιχαρινο
ΣΔΗΜΟΧΑΡΟΥςγαργηττιοςεγραμματευ
ΕΝΠΟΣΙΔΕΩΝοςπεμπτηιμετεικαδαςπε
μπτηΙΚΛιεικοστηιτηςπρυτανειας..

n. 256 b.

ΕΠΙΦΕΡΕΚΛΕΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠ
ΙΤΗΣΟΙΝΕΙΔΟΣΕΒΔΟΜΗΣΠΡΥΤ
ΑΝΕΙΑΣΗΙΕΠΙΧΑΡΙΝΟΣΔΗΜΟΧ
ΑΡΟΥΣΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣΕΓΡΑΜΜΑΤ
ΕΥΕΝΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣΔΕΥΤΕΡΑΙΜ
ΕΤΕΙΚΑΔΑΣΕΝΑΤΕΙΚΑΙΕΙΚΟΣ
ΤΕΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚΚΛΗΣΙ
ΑΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΦ

(seq. 23 vs.)

n. 257.

εΠΙΦΕΡΕΚΛΕΟΥςαρχοντοςεπιτης...........
εΝΔΕΚΑΤΗΣΠΡΥτανειαςηιεπιχαρινοςδημοχαρ
ουΣΓΑΡγηΤΤΙΟςεγραμματευενθαργηλιωνοςπε
μπΤΕΙΜΕΤΕΙΚΑδαςπεμπτεικαιεικοστειτηςπρ
υτΑΝΕΙΑΣΕΚκΛησιακυριατωνπροεδρωνεπεψηφ
ιζΕΝΣΩΣΤγΕΝ||ς.................καισυμπρ
οεδΡΟΙΕΔοΞΕντ.........................

n. 260.

επιλεωστρατουαρχοντοςΕΠΙΤΗΣΚΕΚΡΟΠ
ιδοςογδοης·πρυτανειαςηΙΔΙΟΦΑΝΤΟΣΔΙ
ονυσοδωρουφηγουσιοςεγΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΑΝ
θεστηριωνος.......επιδΕΚΑΕΝΑΤΕΙΚΑΙ
εικοστειτηςπρυτανειαςΕΚΚΛΗΣΙΑΤΩΝπ

(seq. 4 vs.)

n. 263.

επιλΕΩΣΤΡΑΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤης.αι
αντιΔΟΣΔΩΔΕΚΑΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗιδ
ιοφαΝΤΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥΦΗΓΟΥΣΙΟς
εγραΜΜΑΤΕΥΕΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝΟΣΕΝΗΙΚ
αινεΑΙΠΡΟΤΕΡΑΙΜΙΑΙΚΑΙΤΡΙΑΚΟΣΤ
ηιΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚΚΛΗΣΙΑΤΩΝΠΡΟ
εδΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΕΠΙΚΡΑΤΗΣΦΙΛΕΟ

(seq. 16 vs.)

n. 278.

επι— — — — — — — — —αρχοντΟΣΕΠΙτης.....
....τεταρτηςπρυτανειαΣΗΙΗΓΗΣ......
....................εγραΜΜΑΤΕΥΕνπυανο
ψιωνοςδευτεραιμετεικαΔΑΣΤΕΤΑΡτηικα
ιδεκατηιτηςπρυτανειαςΕΚΚΛΗΣΙΑΚυρια
τωνπροεδρωνεπεψηφιζεΝΚΑΛΛΙΑΔΗΣΧ...

(seq. 7 vs.)

n. 280 b.

ἐπὶ----
---αρχοντος
επιτης-------
πεμπτηςπρυτανειας
ηι-------------------
----------εγραμματευεν
ΜΑιμακτηριωνοςτετραδι
ΕΠΙΔΕκατεταρτηιτηςπρυτανειας
ΕΚΚΛΗΣΙαεντωιθεατρωιτωνπροεδρων
ΕΠΕΨΗΦΙΖεν......................
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΑ
ΦΙΛΕΑΣΑΝ................ειπεν
ΕΠΕΙΔΗΠ
ΟΥΠΟΚΡιν
.ΙΝΑΤο
εΣΤΙ
ΕΨΗφισ

n. 299 b.

ε π α π ο λ Ι Ο Δ Ο Ι Ο Υ Δ Ι Χ Ο Ν Τ Ο Σ Δ Ε Υ Τ Ε ρ ο ν
α ν α γ ρ α Φ Ε Ο Σ Δ Ε Ε Π Ι Κ Ο Υ Ι Ο Υ Τ Ο Ῡ . . . .
. . . . . . Σ Ι Ο Υ Ε Π Ι Τ Η Σ Π Δ Ν Δ Ι Ο ν ι δ ο ς ε κ
τ η ς π ρ Υ Τ Δ Ν Ε Ι Δ Σ Μ Ο Υ Ν Ι Χ Ι Ο Ν ο ς . . . . .
. . . . . . Ε Ι Τ Η Σ Π Ι Υ Τ Δ Ν Ε Ι Δ Σ ε κ κ λ η σ ι α
ε ν τ ω ι θ ε α Τ Ι Ο Ι Τ Ο Ν Π Ι Ο Ε δ ρ ω ν ε π ε ψ η φ
ι ζ ε ν . . . . ν Ι Κ Ι Ο Υ Φ Ι Ε α ρ ρ ι ο ς κ α ι σ
υ μ π ρ ο ε δ ρ ο ι . . . . Σ Δ Τ . . . .

n. 302.

ε π ι Ο λ υ μ π Ι ο Δ Ω Ρ Ο υ Α ρ Χ Ο ν τ ο ς . . . .
. . Φ Ο ρ ο υ . Ε Ι . Τ . . Ο ε γ Ρ α μ μ α τ ε υ ε ν ε π ι τ η ς α κ α μ α ν
τ ι Δ Ο Σ Δ Ε Κ α τ Η Σ Π Ρ Υ τ α Ν Ε ι α ς μ ο υ ν ι χ ι ω ν ο ς . . . . . .
. . . Α Ι Π Ρ Ω Τ η ι τ Η Σ π ρ Υ Τ Α ν ε ι α ς ε κ κ λ η σ ι α τ ω ν π ρ ο ε
δ ρ ω Ν Ε Π Ε Ψ Η Φ ι ζ Ε Ν . . Ο Β Ο . . . . κ
α ι σ Υ Μ Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Ι Ε Δ Ο ξ ε Ν τ ω ι δ η μ ω ι σ τ ρ α τ ο κ λ η ς ε υ
θ υ Δ Η Μ Ο Υ Δ Ι ο μ ε ε Υ ς ε ι Π Ε

(seq. 31 vs.)

n. 303.

ε π α Ν Τ Ι Μ Α Χ Ο Υ α ρ χ Ο ν Τ Ο Σ Ε Π Ι Τ Η Σ Ι Π Π Ο θ ω ν τ ι δ ο ς δ
ε κ α τ η Σ Π Ρ Υ Τ Α ν ε ι Α Σ Η Ι Χ Α ι Ρ ι Γ Ε Ν Η Σ χ α ι ρ ι γ ε ν ο
υ μ υ Ρ Ρ Ι Ν Ο Υ Σ Ι ο ς Ε Γ ρ Α Μ Μ α Τ Ε Υ Ε Ν μ Ο υ ν ι χ ι ω ν ο ς
ε ι κ ο σ τ Ε Ι Μ ι Α ι κ α Ι Ε Ι Κ Ο Σ τ Ε Ι Τ Η Σ Π Ρ υ τ α ν ε ι α ς ε κ
κ λ η Σ Ι Α Κ Υ Ρ Ι Α τ ω ν Π Ρ Ο ε Δ ρ ω Ν Ε Π ε Ψ Η φ ι ζ ε ν

(seq. 8 vs.)

nr. 306.

Ε Π Ι Κ Α Λ Λ Ι Μ Η Δ Ο Υ α ρ χ ο ν τ ο ς ε π ι τ η ς . . . . δ ε κ α
τ η ς Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Σ Η ι κ α λ λ ι α ς κ α λ λ ι α δ ο υ π λ ω θ ε υ ς ε γ ρ α
μ μ α τ Ε Υ Ε Ν Μ Ο Υ Ν Ι Χ Ι ω ν ο ς ε ν δ ε κ α τ η ι ε ν α τ η ι κ α ι δ ε κ α τ
η ι τ η ς Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α ς ε κ κ λ η σ ι α κ υ ρ ι α τ ω ν π ρ ο ε δ ρ ω ν ε π
ε ψ η φ ι ζ Ε Ν Φ Ι Λ Ο Ξ ε ν . . . .

(seq. 13 vs.)

nr. 325 frg. a.

επι------ΙΑΟναρχοντοςεπιτης...ντιδοςεκ
τηςπρυτανΕΙΑΣFι.......................
..εγραμμαΥΕΥΕΝποσιδεωνοςενδεκατειενδεκ
ατειτηςπρΥΤΑΝειαςεκκλησιακυριατωνπροεδ
ρωνεπεψηφΙΣΖΕΝΤ.......................

(seq. 12 vs.)

nr. 344.

επι..............αΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤ
ηςιπποθωντιδοςδΕΚΑΤΗΣΠΡΥΤΑ
νειαςηι........ΝΟςΙΠπΟΚρΙτ
ου..εγραμματευενΕΛΑφηβολιω
νος......ισταμενΟΥ........

n. 345.

επι...........αρχΟΝτΟςεΠιτ
ης..........τεταΡΤηΣπρΥτα
νειαςηι..........Το.Η.οΥ..
........εγραμματεΥΕΝπΥΑνο
ψιωνος........ισταμεΝΟυ.
....

n. 373.

ΕΠΙΘΕΟΦΗΜΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙτης........τεταρτης
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΙΠΡΟΚΛΗΣΑΠ...............εγραμ
μαΤΕΥΕΝΠΥΑΝΟΨΙΩΝΟΣΕΚτηιεπιδεκατεταρτεικαι
δεκΑΤΕΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕιαςεκκλησιακυρια τωνπροε
δρωνεπεΨΗΦΙΖΕΝΑ.......................
καισυμπρΟΕΔΡΟΙ

*

n. 382.

.....Λ.ΕΞΙ..............................
.οπωΣΑΝΟΥΝΚΑΙ...........................
...ΤΟ.Σ.ΕΙΣΕΑ...........................
..εΦΑμΙΑΑΟΝΕΙΤΟ.........................
......ΘηΣΟΝΤΑΙΤυχειαγαθειδεδοχθαιτειβο
υλειΤουςπρΟεΔΡΟυςοιτινεςανλαχωσινπροεδ
ρΕυΕιΝεντωιδΗΜΩΙειςτηνεπιουσανεκκλησια
νοΤΑΝΕξηκωσιναιεκτουνομουημεραιχρηματι
σαιΠΕΡιτουτωνγνωμηνδεξυμβαλλεσθαιτηςβο
υληςεΙςτονδημοΝΟτιδοκειτειβουλειεπαινε
ΣαιμεΝ........ΜΙ.........καιστεφανωσα
ΙΑυΤοΝΧΡυσωιΣΤΕΦανωιαπο-- δραχμων.....
Α..ενΕΚΑΚαιφΙΑΟτιμιαςηςεχειπροςτονδημο
ΝτΟνΑΘΗΝαιωνΕΙΝαιδαθηναιουςαυτονκαιεκγ
ΟνΟυΣΟΥΣ...........................κα
ιγΡΑΨΑσθαιαυτονφυληςκαιδημουκαιφρατρια
ΣΗςΑΝΒοΥΑηταικατατοννομοντουςδεπρυτανε
ιΣ......................................
.......Ι................................
.......Κ................................
......ΩΝ.....αναγραψαιδετοδετοψηφισματ
ονγραμΜΑτεατονκαταπρυτανειανκαιστησαιε
ναΚρΟΠοΑΕιειςδετηναναγραφηντηςστηληςμε
ρισαιτΟνεπιτειδιοικησειτογενομενοναναλ
ωμα

n. 384.

ΕΠΙΗΑΙΟΔΩΡΟΥΑΡΧΟντοςεπιτης..........εν
ΔΕΚΑΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑςηιχαριαςκαλλιοναθμονευς
ΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΘΑΡΓΗΛιωνοςδεκατεινστεραιει
ΚΟΣΤΕΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚκλησιατωνπροεδρωνε
ΠΕΨΗΦΙΖΕΝΣΩΣΙΠΠΟΣΑΙΣΧΡΩνος.......καισυμ
πΡΟΕΔΡΟΙ

ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜωι

seq. 5 vs.

n. 385.

επι — — — — — — αρχΟΝΤΟΣΕΠΙΤΗΣΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣΕΒδομηςπρυτα
νειαςηι........ΣΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΥΛΑΜΠΤΡΕΥΣΕΓΡΑμματευεν
γαμηλιωνοςενδεκατΕΙΕΝΔΕΚΑΤΕΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕκκλησια
κυριαεντωιθεατρωιτωνΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΑΜΥι.......

(seq. 15 vs.)

n. 389.

................εγραΜΜΑΤΕΥΕΝ Δ[Η]μονψηφισμα.
..............δωδεκΑΤΕΙΠΡΟΤΕΡΑΙΕβδομεικαι
εικοστηιτηςπρυτανΕΙΑΣΕΚΚΛΗΣΙΑΕντωιθεατρωι
καταψηφισμαο....σ͂ΡΑΤΟΣΕΡΧΙΕΥΣ[Ε]ιπετωνπρο
εδρωνεπεψηφιζεν..Ω]ΝΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥΣΥβριδηςκα
ισυμπροεδροι εδοξΕ]ΝΤΗΙΒΟΥΛΕΙΚΑιτωιδημωι
....................ΙΟΣΕΙΠΕΝ ΕΠΕιδη.....
................οτραπεΖΙΤΗΣΑΙΑΤΕ[Λ]ει.......
....................πΡΑΤΤΩΝΚΑΙΕιΣΑγ........
....................ΩΝΤΗΝΔΥΝΑΤΗΝ.........
..................πΕΡΙΤΟΥΤΩΝΑΥΤΩΙα[Π]ΟΜεμαρτ
υρηκενοστρατηγοςοΕΠΙΤΑΟΠΛΑΚΕΧΕΙΡΟΤονημεν
ος

(seq. 5 vs.)

n. 390.

επι — — — — — — αρχοντοςεπιτηςΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣΕΒΔΟΜΗΣΠΡΥτ
ανειαςηι......................εκκΗΔΩΝΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΠΟΣΙΔΕ
ωνοςδευτερουεκτηιμετεικαδαςενδΕΚΑΤΕΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚκΛ
ησιακυριαεντωιθεατρωιτωνπροεΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΗΡΟΔΩΡΟΣΘΕ

(seq. 14 vs.)

n. 399.

επι — — — — — — ΣΑΡΧΟΝΤΟΣεπιτης.........τριτης
πρυτανειαςΗΙΑΡΙΣΤΟΦΑΝ...............
εγραμματευεΝΒΟΗΔΡΟΜΙΩνος(δεκατηιισταμενουδ
εκατηι)τηςπρΥΤΑΝΕΙΑΣεκκλησιαεντωιθεατρωιτων
προεδρωνεπεΨΗΦΙΖΕΝ....................
καισυμπροεδΡΟΙ

n. 403.

(Praecedunt v. 4 litt. grandioribus scripti.)

ΕΠΙΘΡΑΣΥΦΩΝΤΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣεπιτηςπανδι
ΟΝΙΔΟΣΕΚΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΙ...........
ΤΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣΕΓΡΑΜΜΑΤΕυενδημουψη
ΦΙΣΜΑΤΑΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΟΣ(ενεικαινεαι)
ΕΚΤΕΙΚΑΙΔΕΚΑΤΕΙΤΗΣΠΡΥΤανειαςεκκλη
ΣΙΑΚΥΡΙΑΕΝΤΩΙΘΕΑΤρΩΙΤωνπροεδρων
ΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΚΛΕΟΜΑΧΟΣΛΑ...........
ΣΙΟΣΚΑΙΣΥΜΠΡΟΕΔΡΟΙ

(seq. 80 vs.)

n. 430.

επι — — — — — — — — αρχοντοςΕΠΙΤΗΣΟΙΝΕΙΔος(πε
μπτης)πρυτανειαςηι — — — — — ΝΑΓΝΟΘΕΟΥ.....
— — — — εγραμματευεν(μαιμακτη)ΡΙΩΝΟΣΕΝ(εικαιν
εαιτριακοστει)τηςπρυτανειαςΕΚΚΛΗΣιακυρια
εντωιθεατρωιτωνπροεδρωνεπεψηφιζεΝ.......

n. 431.

επιΑΡΧελαΟυαρχΟνΤοςεπιτηςλεωντΙΔΟΣΤΡΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕ
ιΑΣΕιμοσχοςμοσχιΩνοςκυδαΘηναιεγραμμΑΤΕΥΕΝΒΟΙΗΔΡΟ
μιΩνοςεκτειμετεικαδαςενατεικαιεΙΚΟΣΤειτηςπΡΥΤΑΝΕι
αςεκκλησια(εμπειραιει)τωνπροεδρωνεπεψηφιζεΝκΛΑΛΙΣΤΡΑΤΟΣ

(seq. 22 v.)
deinde:

ΕΠΑΡΧΕΛΑοΥΑΡΧονΤΟΣεπιτηςΑΙΑΝΤΙΔΟΣΤεταΡΤΗΣΠΡΥΤΑ
νΕΙΑΣΗιΜΟΣΧΟΣΜΟσχιωνοςΚΥΔαΘΗΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΒΟ
ηΔΡΟΜΙΩΝΟΣΕΝατεΙμετΕΙκαδαΣτρΙΤΕΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ
ΒΟΥΛΗΕμβΟΥλευτηριωικαιεκΤΟΥΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΥΕΝΤΩΙΕΛΕ
υΕΙΝΙΩΙ — — — — —

(seq. 16 v.)

nr. 434.

επι — - — — — —αρχοντος επιτη Σ ΛΕΩΝΤΙΔ ΟΣ Δεκατηςπρυτανειαςηι
. . . . εγραΜΜΑΤΕΥΕΝΜΟΥΝ ιχιωνος . . . .
. . . . τηςΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΕΚΚλησια(εντωιθεατρωι)
καταψηφισμαο . . . . ειπετωνΠΡΟΕΔΡΩ ΝΕΠΕΨ ΗΦιζεν

(seq. 13 vs.)
deinde:

αγαθειτΥΧΕΙ ΔΕΔΟΧΘΑ Ι Τειβουλειτουςλαχοντ
αςπροεδρουςειςτηνεπιουσανεκ ΚΛΗΣΙΑΝ ΧΡΗΜατισαιπεριτουτωνγν
ωμηνδεξυμβαλλ εσθαιτηςβουλη ΣΕΙΣΤΟΝΔ ΗΜ ον

(seq. 3 vs.)

nr. 435.

επι ΣΟΝΙ ΚΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΗΣ ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ(δεκατης)
πΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΙΠΑΥ ΣΑΝΙΑΣΒΙΟΝΕΛΟΥ ΠΕΡΙΘΟΙΔΗΣ ε
γΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝμου[Ν]ιχ ΙΩνοςΕΛΤΕΙΟΝΔΟΣ εκτει
κΑΓΔΕΚΑΤΕΙΤΗ Σπ ρΥ ΤΑΝΕΙΑΣΕΚΚΛΗΣΙΑΚΥΡΙΑΕν
τΩΙΘΕΑΤΡΩΙΤΩΝΠΡΟΕ ΔΡΩΝΕΠΕΨΗ ΦΙΖΕ ΝΕΡ. .ΘΕ
νΗΣ etc.

(seq. 7 vs.)

nr. 436.

εΠΙΤΥΧΑΝΔΡΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΗΣ ΑΚ ΑΜαντιδοςεκτηςπρυ
τΑΝΕΙΑ|ΣΗΙΣΟΣΙΓ εΝΗ ΣΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΜΑΡ αθωνιοςεγραμματευ
ε νΠΟΣΙΔΕΩΝΟΣΛΕΥΤΕΡΑΙΜΕΤΕΙΚΑΔ ΑΣ Ενατηιτηςπρυτανει
ας ε ΚΚΛΗΣΙΑΚΥΡΙΑ Ε ΝΤΟΙΘΕΑΤΡΟΙΤΟΝΠΡοεδρωνεπεψηφιζεν
. . . . . ΔΙΟ[Ζ]ΟΤΟΥΟΙΝΑΙΟΣΚΑΙΣ Υ ΜΠΡΟΕΔΡοιεδοξεντηιβουληικαι
τωιδηΜΟΙ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΦΙΛΙΣΚΟΥ Ο ΟΡ Α Ι ευςειπεν

(seq. 4 vs.)

nr. 437.

. . . . πρυΤΛνΕΙΛςηιΦΙΛ
. . . . ΝΙ ΕΥΣΕΓΡΑΜΜΛΤΕ
υεν. . . . . δεκΑΤΕΙΥΣΤΕΡΑΙΚΛΤΛ
θεουδε τετραδιμεΤΕΙΚΑΔΛΣΤΣΤΛΡΤΕΙ
καιεικοστειτηςπρΥΤΑΝΣΙΛΣΣΚΚΛΗΣΙΛ
εντωιθεατρωι τωνΠΡΟΕΔΡΟΝΣΠΣΨΗΦΙ
(seq. 14 vs.)

nr. 477.

επι----ΕΟΥΣΑΡΧΟ ΝΤ Ο ΣΕι· ιτης. . . . . δευτεραςπρυτανειας
ηι. . . . . . ΘΕΝΗΣΚΛΕΙΝΙΟΥ ΚΟΘΩΚΙδηςεγραμματευενμεταγειτνιωνοςεν
δεκατηιεΝΔΕΚΑΤΗΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ εκκλησιακυριαεντωιθεατρωι
τωνπροεδΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΔΗΜΟΣΤΡατος
(seq. 11 vs.)

nr. 492.

επι — — — — — — αρχοντοςεπι
της — — — — — — τεταρτηςπρ
υτανειαςηι - — — ΛΑΣΧΑΤ. . .
. . . . εγρΑΜΜΑΤΕΥενμ
αιμακτηριωνοςΕΝΔΕΚΑΤηιδ
ωδεκατηιτηςπρΥΤΑΝΕΙΑςεκ
κλησιακυριατωνΠΡΟΕΔΡωνε
πεψηφιζεν. . . . . ΑΤΗΣΦΛυευ
ςεδοξεντηιβουληΙΚΑΙΤωιδ
ημωι. . . . . ΕΡ. . . . .

nr. 493.

επιαναξικρατουςαΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΗς
. . . . ΠΡΥΤΛΝΕΙΛΣΗΙλ
υσιαςποθεινουδιΟΜΕΙΕΥΣΕΓΡΑΜμα
τευεν(πυανοψιωνος)ΟΓΔΟΕΙΚΛΙΕικο
στειτηςπρυτανειαΣΕΚΚΛΗΣΙατωνπ
ροεδρωνεπεψηφιζενΝΟΗΜΩν . . . . .
. . . . ιΤΩ. . . . .

nr. 495.

vide nr. 430.

nr. 528.

N \ I Α I Υ Ε Η . . . . ε γ ϱ α μ μ α τ ε
υ ε ν Π Ο Σ Ι Α Σ ω ν ο ς δ ε υ τ ε ϱ ο υ ε κ τ η ι μ ε τ
ε ι κ α Υ Α Σ Κ Α Τ Α ϱ χ ο ν τ α κ α τ α ϑ ε ο ν δ ε . .
. . . . ω Ν Ο Σ Δ Ε Φ . . . .
. . . . Ξ Α Σ Ε Φ Η Μ . . . .
. . . . . Η Ι Κ Ο . . . .

(seq. 7 vs.)

ʼΑϑήν. VI 134/5.

ε π(ε υ ϑ υ κ ϱ ι τ ο υ) α ϱ] χ ο ν τ ο ς ι ε ϱ ε ι ω ς δ ε α ν δ ϱ ο
κ λ ε ο υ ς ε κ κ ε ϱ α μ] ε ω ν ε π ι τ η ς α ν τ ι ο χ ι δ ο ς (ο γ
δ ο η ς) π ϱ υ τ α ν ε ι] α ς η ι π υ ϑ ο δ η λ ο ς π υ ϑ ο δ η λ ο υ
. . . . ε γ ϱ α] μ μ α τ ε υ ε ν ε ν η ι κ α ι ν ε α ι(ε
ν α τ η ι κ α ι δ ε κ α τ)] η ι τ η ς π ϱ υ τ α ν ε ι α ς ε κ κ λ η σ
ι α τ ω ν π ϱ ο ε δ ϱ ω ν] ε π ε ψ η φ ι ζ ε ν ε π ι γ ε ν η ς ε ϱ ο
ι α δ η ς ε δ ο ξ ε ν τ ω] ι δ η μ ω ι π ϱ ο κ λ ε ι δ η ς π α ν τ α

(seq. 13 vs.)

ADDENDA ET CORRIGENDA.*

p. 5 v. 2 leg. θεάτρ[ωι σύγκλητος] κατὰ ψήφισμα.

p. 8 v. 13. φθίνοντος ter legitur: nn. 121, 180, denique n. 169, ubi Usener p. 391 restituit ἕκτ[ηι φθίνοντος. Cf. add. ad p. 10.

p. 9 n. 132. Titulum anno Pythodemi 111,1 tribuendum esse alio loco mox exponam.

p. 10 n. 169. Usener in commentatione p. 94 laudata (p. 391) huius tituli dies sic restituit: Μεταγειτνιῶ]νος ἕκτ[ηι φθίνοντος, πέμ[πτηι κα]ὶ δ[εκάτηι τῆς πρυτανεί]ας; quae restitutio eo maxime commendatur, quod notionem μετ' εἰκάδας ante ol. fere 113.4 = 325/4 (n. 179) in usu non fuisse recte observasse videtur vir doctissimus. — Prytaniae dies utrum fuerit XV. an XVII. dubitari potest. Etenim si Metagitnion erat solidus primaque prytania functa est dies 38, dies Metagitnionis XXV. (ἕκτη φθίνοντος) respondebat prytaniae secundae diei XVII. — Hinc Ungerus quoque corrigendus, qui Philol. XXXVIII,425 eadem restituit quae ipse dedi p. 10.

p. 11 n. 188. Usener p. 393 supplet v. 5/6 Θ[αρ]γηλιῶνος ἕνηι καὶ ν[έ]αι[, ἐνάτηι κ]αὶ τριακοστῆι [τ]ῆ[ς] πρ., quibus restitutis unam sedem vacuam relictam, prytaniarum autem I—VIII singulas tricenos octonos dies, nonam 41, decimam 39 munere functas esse sumitur. — Rectius, ni fallor, Unger p. 427 supplet ὀγδοίηι κ]αὶ τριακοστῆι: quo supplemento difficultates a nobis commemoratae apte solvi videntur.

p. 13 v. 5. De die septimo sacro cf. Usener p. 421.

---

* Commentationem meam iam vere anni 1879 absolutam fuisse et prelo tradi coeptam moneo.

p. 13 v. 20 sqq. De his veriora nunc edoctus sum: cf. tab. annorum.

p. 13 not. v. 1. Diem tituli n. 176 Usener p. 392 speciosa sane coniectura ponit *ε[ἱρεσιών]ηι*. Contra displicet quod Unger p. 426 suspicatur: *ἑ[νδεκάτ]ηι Θαργηλιῶνος, ἐνάτη[ι καὶ δε]κάτηι* errore lapicidae exaratum esse pro *ἐνάτηι καὶ εἰκοστῆι*.

De notione *μετ' εἰκάδας* numerandique ratione quae Usener p. 420 sqq. protulit, quo facilius in adhibendo hoc libello praesto sint, subiungo ipsius tabulam:

	Dies mensis	
	pleni	cavi
δεκάτη ὑστέρα	21	21
ἐνάτη φθίν. sive *μετ' εἰκ.*	22	excidit
ὀγδόη „ „ „ „	23	22
ἑβδόμη „ „ „ „	24	23
ἕκτη „ „ „ „	25	24
πέμπτη „ „ „ „	26	25
τετράς „ „ „ „	27	26
τρίτη „ „ „ „	28	27
δευτέρα „ „ „ „	29	28
ἕνη καὶ νέα	30	29

p. 14 n. 236. Hoc titulo quasi fundamento nititur Usener p. 394 cf. 400, U. Koehleri restitutionem secutus, ut evinceret hoc ipso anno ol. 116,4 vel potius ol. 117,1 introductum esse cyclum Metonis. Sane paenitet me quod iusto liberius usus sum varietate lectionis Velsenianae. — Supplementa ab Ungero p. 430/1 proposita nullo modo probari possunt, quia cum spatiis non conveniunt. De ipsa cycli ratione nunc doctis Useneri et Ungeri commentationibus illustrata quae ipse (p. 40 al.) dedi retractanda esse non ignoro.

p. 15 v. 5 leg. *καὶ* pro *μαὶ*.

p. 15 n. 238 b. Usener p. 395 reposuit *Σκιροφοριῶνος τρίτηι] ἱσταμένου, ἐ[νάτηι τῆς πρ.* Atque confitendum est, si

titulus ad. ol. 118,2 revocatur, alium mensis diem vix inveniri posse. Atqui die tertio alicuius decadis num contio habita sit dubitare licet: cf. A. Mommsen Heortol. p. 94 et 295 et quae ipse exposui p. 55 sq. Difficultatem in anno constituendo ex scribae nomine oriundam Usener non attigit. Nostrae autem sententiae illud obstat, quod Stratocles certe ol. 125,2 = 279/8 in vivis non iam fuit. Itaque cum de Stratoclis nepote cogitari vix possit, scribam ol. 118,2 mortuum alterumque in eius locum suffectum esse sumendum erit.

p. 15 v. 3 ab im. ad n. 240 adde: idem [Plut.] vit. x or. p. 852a (ol. 118,2).

p. 17 n. 256. Unger restituit p. 433 *Ποσιδεῶν[ος δευτέραι μετ' εἰκάδας, ὀγδόε]ι κα[ὶ εἰκοστεῖ τῆς πρ.*

n. 256 b. Ex Useneri ratione numerandi difficultas facile solvitur. Supplementa titulorum huius anni, qualia Unger p. 432/3 proposuit, minus apta videntur, cum eis mira dierum per prytanias divisio efficiatur.

p. 18 n. 257. Miro consensu Usener p. 430 (cf. p. 396) et Unger p. 432 reposuerunt *Θαργηλιῶνος τετάρ]τει μετ' εἰκ[άδας, ἑβδόμει καὶ εἰκοστεῖ τῆς πρ.* Quae recte se habere non possunt, quia constanter scribitur *τετράδι ἱσταμένου* s. *ἐπὶ δέκα* s. *μετ' εἰκάδας.* — Quod si sequimur Useneri rationem numerandi, difficultates quas movi non iam extant; nam tum contio habita est die XXVI i. e. postridie Plynteriorum.

p. 18 n. 263. De die intercalato verba fecit Usener p. 411, cf. 398; Unger p. 434.

p. 21 n. 299. Multa de Nicia archonte *ὕστερον* protulit Unger p. 455 sqq. cf. 445. Cf. Usener p. 396.

p. 22 n. 299 b. De inscriptionis aetate v. quae dixit Koehler apud Ungerum p. 451 not. 17.

p. 22 n. 302. Optime titulum restituisse videtur Usener p. 397, cum scribit [*Μουνιχιῶνος* (sic pro *Ἐλαφηβολιῶνος*) *ἕνηι κα[ὶ νέ]αι.* — Contra Unger p. 446 aut singularem diei notationem aut errorem latere putat emendans *Ἐλαφηβολιῶνος νουμηνί]αι* pro *Μουνιχιῶνος νουμ.*

p. 23 n. 303. Varietas lectionis v. 3, quam immerito neglexi, supplementa mea confirmare videtur.

p. 23 n. 306. Emendationes huius tituli quasdam proposuit Unger p. 491 not. 43 (ubi pro n. 307 leg. n. 306).

p. 23 n. 307 v. 3 corr. „Annum fuisse intercalarem adparet.“ — Unger p. 491 proponit *ἐπὶ τῆς[--- ἑβδόμης πρυτανείας - - Γαμηλιῶνος δεκάτηι] ὑστέραι, τετάρτηι καὶ εἰκοστῆι τῆς πρ.,* quod neque spatiis convenit neque rationi contionis in theatro Dionysii habendae; cf. quae de tempore eius contionis dixi p. 10 et 57.

p. 25 n. 320b. Usener p. 397 diem primum intercalatum esse docet alterutri ex prioribus decadibus (I vel II): quod statuamus necesse est, si Useneri ratio numerandi probatur. Cf. praeterea Usener p. 431; Unger p. 434/5.

p. 27 n. 381. Quod contra Koehleri supplementum ab Usenero p. 397 (cf. p. 411) et Ungero p. 434 receptum: *ἐνάτ[ηι καὶ δεκάτηι* diximus, etiam nunc tenemus. Quamquam difficultates de quibus monui haud difficile solvuntur ex Useneri ratione, cum Boëdromionis dies *ἐνάτη μετ' εἰκάδας δευτέρα ἐμβόλιμος* (XXIII) anno communi facile respondere potuerit prytaniae tertiae diei vicesimo. Sane Boëdromionis dies XXIII est dies festus Eleusiniorum, quo die contionem habitam esse non verisimile est: agitur tamen h. l. de contione extraordinaria.

p. 28 n. 389. De *δεκάτῃ ὑστέρᾳ* et *προτέρᾳ* cf. Usener p. 425.

p. 32 n. 403. Eadem de errore in mensis notatione commisso Useneri opinio est p. 397 n. 10.

p. 36 n. 436. Usener p. 433 putat per errorem post *ἐνάτει* intercidisse *καὶ εἰκοστεῖ,* ut annus tituli fuerit communis.

p. 38 n. 492 extr. Chremetis annum 113,3 = 326/5 communem fuisse et Useneri et Ungeri rationes probant. Itaque in censum non veniunt nisi duo anni Hegemonis et Hegesiae 113,2 = 327/6 et 114,1 = 324/3: ad quorum alterum utrum decretum pertinet.

p. 39 ad Ἀθήν. VI 134 sq. n. 9. De mense deque prytaniae die nunc aliter sentio. Etenim cum mensis dies postponi mensis nomini soleat (unus obstat tit. n. 176), hoc

loco litteram extremam vs. 4 non initium vocis *Γ*[*αμηλιῶνος*], sed diei prytaniae (*E*) esse arbitror: ut lapicidae errore exciderit nomen mensis Elaphebolionis. Itaque prytaniae dies fuit anno intercalari ἕ[*κτηι καὶ εἰκοστῆι*], anno communi ἐ[*νάτηι καὶ δεκάτηι*]. De anni genere cf. Usener l. l. p. 402; Unger l. l. p. 498.

p. 51 v. 2. Post verba Pollucis adde schol. Maximi Planudis ad Hermog. in Rhet. Gr. ed. Walz V p. 509,20. *ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἐκκλησία] ὡρισμέναι ἦσαν ἐκκλησίαι κατὰ πρυτανείαν ἑκάστην τέσσαρες· δέκα δὲ οὐσῶν Ἀθήνησι φυλῶν ἐπρυτάνευον αἱ μὲν πρῶται λαχοῦσαι φυλαὶ τέσσαρες ἀνὰ τριάκοντα ἓξ ἡμέρας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἓξ ἀνὰ τριάκοντα πέντε· μετὰ οὖν τὰς ὡρισμένας τοῦ δήμου συνόδους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, εἴ τι ἀναγκαῖον ἐμπέσοι πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸν δῆμον ἐχρῆν συνελθόντα γνῶναι, σύγκλητος ἐγένετο ἐκκλησία. προκατακεχρῆσθαι οὖν ἐστιν τὸ ἤδη τὰς ὡρισμένας ἐκκλησίας παρεληλυθέναι.*

p. 53 v. 6. Sextum exemplum post nn. 176 et 177 addendum n. 191 et *Bull. de corr. hell.* II p. 360 cf. 389.

p. 56. Conspectus dierum adiectis Useneri numeris sic constituendus est:

d. mens.	X tr.	XII tr.	d. mens.	X tr.	XII tr.
1	1	—	16	2	7
2	1	2	17	1	1
3	—	—	18	2	3
4	—	1	19	2	1
5	—	1	20	—	1
6	1	2	21	1	10
7	—	—	22(29)	1	5
8	1	2	23(28)	—	1
9	1	6	24(27)	1	3
10	1	1	25(26)	2	1
11	7	12	26(25)	4	7
12	1	2	27(24)	—	—
13	—	—	28(23)	1	8
14	3	1	29(22)	1	5
15	—	—	30	6	12

p. 61 v. 8. Adde decretum de Antiphontis iudicio vit. X orat. p. 833 f *προσκαλεσάσθων δ' αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὔριον ἡμέρᾳ καὶ εἰσαγόντων ἐπειδὰν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν εἰς τὸ δικαστήριον περὶ προδοσίας.* Conferri potest quod in decreto de sociorum tributis facto CIA I n. 38 *fg* v. 12 sq. praecipitur *ο[ἱ δὲ ἐπιμεληταὶ ἐσαγό]ντων ἔμμηνα ἐς τὸ δ[ικαστήριον, ἐπειδὰν οἱ κ]λητῆρες ἥκωσι.*

p. 66 v. 5. Adde decreta collegiorum duo tertii saeculi nuper edita *'Αθήναιον* VIII p. 231. 235, alterum de Ammonis fano exstruendo factum *Ἑκα[το]μβαιῶνος ὀγδόει μετ' εἰκάδας ἀγορᾶι κυρ[ί]αι,* alterum thiasotarum Dianae factum *Σ[κιρ]οφοριῶνος ἀγορᾶι κυρίαι.*

p. 68 v. 23. Pro *[ἐ]ν τῆι* nunc *[α]ὐτῆι* dedit Kirchhoffius CIA IV 1 p. 9.

p. 79 v. 1. Diversa sententia est Hartelii *Stud. üb. attisches Staatsrecht* p. 173 sq.

p. 83 not. Cum Pollucis loco cf. non minus dubiae fidei testimonia Ammonii *περὶ διαφ. λέξ.* p. 47 Valck. *Ἐκκλησία καὶ κατάκλησις διαφέρει. ἐκκλησίαν μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν σύνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν· κατάκλησιν δὲ, ὁπότε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεκάλουν πρὸς ἐπίσκεψιν μείζονα τῶν πραγμάτων·* et Hesychii *Κατακλησία· ὅταν μεῖζόν τι δέῃ πρᾶγμα ἐπικρῖναι, κατακλησίας ἐποίουν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκούντων.*

p. 101: 1—10 *Ἐλ[αφηβολιῶνος* in columna extr. pro *334* leg. *344.*